

ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓

ครั้งที่ ๗

(สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๑๔ เดือนกรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

ศูนย์ชวเลขและพิมพ์ดีด
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ๒๕๕๓

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่...../..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๑๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๕๒
ณ ตึกรัฐสภา

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑ กระทู้ถาม ไม่มี	๑
ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม รับทราบพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศให้รัฐมนตรีพ้นจากความเป็นรัฐมนตรี และแต่งตั้งรัฐมนตรี	๑
ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี	๕
ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	
๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ พ.ศ. (คณะกรรมการการวิสามัญ พิจารณาเสร็จแล้ว)	๕
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์	๖
- นายสุทัศน์ เงินหมื่น	๗
- นายชัย ชิดชอบ	๘
- นายเอกภาพ พลซื่อ	๙
- ร้อยโท กุเทพ ไสกกระจำง	๑๐
เรื่องด่วนที่ ๗ ร่างพระราชบัญญัติเหรียญเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๑๒

ผู้อภิปราย

- นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ๑๓, ๑๖, ๒๔, ๒๘
- นายพินิจ จันทรสุรินทร์ ๑๙, ๒๖
- ร้อยโท กุเทพ ไสยกระจ่าง ๒๐
- นายเอกภาพ พลซื่อ ๒๑
- นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ๒๒
- นายวัชรินทร์ ศรีภาพร ๒๓

- ๕.๒ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
เมืองพัทลุง พ.ศ. (คณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว) ๒๙

ผู้อภิปราย

- นายถวิล ไพรสณฑ์ ๓๐, ๓๑, ๓๙, ๕๕
- นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัักษ์ ๓๑, ๕๒, ๖๔
- นายโชคสมาน ลีลาวงษ์ ๓๒, ๖๒
- นายอัษฎพร จารุจินดา ๓๔, ๕๕, ๗๐
- นายอดิศร เพียงเกษ ๓๕, ๕๒, ๖๕
- นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล ๕๐, ๕๖, ๕๗, ๖๖
- ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม ๕๓
- นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ๕๕, ๖๐, ๗๒, ๗๕
- นายสำเริง อัจฉริยะประสิทธิ์ ๕๖
- นายเจริญ คันทวงศ์ ๖๐
- นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ ๗๐, ๗๕

หน้า

๔.๓ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท้ายดง อำเภอวังโป่ง จังหวัด เพชรบูรณ์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ (หนองชนาก) - บรรจบทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑๓๐๕ (วังโป่ง) พ.ศ. (คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว)	๗๗
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายวิเชียร คันจ๋อง	๗๘, ๘๑, ๘๕, ๘๘
- นายสุพร ดนัยตั้งตระกูล	๗๘, ๘๓, ๘๗, ๘๘, ๘๙, ๙๐, ๙๒, ๙๔, ๙๖
- นายอิศพร จารูจินดา	๘๙, ๙๑
- นายอดิสร เพียงเกษ	๙๑
- นางพิมพ์ทอง สุขสมจิตร	๙๑
- นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ	๙๔
๔.๔ ร่างพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. (คณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาเสร็จแล้ว)	๙๙
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายถวิล ไพรสณฑ์	๑๐๐, ๑๐๑, ๑๐๓
- นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง	๑๐๑
- นายสุวโรช พะลัง	๑๐๒
- นายสำเริง อัจฉริยะประสิทธิ์	๑๐๓
- นายธีรวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์	๑๐๓

๑๕๓

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๗/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

- ๔ -

หน้า

๔.๕ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว)	๑๐๖
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	๑๐๗, ๑๐๘, ๑๑๑, ๑๑๒, ๑๑๓, ๑๑๗, ๑๑๘
- นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัชร	๑๐๗
- นายสุวโรช พะลัง	๑๑๑
- นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ	๑๑๒, ๑๑๓
- นายทวี ไกรคุปต์	๑๑๔
- นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์	๑๑๖
๔.๖ ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะกรรมการการ วิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว)	๑๒๐
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	๑๒๑
เรื่องด่วนที่ ๑ พิจารณากรณีของวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธี พิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.	๑๒๓
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายอดิศร เพียงเกษ	๑๒๔
- นายอิสสระ สมชัย	๑๒๔

๑๕๔

○ การประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๗/๒๕๕๒ (ส. นิติบัญญัติ)

- ๕ -

หน้า

เรื่องด่วนที่ ๒ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑๒๖

ผู้อภิปราย

- นายชัย ชิดชอบ ๑๒๘

- นายอดิศร เพียงเกษ ๑๒๘

- นายเจริญ คันธวงศ์ ๑๒๘

- นายกฤษฎางค์ แก้วโสภา ๑๒๘

รายชื่อคณะกรรมการร่วมกันพิจารณา ๑๓๒

ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

เรื่องด่วนที่ ๓ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง
กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑๓๓

ผู้อภิปราย

- นายชัย ชิดชอบ ๑๓๔

เรื่องด่วนที่ ๔ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. (สืบพยานเด็ก)
(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

๑๓๕

เรื่องด่วนที่ ๕ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาด
อำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ.

๑๓๗

หน้า

ผู้อภิปราย

- นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๑๓๘
- นายชัย ชิดชอบ ๑๔๐
- นายประยุทธ์ ศรีพานิชย์ ๑๔๑
- รายชื่อคณะกรรมการร่วมกันพิจารณา ๑๔๐
- ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดหน้าที่
ระหว่างศาล พ.ศ.

- เรื่องด่วนที่ ๖ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม ๑๔๒
- ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
วิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมือง พ.ศ.
(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๑๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๒
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๕ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๖๗ คน

(เนื่องจาก นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร
ติดราชการ นายโสภณ เพชรสว่าง รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง
จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้มีท่านสมาชิกเข้าชื่อครบองค์ประชุมแล้วครับ
ผมขอเปิดประชุมและดำเนินการตามระเบียบวาระต่อไปนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

รับทราบพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศให้รัฐมนตรี
พ้นจากความเป็นรัฐมนตรีและแต่งตั้งรัฐมนตรี

ด้วยได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศให้รัฐมนตรี
พ้นจากความเป็นรัฐมนตรีและแต่งตั้งรัฐมนตรี จึงขอเชิญท่านสมาชิกโปรดขึ้น
เพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ ขอเชิญท่านเลขาธิการฯ อ่านพระบรมราชโองการครับ

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ)

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

พระบรมราชโองการ

"ประกาศ

ให้รัฐมนตรีพ้นจากความเป็นรัฐมนตรี
และแต่งตั้งรัฐมนตรี

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช พร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี ตามประกาศลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๐ และแต่งตั้งรัฐมนตรีเพื่อบริหารราชการแผ่นดิน ตามประกาศลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๐ และประกาศครั้งสุดท้ายลงวันที่ ๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๑ นั้น

บัดนี้ นายกรัฐมนตรีได้กราบบังคมทูลว่า ได้มีรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีลาออกหลายตำแหน่งสมควรแต่งตั้งรัฐมนตรีแทนตำแหน่งที่ว่าง และปรับปรุงรัฐมนตรีบางตำแหน่งเพื่อความเหมาะสมและบังเกิดประโยชน์แก่ราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐๑ และมาตรา ๒๑๗

ประกอบกับมาตรา ๗ และมาตรา ๓๑๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้รัฐมนตรีพ้นจากความเป็นรัฐมนตรี และแต่งตั้งรัฐมนตรี ดังนี้

๑. ให้รัฐมนตรีพ้นจากความเป็นรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

นางปวีณา หงสกุล	พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล	พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
นายอาคม เ่องฉ้วน	พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

นาวาโท เดชว สุขารมณ

พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงสาธารณสุข

๒. ให้แต่งตั้งรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี

เป็นรองนายกรัฐมนตรี

นางปวีณา หงสกุล

เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

นายภิญโญ นิโรจน์

เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

นายอาคม เอ่งฉ้วน

เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร
และสหกรณ์

นายอิทธิ ศิริลัทธยากร

เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม

นายไชยา สะสมทรัพย์

เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม

นายกรพจน์ อัศวินวิจิตร

เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์

พลตำรวจตรี วุฒิ สุโกศล

เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและ
สวัสดิการสังคม

นายอนุสรณ์ วงศ์วรรณ

เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงาน
และสวัสดิการสังคม

นายอาทิตย์ อุไรรัตน์

เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล

เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

นางสาวกัญญา ศิลปอาชา

เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

นายวิชัย ตันศิริ

เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย

เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๒

เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญนั่งครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ท่านสมาชิกครับ ร่างพระราชบัญญัตินี้เมื่อการประชุมคราวที่แล้ว
ได้พิจารณาถึงมาตรา ๓ ทวิ และอยู่ในระหว่างการจะขอลงมติในครั้ง
ถัดมาในวันนี้ เพราะฉะนั้นวันนี้ก็จะเป็นการขอลงมติในมาตรา ๓ ทวิ
ซึ่งผมจะขอเรียนถามมติที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับมาตรา ๓ ทวิ
หรือไม่เห็นชอบ ถ้าหากว่าท่านสมาชิกเห็นชอบกับคณะกรรมการโปรดกดปุ่ม
เห็นด้วย นะครับ ถ้าไม่เห็นชอบกับคณะกรรมการก็กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย
นะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เพื่อป้องกันการสับสนนะครับ มติที่ผมจะเรียนถามจากที่ประชุมก็คือว่า
จะเห็นชอบกับคณะกรรมการหรือไม่เห็นชอบ ถ้าเห็นชอบกดปุ่ม เห็นด้วย
ไม่เห็นชอบกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสำเร็จมีอะไรครับ เชิญครับ เจ้าหน้าที่ช่วยดูหน่อยครับ
ท่านสำเร็จ อาจจะมีปัญหาในการลงคะแนน ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้ว
เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ เห็นด้วยกับคณะกรรมการ ๑๗ ท่าน ไม่เห็นด้วย
๑๓๒ ท่าน งดออกเสียง ๑ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุม
ไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการนะครับ ในมาตรา ๓ ทวิ ท่านประยุทธ์มีอะไรครับ
เชิญครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม กระผม
ขออนุญาตใช้ข้อบังคับ ข้อ ๔๐ และข้อ ๔๑ ขอเรียนปรึกษาท่านประธานเป็น
เรื่องด่วนได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนหนึ่ง) : เชิญครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานอนุญาตแล้ว
ใช่ไหมครับ ท่านประธานครับ ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ท่านประธาน
ก็เห็น เราต่างเคารพในความคิดเห็นซึ่งกันและกัน กระผมก็ไม่ได้กล่าวหา ไม่ได้
คิดว่าทางท่านกรรมาธิการมีความคิดไปในทางที่เสียหาย กระผมก็เข้าใจว่า
ทางคณะกรรมาธิการก็ไม่ได้มองสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นแ่งมุมที่เสียหายเช่นกัน
เพราะเราต่างหวังดีต่อบ้านต่อเมืองเช่นกัน ในการพิจารณามาตรา ๓ ทวิ
เราใช้เวลาค่อนข้างจะเป็นเวลาที่ยาวนาน ผลการพิจารณาออกมาในลักษณะ
ที่ท่านประธานเห็น ถ้าท่านประธานจะดำเนินการต่อไปโดยที่ไม่คิด ไม่พิจารณา
ในเหตุในผลของการที่จะใช้เหตุใช้ผลในการที่จะถามไปแล้วตอบมา กระผมเข้าใจว่า
มีประเด็นคำถามอยู่ไม่ต่ำกว่า ๓๐ ประเด็นในมาตราต่าง ๆ ตั้งแต่มาตรา ๔
จนกระทั่งถึงมาตราสุดท้ายซึ่งเราต่างก็ทำการบ้านกันมา -----

มันก็จะก่อให้เกิดปัญหาประสิทธิภาพในการทำงานของสภา ไม่ใช่ใช้ว่าของ คณะกรรมาธิการ ไม่ใช่ใช้ว่าของสภาผู้แทนราษฎร ต่างก็จะมีเหตุมีผลในการที่จะ หักล้าง ในการที่จะถาม แล้วในการที่จะตอบ ผลของการลงมติในมาตรา ๓ ทวิ นั้น จะนำไปสู่การแก้ไขเปลี่ยนแปลงตามร่างฯ ของคณะกรรมาธิการ คือเราไม่ดันทุรัง ชิ่งกันและกันมันก็จะมีการแก้ไขอยู่หลายมาตรา เราต่างมีความเห็นตรงกัน เราเคารพซึ่งกันและกัน เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากจะมีความเห็นว่าย อยากจะให้ ประธานคณะกรรมาธิการได้ขอถอนร่างพระราชบัญญัตินี้ไปปรับปรุงตามแนวความคิด ที่เรามีการอภิปรายไว้แล้วเมื่ออาทิตย์ที่แล้วได้ไหมครับ ขอกราบเรียนปรึกษา ท่านประธานและรวมทั้งประธานคณะกรรมาธิการ รวมทั้งที่ประชุมของ สภาผู้แทนราษฎรด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประธานกรรมาธิการจะว่าอย่างไรครับ เชิญครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธาน ที่เคารพครับ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดอำนาจเจริญ ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการ ในร่างฯ มาตรา ๓ ทวิ ที่กรรมาธิการ เพิ่มขึ้นใหม่นั้นข้อความสาระที่กรรมาธิการเพิ่มขึ้นจะเป็นเรื่องรายละเอียด เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนตามกฎหมายฉบับนี้ และขณะเดียวกันจากการอภิปรายของท่านสมาชิกในการประชุมคราวที่แล้ว ได้มีข้อท้วงติงหลายประการเกี่ยวกับเรื่องในการยอมรับของนานาประเทศ ที่ไม่ขัดหรือแย้งกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ในการร่างของกรรมาธิการนั้น ได้ร่างมาตราต่อ ๆ ไปให้สอดคล้องกับมาตรา ๓ ทวิ เช่น มาตรา ๑๖ ทวิ มาตรา ๖ ทวิ กรณีที่กรรมาธิการเสียงข้างมากได้เสนอเพิ่มเติมมาตรา ๓ ทวิ เข้ามา แต่ได้ถูกลงมติตัดออกไปทั้งหมดในมาตรา ๓ ทวิ กรรมาธิการ จำเป็นอยู่เองที่จะต้องไปปรับปรุง เนื้อความในสาระของกฎหมายฉบับนี้ ให้สอดคล้องกับสาระที่ถูกตัดออกไป กระผมจึงเห็นชอบที่จะขอถอนไปปรับปรุง พิจารณาให้รอบคอบและนำกลับเข้ามาสภาในวาระต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ คณะกรรมาธิการขอถอนร่างพระราชบัญญัติ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ไปก่อน ที่ประชุมไม่ขัดข้อง นะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีท่านสมาชิกท่านใดไม่ขัดข้อง ถือว่าที่ประชุมอนุญาตให้คณะกรรมการธิการได้ถอนร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ไปก่อนนะครับ ขอขอบคุณคณะกรรมการครับ ท่านชัยมีอะไรครับ เชิญครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : กระผมขอความกรุณาต่อท่านประธานครับ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ พรรคเอกภาพ คือร่างพระราชบัญญัตินี้เราได้เข้าสู่อำนาจพิจารณาของสภาแห่งนี้ครับ แล้วเมื่อถึงก็โหวต (Vote) มาตรา ๓ ทวิ ไปแล้วนะครับท่านประธาน แต่เราจะถอนหรือปรับปรุงอย่างไร ไปแก้ไขอย่างไร กระผมอยากจะทราบข้อมูลจากประธานคณะกรรมการวิสามัญฉบับนี้ ก่อนที่จะได้มีมติให้ถอนไปครับ เพื่อเราจะได้ว่ามันผิดมีข้อบกพร่องจะต้องไปเติมแก้ไขอะไรต่าง ๆ อย่งไรบ้างครับ เพื่อจะได้ทราบข้อมูลเบื้องต้นเดี๋ยวจะมาเหมือนร่างฯ เดิม เหมือนร่างฯ เดิมก็มีการแก้ไขอย่างนั้นครับ แล้วจะทำอย่างไร เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องของสภาครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมขออนุญาตอย่างนั้นครับ เมื่อที่ท่านประธานกรรมการธิการได้กรุณาชี้แจงว่า เมื่อที่ประชุมไม่เห็นด้วยกับมาตรา ๓ ทวิ ซึ่งคณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ในมาตรา ๓ ทวิ ก็จะไปเกี่ยวข้องกับมาตรา ๖ ทวิ มาตรา ๑๖ ทวิ ซึ่งจำเป็นจะต้องถอนออกไปเพื่อจะมาปรับให้มันเข้ากับมาตรา ๓ ทวิ ที่ถอนไปแล้วที่ท่านกรรมการธิการชี้แจงอย่างนั้นนะครับท่านชัยครับ เชิญท่านชัยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ กระผมไม่รบกวนให้เสียเวลาหรอก เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติเรามีอีกเยอะครับที่จะต้องดำเนินการแก้ไข เมื่อสักครู่กระผมฟังจากทางท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ได้อภิปรายเบื้องต้นนะครับ คืออดีต ฯพณฯ ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ท่านได้มีการพูดในสภาแห่งนี้ว่า ปัญหาต่าง ๆ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีอะไรบ้าง ฉะนั้นที่กระผมเรียนได้ดูอะไร ๆ หลาก ๆ อย่าง แล้วก็จนหูกระผมอ้อหมดแล้วครับในเรื่องนี้ เพราะมีการกล่าวร้ายป้ายสีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายอย่างหลายประการครับ -----

กระผมเกิดความไม่พอใจส่วนตัวนะครับ ไม่ใช่ของทุกท่าน บอกเรื่องอะไร มีนเรื่องของสภา เมื่อตั้งคณะกรรมการวิสามัญไปศึกษา เมื่อศึกษาเสร็จแล้ว เข้าสู่การพิจารณาของสภา สภาก็มีหน้าที่ที่จะวินิจฉัยว่าจะรับหรือไม่รับ ตามที่มีการแก้ไข ถ้าเป็นร่างฯ เดิมของรัฐบาล ถ้าไม่มีการแก้ไขเราก็ไม่มีอะไรครับ แต่ที่นี้ปัญหามีการแก้ไขเยอะแยะ และอีกอย่างหนึ่งก็เหมือน การจูงใจบังคับจิตใจของกระผมด้วยครับ พูดตรง ๆ บางอย่างกระผมไม่เห็นด้วย ๑๐,๐๐๐ เปอร์เซ็นต์ บางอย่างกระผมเห็นด้วย ฉะนั้นกระผมเห็นว่า ในที่ณะ ของกระผมเองนั้นผมอยากจะให้พิจารณาเป็นรายมาตราไป ตรงไหนที่มันพอแก้ไขได้ ก็แก้ไข เพราะร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อยู่ในระบบของกฎหมายรัฐธรรมนูญ หมายความว่า ๒ ปี พอถึงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๒ นี้ พวกเราก็ลำบากครับ เพราะว่าการศึกษาผ่านวาระ ๓ ของเราไปแล้ว ไม่รู้วุฒิสมาชิกท่านจะทำอย่างไร เราก็ไม่รู้ ฉะนั้นปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นผมจึงอยากให้ประธานวินิจฉัย เพราะ ประธานก็เป็นผู้แทนราษฎร เป็นตัวแทนของบรรดาเพื่อนสมาชิกของสภาแห่งนี้ ฉะนั้นกระผมว่าจะต้องพิจารณาให้รอบคอบก่อนที่จะตัดสินใจทำอะไรไปจะเอาใจ ของคนใดคนหนึ่งครับ คือต้องเป็นเรื่องของส่วนรวมครับ กระผมมีความเห็นอย่างนี้ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณท่านชัยครับ ผมคิดว่าแล้วแต่มติที่ประชุมนะครับว่าจะให้กรรมการถอนไปหรือไม่ แล้วแต่มติที่ประชุม ท่านเอกภาพมีอะไร เชิญครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม เอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด สังกัด พรรคเสรีธรรม ท่านประธานครับ ก็คิดว่าเสียงส่วนมากคงให้ท่านประธานนะครับ และคณะกรรมการชุดนี้ถอนไปปรับปรุงใหม่ ที่นี้อยากจะฝากก็คือกฎหมายฉบับนี้นั้น ท่านรับมาจากสภาผู้แทนราษฎร เรารับวาระที่ ๑ แล้วก็ตั้งคณะกรรมการวิสามัญให้ไปพิจารณากฎหมายให้รอบคอบนะครับ ปราบกฏว่าคณะกรรมการชุดนี้ ท่านไปร่างใหม่เกือบทั้งฉบับ เราไม่ใช่คณะกรรมการร่างกฎหมายนะครับ ขอฝากด้วยนะครับว่า ขอให้ยึดร่างฯ เดิมของรัฐบาลที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรมา นั่นเป็นหลัก ไม่ใช่ที่ท่านไปร่างใหม่เกือบทั้งฉบับเลยนะครับ ก็ขอฝากประธาน คณะกรรมการและคณะกรรมการด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านกฤเทพ เชิญครับ

ร้อยโท กฤเทพ ใสกระจำจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม กฤเทพ ใสกระจำจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ
พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ การที่ทางประธานคณะกรรมการ
ได้ยอมรับข้อเสนอของท่านสมาชิกที่จะถอนร่างฯ กระผมก็คิดว่าคงได้มีการพูดคุยกัน
นอกรอบไปแล้วจึงได้มีการตกลงอย่างนี้นะครับ แต่ว่าเหตุผลที่นำมาบอกต่อสภา
ด้วยความเคารพ กระผมคิดว่าไม่ชัดเจนครับ เพราะว่ามาตรา ๓ ทวิ
ที่ตัดออกไปนั้น เป็นเรื่องที่กรรมการเพิ่มเข้ามา แล้วเมื่อตัดออกไปแล้ว
มันก็ไม่มีผลกระทบต่อทั้งฉบับ ในส่วนที่มันเกี่ยวโยงกันเราสามารถตัดมันออกได้
แต่วันนี้ท่านมาบอกว่าเมื่อตัดมาตรา ๓ ทวิ ออกไป ต้องไปปรับปรุงมาตราอื่น ๆ
ที่อยู่ข้างใน เหตุผลตรงนี้ฟังไม่ขึ้น แต่เมื่อที่ประชุมเห็นว่าควรจะได้ถอนออกไป
กระผมเองก็ไม่อยากจะขัดขวาง เพราะถือว่าเป็นเรื่องที่เราจะต้องอนุโลมกัน
แต่กระผมขอกราบเรียนฝากไปยังท่านประธานคณะกรรมการผ่านท่านประธานว่า
ในการจะไปปรับปรุงนี้ ถ้าท่านไม่สามารถทำให้เห็นว่ามีสาระสำคัญที่ต้อง
แก้ไขเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนแล้ว กลับเข้ามานี้ก็จะเกิดปัญหาอีก เพราะกระผม
ไม่แน่ใจว่าท่านเอาไปปรับปรุงนี้ท่านจะไปปรับปรุงตรงไหน แต่กระผมดูกฎหมายฉบับนี้
อยากจะฝากท่านประธานคณะกรรมการผ่านท่านประธานว่า ไปดูกฎหมาย
ประกอบรัฐธรรมนูญในลักษณะเดียวกันที่เขียนนะครับ อย่างมาตรา ๖ ทวิ
ที่ท่านเพิ่มขึ้นมานี้ มันควรจะอยู่ในช่องไหน ท่านเพิ่มขึ้นมาก่อนคณะกรรมการสรรหา
ความต่อเนื่องมันไม่เกิดขึ้น และเราได้พิจารณากฎหมายลักษณะอย่างนี้ เวลาวุฒิสภา
เลือกผู้ที่เป็นกรรมการ ในขั้นแรกเราเอาเสียงเกินครึ่ง แล้วต่อมาเราเอาเสียง
ไม่เกินครึ่ง ก็เกิดปัญหาตีความโดยวุฒิสมาชิกที่แก้กฎหมายของเราโดยตลอด

กระผมอยากจะให้ท่านดูทั้งกระบวนการว่า สิ่งที่ท่านจะไปปรับปรุงนั้นจะทำให้เห็นมีความแปลกใหม่อย่างไร แต่กระผมค่อนข้างเห็นด้วยกับท่านผู้อาวุโสจากจังหวัดบุรีรัมย์ ขออนุญาตที่เอ่ยนาม ท่านชัย ชิดชอบ ว่าสภาเรารอคอยกันมานานกว่าที่จะได้พิจารณากฎหมายฉบับนี้ และคิดว่าพี่น้องประชาชนก็คงรอคอยเช่นกัน การที่เราเรามีปัญหากันในเรื่องพิจารณาแล้วถอนออกไปง่าย ๆ กระผมไม่เข้าใจเจตนาของท่านกรรมาธิการเหมือนกันว่า ไปโดนอะไรถึงอ่อนขนาดนี้ครับ แต่กระผมก็ขอให้กำลังใจว่ากลับไปแล้วทำมาให้สมบูรณ์ เราจะได้ผ่านกันได้ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมฟังดูท่านสมาชิกส่วนมากก็เห็นชอบที่จะให้ถอนไป แล้วก็ตั้งเป็นข้อสังเกตนะครับ เพราะฉะนั้นผมขอเรียนหาหรืออย่างนี้ว่า ถ้าที่ประชุมไม่ขัดข้องให้กรรมาธิการถอน ก็ถือว่าที่ประชุมอนุญาตนะครับ ถ้าหากท่านสมาชิกท่านใดที่จะขัดข้อง ผมก็จะขอมติที่ประชุม

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เมื่อท่านสมาชิกไม่ขัดข้อง ก็ถือว่าอนุญาตให้ถอนร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ไปก่อนนะครับ ขอขอบคุณคณะกรรมการครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ (ชลบุรี) : ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสุรสิทธิ์มีอะไร เชิญครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย กระผมใคร่ขอเสนอต่อที่ประชุมนะครับที่จะเลื่อนเรื่องด่วนที่ ๗ มาพิจารณาก่อนในวาระที่ ๔.๒ ซึ่งเรื่องด่วนที่ ๗ นั้นเป็นร่างพระราชบัญญัติที่ให้ มีเหรียญเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา เพื่อเป็นการถวายราชสักการะและถวายพระพรชัยมงคล เป็นกฎหมายที่มีอยู่ด้วยกัน ๕ มาตราเท่านั้น

แล้วก็จะเกิดความรวดเร็ว กระผมจึงขอเสนอญัตติที่จะให้เลื่อนระเบียบวาระ
ดังกล่าว ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประชุมให้เลื่อนเรื่องด่วนที่ ๗ ร่างพระราชบัญญัติ

เหรียญเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ

๕ ธันวาคม ๒๕๔๒ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) มาพิจารณาก่อน

เชิญท่านรัฐมนตรีพิเศษครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
 ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล รัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงการคลัง ขอกราบเรียนว่าคณะรัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ
 เหยี่ยญเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เนื่องใน
 โอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๒
 พ.ศ. . . . มาเพื่อขอความเห็นชอบต่อสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาประกาศ
 ใช้เป็นกฎหมายต่อไป โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ ให้มีเหยี่ยญเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทร
 มหาภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา
 ๖ รอบ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๒

เหตุผล เพื่อถวายเป็นราชสักการะ และถวายพระพรชัยมงคล
 รวมทั้งเพื่อเสริมส่งพระเกียรติคุณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
 ให้แผ่ไพศาลไปทั้งภายในประเทศและนานาประเทศทั่วโลก ตลอดจนน้อมนำจิตใจ
 ของปวงชนชาวไทยให้ได้แสดงความกตัญญูทวาทที่ แสดงความจงรักภักดี และสำนึก
 ในพระมหากรุณาธิคุณแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช สมควร
 ให้มีเหยี่ยญเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
 เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๕ ธันวาคม
 ๒๕๔๒ ขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ขอที่ประชุมได้โปรดกรุณาพิจารณา ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกอภิปรายครับ
 (ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ถ้าท่านสมาชิกไม่ติดใจก็ถือว่าปิดอภิปราย ผมจะถามมติที่ประชุมว่า
 จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ขอเรียนถามมติที่ประชุมว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้

ฉบับนี้หรือไม่คะครับ ถ้ารับหลักการกรรมาการดปูม เห็นด้วย ถ้าไม่รับหลักการ
กรรมาการดปูม ไม่เห็นด้วย ครับ ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ
(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้วครับ เจ้าหน้าที่รวม
คะแนนได้ครับ ผลของการลงคะแนนเห็นด้วย ๑๗๑ ท่าน งดออกเสียง ๑ ท่าน
ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
เหรียญเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เนื่องใน
โอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๒
พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

ขอเชิญเสนาอรรมาธิการครับ ท่านรัฐมนตรีพิเศษ

นายพิเศษ พันธุ์วิชาติกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :

ท่านประธานที่เคารพครับ ผม พิเศษ พันธุ์วิชาติกุล รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงการคลัง เนื่องจากใกล้วโรกาสมหามงคล ๕ ธันวาคม ๒๕๔๒
เพื่อถวายเป็นราชสักการะและถวายพระพรชัยมงคล รวมทั้งเพื่อส่งเสริม
พระเกียรติคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กระผมขออนุญาตสภานี้
พิจารณาเต็มสภาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ทางรัฐบาลขอเสนอตั้งกรรมาธิการเต็มสภา ท่านสมาชิก
ท่านใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ไม่ขัดข้อง ก็ถือว่าที่ประชุมมีมติให้ตั้งกรรมาธิการเต็มสภา
เชิญเลขาธิการฯ ครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

ร่าง

พระราชบัญญัติ

เหรียญเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๒

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเหรียญเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระ
พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคล
เฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๒

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเหรียญเฉลิม
พระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในโอกาส
พระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๒
พ.ศ."

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกไม่ติดใจ เชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้มีเหรียญเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระ
พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชเนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคล
เฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๒ ลักษณะเป็นเหรียญกลม
ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๓๒ มิลลิเมตร ทำด้วยเงิน ด้านหน้า กลางเหรียญ
มีพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงเครื่อง
บรมขัตติยราชภูษิตาภรณ์ ฉลองพระองค์ครุย ทรงพระมาลาเส้าสูง ด้านหลัง
กลางเหรียญมีตราสัญลักษณ์งานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๒
ภายในวงขอบเหรียญเบื้องบนมีข้อความว่า "มหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา
๖ รอบ" เบื้องล่างมีข้อความว่า "๕ ธันวาคม ๒๕๔๒" โดยมีดอกประจํายามคั่น
ข้อความระหว่างเบื้องบนกับเบื้องล่างทั้งสองข้าง ขอบนอกเหรียญเบื้องบน

สพ ๗/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

๑๖

ละออ ๖/๔

เป็นตัวเลขไทย "๗๒" โดยมีส่วนปลายของเลข "๗" และเลข "๒" โค้งบรรจบกัน
ด้านบน ตรงกลางระหว่างเลข "๗" กับเลข "๒" มีพระปรมาภิไธยย่อ "ภปร"

- ๗/๑

ภายใต้พระมหาพิชัยมงกุฎ ด้านหลังมีท่วง สำหรับบุรุษใช้ห้อยกับแพรแถบ กว้างประมาณ ๓๒ มิลลิเมตร แพรแถบเป็นริ้วห้าริ้ว ตรงกลางเป็นริ้วสีเหลือง อันเป็นสีประจำมหากัจจิมบรมราชวงศ์ ด้านขวาและด้านซ้ายของริ้วสีเหลือง เป็นริ้วสีขาว อันเป็นสีประจำพระชนมวารของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ส่วนริมของแพรแถบทั้งสองข้างเป็นริ้วสีน้ำเงิน อันเป็นสีสัญลักษณ์ของ พระมหากษัตริย์ สำหรับสตรีใช้ห้อยกับแพรแถบดังกล่าวผูกเป็นรูปแมลงปอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกไม่ตั้งใจนะครับ เชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๕ บุคคลมีสิทธิประดับเหรียญนี้ได้

การประดับเหรียญนี้ให้ประดับได้อย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์

หากไม่ประดับอย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ จะประดับโดยใช้ห้อยคอ หรือโดยวิธีอื่นที่สมควร โดยไม่มีแพรแถบก็ได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกไม่ตั้งใจ เชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเกี่ยวกับการ การสร้างเหรียญและกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว

ให้ใช้บังคับได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านพินิจ จันทรสุรินทร์ ครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง ท่านประธานครับ ในการออกกฎกระทรวงที่จะดำเนินการเกี่ยวกับเหรียญนี้ครับ

ในการสร้างเหรียญนี้มีปัญหาทุกครั้งที่ทุกปี เมื่อดำเนินการสร้างเหรียญ

เหรียญ ๕๐,๐๐๐ กับ ๒๐,๐๐๐ เหรียญที่ดำริไว้ฉันพบว่าไม่เพียงพอครับ

และโดยเฉพาเหรียญเงิน และจะปรากฏอยู่เสมอว่าหลังจากนั้น

ปรากฏว่ามีผู้ที่มิหวั่วใส่ครับ ท่านคุมไม่ได้ เหรียญจากตรงนี้ ๕๐,๐๐๐ เหรียญ

เฉลี่ยแต่วันเดียวหมด เวลาท่านประกาศกฎกระทรวงออกไปแล้วนี้จะต้องมี
เหรียญโลหะอย่างอื่น โดยเฉพาะเหรียญทองคำนะครับ เหรียญอื่น ๆ อีกที่จะมี
เพราะฉะนั้นที่มันเกิดขึ้นนี้ท่านก็เบรค (Break) ไม่ได้ ห้ามไม่ได้ ถ้าเขา
เกิดไปสร้างเหรียญทองคำขึ้นมาก็มี อย่างนี้เป็นต้น ท่านก็บอกว่างกฎหมายมีแค่นี้
แต่ถ้าปรากฏว่าเขาไปทำกันเองอย่างนี้เป็นต้น ท่านสามารถดำเนินการอย่างไร
และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ๕๐,๐๐๐ เหรียญนี้ไม่พอครับท่านประธานครับ ไม่พอแน่ ๆ
เพราะฉะนั้นต้องมีอดีตครับ สร้างเป็นล้านเหรียญ ต้องล้านเหรียญ ๒ ล้านเหรียญ
อะไรทำนองนั้น ทุกคนก็อยากจะมีไว้เป็นที่ระลึก ซึ่งเป็นวันสำคัญยิ่งมงคลสมัยนะครับ
เพราะฉะนั้นผมก็คิดว่าเหรียญจำนวนที่ผลิตนี้ไม่เพียงพอ อันนี้ประการสำคัญ
แต่สำคัญที่สุด คนที่จะทำมากกว่านี้ ๕๐,๐๐๐ เหรียญนี้ท่านแพ้วค้ำแล้ว คอมพิวเตอร์
ทำได้หมด เหมือนหมด ท่านไม่สามารถที่จะจับการแปลกปลอมได้ อันนี้ก็เป็นเรื่อง
ที่กระผมอยากจะกราบเรียนถามว่าท่านมีดำริอย่างไรบ้าง นอกจากนี้แล้ว
ดูว่ากระทรวงการคลังคิดอย่างไรถึงทำ ๕๐,๐๐๐ เหรียญ ๓๐,๐๐๐ เหรียญ
ทำเฉพาะจำหน่ายจ่ายแจกให้ผู้ใกล้ชิดหรือว่าเฉพาะข้าราชการก็ไม่พออยู่ดี
ประชาชน เขาก็ต้องการครับท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะฟังดำริของ
กระทรวงการคลังอีกครั้งหนึ่งว่าท่านจะทำเท่าไรกันแน่ ถ้าจะทำ ๗๒,๐๐๐ เหรียญ
หรือว่า ๗๓๐,๐๐๐ เหรียญ อะไรก็ว่าไปนะครับ อันนี้แล้วแต่ นี้กระผมคิดเอง
แต่ว่ามันไม่น่าพอท่านประธานครับที่ดำริไว้ อยากจะฟังกระทรวงการคลัง
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกฤเทพครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม กุเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ
พรรคความหวังใหม่ ในฐานะกรรมาธิการ ท่านประธานครับ ในมาตรา ๕ กระผม
มีข้อสงสัยที่จะเรียนถาม ก็เข้าใจว่าท่านรัฐมนตรีคงตอบได้ ถึงแม้เราจะไม่ได้
เชิญผู้เชี่ยวชาญข้างนอกเข้ามาเพื่อสอบถามก็ตาม ที่ให้ท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลังร่วมกันรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ผมไม่แน่ใจว่าท่าน
แยกส่วนของความเกี่ยวข้องทั้ง ๒ ท่านอย่างไร และที่บอกว่ามีอำนาจออกกฎกระทรวง
ตรงนี้เป็นอำนาจของท่านนายกรัฐมนตรีหรือของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
หรือทั้ง ๒ ท่าน ผมคิดว่าประเด็นปลีกย่อยอย่างนี้ ในฐานะกรรมาธิการคนหนึ่ง
ก็อยากจะทราบเพื่อเป็นบรรทัดฐาน ก็ขอทราบเรียนผ่านไปยังท่านผู้ที่จะตอบ ขอบคุณ
ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านเอกภาพ เชิญครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม เอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด สังกัด
พรรคเสรีธรรม สำหรับร่าง พ.ร.บ. เจริญเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระ
พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคล
เฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๒ พ.ศ. . . . ตามหลักการ
และเหตุผลที่สรุปมาเบื้องต้นนั้น เพื่อเป็นการถวายเป็นราชสักการะและถวาย
พระพรชัยมงคล รวมทั้งเพื่อส่งเสริมพระเกียรติคุณของพระบาทสมเด็จพระ
พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชให้แผ่ไพศาลไปทั้งภายในประเทศและนานาชาติ
ทั่วโลก ตลอดจนน้อมนำจิตใจของปวงชนชาวไทยให้ได้แสดงความกตัญญูทวาท
แสดงความจงรักภักดีและสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณแต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนั้น
เป็นเหรียญที่สำคัญทุกคนให้ความสนใจอยากได้ประดับเพื่อที่จะเป็นการแสดงออก
ซึ่งความจงรักภักดีในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนั้น
แต่ตามท้าย ร่าง พ.ร.บ. ที่แจ้งมา ดังที่ท่านพินิจ จันทรสุรินทร์ ได้กล่าวถึงว่า
ทำจำนวนน้อยเกินไป คนทั้งประเทศ ๖๐ ล้านคน และการทำเหรียญดังกล่าวนั้น
เป็นการแผ่ไพศาลไปทั้งภายในประเทศและทั่วโลก แค่บุรุษ ๔๐,๐๐๐ เหรียญ
สตรี ๒๐,๐๐๐ เหรียญนั้นไม่เพียงพอหรอกครับ ออกมาวันเดียวพ้อค้ำ นักรูทกิจ
ก็จองกันหมดแล้ว ก็ซื้อกันหมดแล้ว และอย่างนี้ทำให้มีการเก็งกำไรกัน ก็อยากจะฝาก

ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและผู้รักษาการตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้
อยากจะทำให้เพิ่มยอดการผลิตเหรียญอันสำคัญยิ่งนี้ ๗๒ ปีนี้ครบถึงได้มีเหรียญนี้
เป็นเหรียญสำคัญยิ่งของชาติไทยของเรา ก็อยากจะฝากผู้รับผิดชอบว่า ๔๐,๐๐๐ เหรียญ
กับ ๒๐,๐๐๐ เหรียญนั้นไม่เพียงพอ น่าจะเอามากกว่านี้

กรณีที่ ๒ ที่อยากจะฝากถามผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๕ ท่านนายกฯ
และท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่า เหรียญดังกล่าวนี้เป็นเหรียญ
สำคัญยิ่งที่กล่าวเบื้องต้นนั้น ท่านมีวิธีการป้องกันการปลอมแปลงเหรียญดังกล่าว
อย่างไร รัศมูมแค่ไหน เพียงไร ขอทราบหลักการในการปฏิบัติของผู้รับผิดชอบ
ตามมาตรา ๕ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ คิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประยุทธ์ คิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม ผมอาศัย
ความเป็นกรรมาธิการในการพิจารณา กระผมกราบเรียนท่านประธานเป็นเบื้องต้นว่า
กระผมเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ท่านประธานจะสังเกตเห็น หากคำตอบ
ให้ผมนิดหนึ่งในมาตรา ๔ ในวรรคแรก เขียนว่า บุคคลมีสิทธิประดับเหรียญนี้ได้
ถ้าอ่านเคร่งครัดตามกฎหมาย ตามหลักของกฎหมายทั่วไปเป็นสภาพบังคับว่าทุกคนมีสิทธิ
นี่คือหลักการเขียนกฎหมายทั่วไป แต่วรรคสองบอกว่า การประดับเหรียญนี้ให้ประดับได้
อย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ หากไม่ประดับอย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ จะประดับได้
โดยใช้ห้อยคอหรือโดยวิธีอื่นที่สมควร โดยไม่มีแพรแถบก็ได้ ถ้าหากเป็นไปได้
ผมกราบเรียนท่านประธานนิดหนึ่งได้ไหมครับว่า น่าจะต้องปรับปรุงถ้อยคำในวรรคแรก
น่าจะเขียนว่า บุคคลย่อมมีสิทธิประดับเหรียญนี้ได้ -----

ก็จะสอดคล้องว่าย่อมมีสิทธินี้ สิทธิอย่างไร สิทธิตามวรรคสองจะคล้อยกัน
ไม่ใช่ว่าเขียนสภาพบังคับวรรคหนึ่งเขียนอย่างหนึ่ง และเขียนวรรคสอง
อีกอย่างหนึ่ง ผมคิดว่า การเขียนกฎหมายอย่างนี้ ขแย้งในมาตราเดียวกัน
ขัดกัน ในมาตราเดียวกัน เสียด้วยซ้ำไปถ้าพิจารณาอย่างถี่ถ้วน นั้นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเป็นห่วงว่า เหยียดจะไม่
พอเพียง กระทบอยากจะแสดงความคิดเห็นว่า นอกจากมาตรการที่จะต้อง
ขยายเหยียดเพื่อให้ไพร่ฟ้าประชาชนผู้จงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์
ของเรา นั้น ก็จะต้องมีมาตรการอีกมาตรการหนึ่งที่เป็นมาตรการที่จะต้อง
ทุบบล็อก คือ ไปสิ่งไหนจะต้องทำลายแบบพิมพ์ที่พิมพ์เหยียดนั้น เสียทันที
จะต้องเป็นมาตรการที่ควบคุม ไม่ใช่ว่าผลิต ๔๐,๐๐๐ เหยียดแล้วยังมี
การวางขายเกรอกันทั่วประเทศ เป็นจำนวนหลายแสนเหยียดอย่างนี้เป็นต้น
ความศักดิ์สิทธิ์ก็จะไม่มี ความจงรักภักดีก็จะไม่เกิดขึ้น ถึงแม้ว่าจะมีการซื้อหา
กันไปห้อยคอก็ตาม ผมไม่อยากจะให้ได้ของปลอม ๆ ไปห้อยคอ ลึกแต่ว่า
ได้ห้อยคอเท่านั้น ไม่พอเพียงครับ ผมอยากให้มีการทำลายแบบพิมพ์ที่
จัดพิมพ์ขึ้นทันทีที่จัดทำขึ้นเสร็จครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวัชรินทร์ครับ

นายวัชรินทร์ ศรีธำพร (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม วัชรินทร์ ศรีธำพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสกลนคร
กระผมเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ แต่ในมาตรา ๕ วรรคแรก
ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้ จะเห็นได้ว่าในการรักษาการนั้น คน ๒ คนจะรักษาการ
ในตำแหน่งเดียวกันนั้น ผมคิดว่าคงไม่ได้ ต้องคนใดหรือคนหนึ่ง วรรคแรก
และเกี่ยวกับจำนวนเหยียด ผมเห็นด้วยกับหลาย ๆ ท่าน ไม่ว่าจะ
ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านพินิจ จันทรสุนทร ท่านกฤเทพ ไสกระจำง และ
ท่านประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ผมคิดว่าน่าจะทำให้มีจำนวนมากกว่านี้ เนื่องจากว่า
ประชากรทั้งประเทศก็มี ๖๐ กว่าล้านคนแล้ว คนละเหยียดก็ยังไม่พอแล้วครับ
ไม่ต้องพูดถึงคนละ ๒ เหยียด หรือ ๓ เหยียด ที่ต้องเก็บไว้เป็นที่ระลึก
เพื่อลูกเพื่อหลานในวันข้างหน้าครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีพิเศษชวกรับ

นายพิเศษชวกร พันธุ์วิชาติกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
ท่านประธานที่เคารพครับ ที่จำเป็นจะต้องออกเป็นพระราชบัญญัติเพราะว่า
เป็นเหรียญที่ใช้ประดับได้อย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ จึงต้องเป็นกฎหมายพิเศษ
แต่การที่จะออกเหรียญที่ระลึก เหรียญกษาปณ์ เหรียญอื่นใดเป็นอำนาจ
ของกระทรวงการคลังที่ออกได้โดยไม่ต้องออกเป็นกฎหมายอยู่แล้ว จำนวน
๔๐,๐๐๐ เหรียญ และ ๒๐,๐๐๐ เหรียญ คำนวณตามสถิติสูงสุดในโอกาส
ต่าง ๆ ที่เคยออกมา เคยมียอดการจำหน่ายไม่เกินนี้ แต่ถ้ามีความประสงค์
มากเกินไปไม่มีข้อห้ามข้อจำกัดใด ๆ ที่จะไม่ให้กระทรวงการคลังออกมาก
เกิน ๔๐,๐๐๐ เหรียญ หรือ ๒๐,๐๐๐ เหรียญได้ ตรงนี้ไม่มีข้อจำกัด เพียงแต่ว่า
ตัวเลข ๔๐,๐๐๐ เหรียญ และ ๒๐,๐๐๐ เหรียญ เป็นการกำหนดเบื้องต้น
หากมีความจำเป็นจะออกเพิ่มสักเท่าไรก็ได้ ผมขอถือโอกาสนี้ชี้แจงด้วยว่า
ในโอกาสสำคัญนี้ กระทรวงการคลังได้ออกเหรียญกษาปณ์ที่ระลึกโดยออกเป็น
กฎกระทรวงตามพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑ เป็นเหรียญทองคำราคา
๖,๐๐๐ บาท เหรียญเงินราคา ๖๐๐ บาท เหรียญนิกเกิลราคา ๒๐ บาท
จำนวนทั้งสิ้น ๕ ล้านเหรียญ และก็ยังมียเหรียญนิกเกิลราคา ๑๐ บาท อีก
๑๐ ล้านเหรียญ สำหรับพสกนิกรทั่วประเทศที่มีความประสงค์ ในขณะเดียวกัน
ได้ออกเหรียญที่ระลึกซึ่งไม่จำเป็นจะต้องออกเป็นกฎหมาย เหรียญทองคำ
ราคา ๒ แสนบาท ผลิตตามจำนวนผู้ที่สั่งจองมีความต้องการเป็นเหรียญ
น้ำหนัก ถ้ากระผมจำไม่ผิด เหรียญน้ำหนักประมาณ ๑๘๐ กรัม ๑๐ กว่าบาท
กับเหรียญทองคำราคา ๕๐,๐๐๐ บาท เหรียญทองแดง ๕๐ บาท อีกจำนวน
๒ ล้านเหรียญ ได้มีการผลิตเหรียญที่ระลึกเหรียญกษาปณ์ต่าง ๆ ไว้ที่เชื่อว่า
เพียงพอแก่ความต้องการของประชาชนทั้งหมด แต่ที่ออกเป็นกฎหมายฉบับนี้
เฉพาะเหรียญที่จะใช้ประดับได้อย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์เท่านั้น ขอย้ำ
อีกครั้งว่าในสถิติการผลิตที่ผ่านมาได้มีการจำหน่ายไม่เกินกว่านี้ แต่ถ้าจำเป็น
จะต้องจำหน่ายเกินกว่านี้ก็ไม่มีข้อห้ามใด ๆ ที่จะให้กรมธนารักษ์ผลิตได้มากกว่านี้

ในมาตรา ๕ ที่จะต้องให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและ
นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการ เพราะเหตุว่าเหรียญนี้เป็นเหรียญราชอิสริยาภรณ์
ส่วนหนึ่งเกี่ยวข้องกับกระทรวงการคลัง เมื่อออกกฎกระทรวงแล้วจะต้องลงชื่อ

ร่วมกันระหว่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและนายกรัฐมนตรีผู้ดูแล
สำนักนายกรัฐมนตรี เหยียดราชอิสริยาภรณ์จะเกี่ยวข้องกับสำนักนายกรัฐมนตรีด้วย
จึงได้มีผู้รักษาราชการ ๒ ท่าน ก็ขออนุญาตตอบท่านสมาชิกผู้อภิปรายที่ข้องใจ
สอบถาม ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านพินิจครับ

นายพินิจ จันทรสุนทร (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายพินิจ จันทรสุนทร กรรมการ ท่านประธานครับ ที่กระผม
กราบเรียนท่านประธานก็หมายความว่า ในมาตรา ๕ ขอให้ทำกิจการอื่นเกี่ยวกับ
การสร้างเหรียญ อันนี้เป็นละครับเป็นช่องว่างที่กระผมกราบเรียน หมายความว่า
ที่แล้ว ๆ มาที่เรามาขอทำเหรียญเสด็จนิวัติบ้าง ก็เป็นระดับแบบเครื่อง
ราชอิสริยาภรณ์ แต่เราให้บุคคลทั่วไปประดับได้ด้วย ท่านประธานครับ เนื่องจาก
ใครก็ตามแต่งสูทพระราชทานอะไรก็ตาม เขาก็สามารถประดับได้เหรียญเสด็จ
นิวัติพระนครที่เราเคยขอมาแล้วก็เป็นเครื่องราชอิสริยาภรณ์เหมือนกัน ที่เราคิด
แถบกันเยอะ ๆ มีหลายอันที่ออกเป็นพระราชบัญญัติอันนี้มาแล้ว แต่ว่าบาง
เรื่อง ท่านประธานครับ คราวนี้เป็นเรื่องกรณีพิเศษจริง ๆ ถ้าหากว่าอยู่ใน
ร่างพระราชบัญญัตินี้จะสร้างความศักดิ์สิทธิ์และถือเป็นที่ระลึกของชาติ ที่กระผม
กราบเรียนหมายความว่า เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ถ้าหากว่าเราสามารถทำได้
อย่างที่กราบเรียนแล้ว แต่เอกชนที่หวังประโยชน์จากการนี้ก็ไปทำ อย่างท่าน
ทำแสดงว่าถ้าท่านประกาศไปขณะนี้เราทำจำนวนเท่านี้เอาที่กองกษาปณ์อย่างเดียว
ให้มาติดต่อกองกษาปณ์ได้อย่างเดียวอย่างนี้ชัดเจน แต่ปรากฏว่าเมื่อทำแล้ว
ที่กองกษาปณ์หมด ปรากฏว่าไปอยู่ตามแผงตามอื่น มาหมาเลย บางคนอย่าง
๒๐,๐๐๐ เหรียญ ถ้าหัวดีมาเอาคนละพันเหรียญ ๆ หมดครับท่าน แล้วก็ไปอยู่ที่อื่น
เอาใหม่ ๑,๐๐๐ ๘๐๐ บาทก็กำไรไม่รู้เท่าไร อันนี้ผมเรียนวิธีการ อันนี้มีปรากฏ
อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่าเรื่องอย่างนี้ที่กราบเรียนให้
ทราบไว้เพื่อโปรดพิจารณา ก็เนื่องจากเป็นช่องโหว่แล้วโอกาสก็ทำกันมาตลอด
ผมกราบเรียนว่ากองกษาปณ์ออกมาเมื่อไร ช่างนอกออกเมื่อนั้น จำนวนก็ไม่มีสิ้นสุด
เขาบอกหมดแล้วแต่ว่ายังมี กระผมเคยติดตามบางอย่างผมเคยขอบอกอธิบดี
กรมธนารักษ์ไปว่าผมจะขอลองโดยวาจา สัมครับ แต่ปรากฏกองกษาปณ์หมด
ปรากฏว่าผมไปช่างนอกไปแถวร้านทองไปเจอร้านทองมีราคาเท่านั้นเพิ่มเท่าไร
อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ นี่ผมกราบเรียน ผมคิดว่าที่กระผมกราบเรียนนี้คือข้อความ
เป็นจริงที่ปรากฏที่ผ่านมา เพราะฉะนั้นในเรื่องอย่างนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่า
อยากจะขอทำอย่างไรที่หลายคนเป็นห่วง ทำไม่ได้หรือหกรับการปลอมพระกิติ
พระเครื่องกิติ ที่เราปรากฏกัน คอมพิวเตอร์ทุกอย่างทุกสายทุกอันเลย

ทำได้ทั้งหมด ทำเหมือนกันจริง ๆ อันนี้เป็นเรื่องที่สำคัญผมอยากจะกราบเรียนว่า กรมธนารักษ์หรือกระทรวงการคลังจะทำอย่างไรในการนี้ ผมเข้าใจตามที่ ท่านรัฐมนตรีกรุณาชี้แจงว่าจะต้องทำอย่างนั้น มีทองคำอย่างนั้น อันนั้นละครับ ช่องโหว่ประการหนึ่ง ท่านก็รู้เท่า ๆ กับผม แต่เราจะทำอย่างไรถึงวิธีการ ป้องกัน และก็อยากจะให้ประชาชนทั่วไปว่าของที่ออกมานี้เป็นของที่ทำจาก กรมธนารักษ์และออกจริง ๆ ของจริง ๆ อย่างนี้เป็นต้นนี่คือความเป็นห่วงครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมขออนุญาตเรียนอย่างนี้นะครับว่า ผมฟัง ท่านสมาชิกอภิปรายแล้วทุกท่านเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ละท่าน ก็ให้ข้อสังเกต โดยเฉพาะท่านพิจารณาให้ข้อสังเกตที่ดีมากนะครับ ซึ่งเป็นเรื่อง อำนาจของผู้รักษาการที่จะได้ออกพระราชกำหนดต่าง ๆ ผมขอเรียนว่า ในมาตรา ๕ นี้ ท่านสมาชิกท่านไม่ขัดข้องนะครับ ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบ ในมาตรา ๕ ส่วนที่ท่านประยุทธ์ได้กรุณาตั้งข้อสังเกตในเรื่องของ มาตรา ๔ ความจริงเราพิจารณาผ่านไปแล้ว ผมก็จะขอถือว่าในที่ประชุมนั้น เรื่อง ของการพิจารณาในถ้อยคำนะครับ โดยที่ท่านประยุทธ์ได้เสนอว่าในมาตรา ๔ ควรจะใช้ถ้อยคำเพิ่มว่า บุคคลย่อมมีสิทธิ ไม่ทราบว่าท่านรัฐมนตรีจะเห็นด้วย หรือไม่ อย่างไร หรือท่านสมาชิกจะเห็นด้วยอย่างไรครับ จะเพิ่มถ้อยคำ จากมาตรา ๔ บุคคลมีสิทธิประดับเหรียญนี้ได้ ท่านประยุทธ์เสนอว่าควร จะแก้ไขถ้อยคำเป็นเพิ่มว่า บุคคลย่อมมีสิทธิ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นอย่างไรครับ เชิญท่านรัฐมนตรีพิเชษฐครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ แล้วแต่ที่ประชุมครับ กระผม กระทรวง
การคลังไม่ขัดข้อง เพราะว่าไม่ได้เปลี่ยนแปลงในข้อสาระสำคัญใด ๆ
ท่านประธานครับ กระผมถือโอกาสทำความเข้าใจอีกนิดเดียวว่า ในมาตรา ๕
เหตุที่มีคำว่า กิจกรรมอื่น หมายถึงกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๑ มาตรา ๒
มาตรา ๓ มาตรา ๔ ก็คือจะต้องออกกฎกระทรวงและระเบียบว่าด้วย
การจำหน่ายด้วย เพราะไม่มีกฎกระทรวงหรือระเบียบว่าด้วยการจำหน่าย
ก็ทำการจำหน่ายตรงนี้ได้ กิจกรรมอื่นมีความหมายเพียงแค่นี้ ไม่ใช่จะไป
กระทำการอื่นนอกเหนือจากร่างพระราชบัญญัตินี้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผมเรียนตามที่ประชุมนะครับ ที่ท่านประยุทธ์ขอแก้ไขถ้อยคำ
ในมาตรา ๔ เพิ่มคำว่า บุคคลย่อมมีสิทธิระดับเหรียญนี้ได้ ที่ประชุมไม่ขัดข้อง
นะครับ ถ้าที่ประชุมไม่ขัดข้องก็ถือว่าเป็นไปตามที่ท่านประยุทธ์ได้เสนอขอแก้ไข
ถ้อยคำในมาตรา ๔ เป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปผมจะถามมติ
ที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ในวาระที่ ๓ นะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอเรียนถามมติที่ประชุมว่า จะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
หรือไม่ ถ้าหากว่าท่านสมาชิกเห็นชอบกรอุทกคูปุม เห็นด้วย ไม่เห็นชอบคูปุม
ไม่เห็นด้วย ขอเชิญใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและคูปุมลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้วครับ เจ้าหน้าที่
รวมคะแนนได้ครับ ผลของการลงคะแนนเห็นด้วย ๑๗๘ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มี
เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเอกฉันท์เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติเหรียญเฉลิมพระเกียรติ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในโอกาสพระราชพิธี
มหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๒ พ.ศ.
จบการพิจารณาในระเบียบวาระนี้นะครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร
ราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : กรรมการพร้อมเชิญแถลงเลยครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร
พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะรองประธานคณะกรรมการ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
รวมทั้งร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ.
(นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัชร กัมภณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติเมืองพัทยา
พ.ศ. (นายถวิล ไพรสณฑ์ กัมภณะ เป็นผู้เสนอ) และแต่งตั้ง
คณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณานั้น คณะกรรมการได้พิจารณา
เสร็จเรียบร้อยแล้ว ขออนุญาตท่านประธานเพิ่มเติมข้อความในคำปรารภ
เนื่องจากในตัวมาตรา ๕๘ นั้น ต้องแก้ไขให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญในการ
เขียนคำปรารภ -----

คำปรารภก็คือ ในคำปรารภขอเพิ่มเติมคำว่า พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ซึ่งมีอยู่มาตราหนึ่งให้อำนาจเจ้าพนักงานท้องถิ่นเข้าไปในอาคารหรือเคหสถาน ในกรณีที่มีผู้กระทำความผิด ขออนุญาตท่านประธานเพิ่มเติมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอบพระทานโทษ ท่านถวิลครับ ที่ขอเพิ่มเติมขออีกสักครั้งหนึ่งครับ เพื่อท่านสมาชิกจะได้ช่วยกันพิจารณา

นายถวิล ไพรสณฑ์ (กรรมาธิการ) : เพิ่มเติมในคำปรารภเป็นว่า พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสุรสิทธิ์มีอะไรครับ เชิญครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ พรรคชาติไทย จากจังหวัดชลบุรี ผมเห็นด้วยกับกรรมาธิการ แต่ว่าเนื่องจากทางกรรมาธิการนั้นได้มีการเพิ่มเติมในคำปรารภเฉพาะในบทบัญญัติของมาตรา ๓๕ เท่านั้น มาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเคหสถาน แต่เนื่องจากในมาตรา ๕๘ ทวิ ที่คณะกรรมาธิการได้เพิ่มเติม ยังมีอยู่ในวรรคสอง (๓) ซึ่งให้อำนาจในการยึด อาศัยเอกสารหลักฐาน ยานพาหนะหรือสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๘ ดังนั้นผมขออนุญาตที่จะเพิ่มเติม หรือกรรมาธิการผ่านไปยังท่านประธานที่จะแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนนี้ด้วย เพื่อความสมบูรณ์ของกฎหมาย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านถวิลครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กรรมาธิการพิจารณาแล้วไม่ขัดข้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอเรียนถามที่ประชุมว่า จะอนุญาตให้กรรมาธิการแก้ไขเพิ่มเติมคำปรารภหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครับ ถือว่าที่ประชุมอนุญาตตามที่กรรมาธิการขอแก้ไขเพิ่มเติมนะครับ ต่อไปเลขาธิการฯ ดำเนินการต่อครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : สมาชิกไม่ติดใจ เชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : สมาชิกไม่ติดใจ เชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : หมวด ๑ การจัดตั้งเมืองพัทยา ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านโฆษกสมานครับ

นายโฆษกสมาน สีลาวงษ์ (อุตรธานี) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม โฆษกสมาน สีลาวงษ์ อุตรธานี พรรคกิจสังคม ขอถามกรรมาธิการ ในมาตรา ๗ ที่ท่านได้ตัดคำว่า ราชการ ออก และเพิ่มคำว่า องค์กรปกครอง ผมขอทราบเหตุผล นั่นก็คือประการแรก ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เขียนว่า ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา แล้วก็มิถุหมายบางมาตราซึ่งผมจำไม่ได้แน่ครับว่า ข้าราชการองค์กรท้องถิ่น นายกฯ กิติ เขาเป็นราชการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ เพราะฉะนั้นถ้าหากตัดคำว่า ราชการ ออกไป จะเหลือเฉพาะ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะมีปัญหาหรือไม่ ขอถามตรงนี้ครับท่านครับ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ครับ เชิญกรรมการชี้แจงครับ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ เหตุผลที่คณะกรรมาธิการได้แก้ไขคำว่า ราชการส่วนท้องถิ่น ตรงนี้นั้น เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญในหมวด ๙ การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งในหมวดนี้นั้น ได้บัญญัติในมาตรา ๒๘๓ ว่า ท้องถิ่นใดมีลักษณะที่จะปกครองตนเองได้ ย่อมมีสิทธิได้รับจัดตั้งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ เพราะฉะนั้นมาตรา ๗ นั้น จะไปพูดถึงการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามมาตรา ๒๘๓ ก็เลยใช้ถ้อยคำให้ตรงกัน ส่วนตรงอื่นนั้นเป็นเรื่องการบริหารราชการภายในขององค์กรนี้ ก็ยังคงใช้การบริหารราชการตามที่เคยใช้กันมา อันนี้เป็นเรื่องเฉพาะตรงนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านโชคสมานไม่ติดใจนะครับ ท่านเลขาธิการฯ เชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : หมวด ๒ การบริหารเมืองพัทยา ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๑ สภาเมืองพัทยา ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : สมาชิกไม่ติดใจ เชิญต่อครับ

- นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ
- นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ
- นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๒๖ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : สมาชิกไม่ติดใจ เชิญต่อครับ
- นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๒๖ ตริ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ
- นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๒๗ มีการแก้ไข
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ
- นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ มีการแก้ไข
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ
- นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๔
มีการแก้ไข
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๓๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๖ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๓๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๘ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ส่วนที่ ๒

นายกเมืองพิทยา ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๑ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๔ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๔๕ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๔๖ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๔๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๘ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

- นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบุรี (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) :
 มาตรา ๔๙ มีการแก้ไข
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ
- นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบุรี (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) :
 มาตรา ๔๙ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ
- นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบุรี (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) :
 มาตรา ๕๐ มีการแก้ไข
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ
- นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบุรี (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : หมวด ๓
 ระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๑ มีการแก้ไข
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ
- นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบุรี (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) :
 มาตรา ๕๑ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : สมาชิกไม่ตั้งใจ เชิญต่อครับ
- นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบุรี (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) :
 มาตรา ๕๒ มีการแก้ไข
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ
- นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบุรี (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) :
 มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ ไม่มีการแก้ไข
 หมวด ๔ อำนาจหน้าที่ของเมืองพัทยา ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๘ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๕๘ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอดิศรครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม อดิศร เพียงเกษ พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดขอนแก่น มาตรา ๕๘ ทวิ
เป็นมาตราซึ่งทางคณะกรรมการวิสามัญได้เพิ่มขึ้นมาเป็นสาระสำคัญที่
ที่ประชุมแห่งนี้ควรจะพิจารณาอย่างรอบคอบ ท่านประธานครับ มาตรา ๕๘ ทวิ
ได้บัญญัติเพิ่มขึ้นมา ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายที่บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ
เมืองพัทยา หรือข้อบัญญัติ ให้นายกเมืองพัทยา รองนายกเมืองพัทยา ปลัดเมืองพัทยา
รองปลัดเมืองพัทยา หัวหน้าส่วนราชการของเมืองพัทยา หรือผู้ดำรงตำแหน่ง
เทียบเท่าและพนักงานเมืองพัทยา ซึ่งเป็นนายกเมืองพัทยาแต่งตั้งเป็นพนักงาน
เจ้าหน้าที่สำหรับปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว และให้มีฐานะเป็นพนักงานฝ่ายปกครอง
หรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ผมอ่านเฉพาะวรรคแรก
ผมคิดว่า ตำแหน่งต่าง ๆ ท่านใคร่ครวญดีแล้วหรือครับว่า จะให้ส่วนราชการต่าง ๆ
เป็นพนักงานฝ่ายปกครอง เป็นตำรวจ มีฐานะเป็นตำรวจเลย จะเป็นสิ่งเหมาะสมไหม
ที่จะบัญญัติเรื่องนี้ขึ้นมาใหม่ แล้วตำรวจแห่งชาติเขาจะไปอยู่ที่ไหนครับ-----

การทำงานอย่างนี้ในที่แคบ ๆ ท่านสามารถที่จะเข้าไปสู่อาคารต่าง ๆ ตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ผมคิดว่าเดี๋ยวนี้เรากำลังมอบดาบให้แก่บุคคลเพื่อไปจำกัดสิทธิอีกบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ ตำรวจเขามีอยู่แล้วเป็นพนักงานสอบสวน เป็นพนักงานฝ่ายปกครอง ผมเห็นตรงไปตรงมาณะครับว่า ถ้าลักษณะอย่างนี้ อย่างอบต. จะเอาด้วยทำอย่างไร อย่างเทศบาลตำบลซึ่งมีมากมายจะเอาด้วย ขอเป็นพนักงานฝ่ายปกครอง ขอเป็นตำรวจ ตามอำนาจหน้าที่ของเมืองพัทยา ซึ่งก็เป็นราชการส่วนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีฐานะเท่าเทียมกัน ถ้าเขาเรียกร้องอย่างนี้ท่านจะให้ไหมครับ ท่านก็ตอบว่าให้ไม่ได้ เพราะว่า เมืองพัทยาเป็นเมืองพิเศษ คุณเป็น อบต. เป็นเรื่องธรรมดา เทศบาลคุณไม่ต้องเอาหน้าที่นี้ เรื่องนี้ต้องคิดให้ดีนะครับ ผมขอถามเหตุผล เพราะถ้าท่านทำอย่างนี้ไปแล้วตำรวจสืบสวนสอบสวนแล้วมีตำรวจซ้อนตำรวจขึ้นมาในองค์กรของเมืองพัทยา ถ้าตำรวจไปสืบไปจับ คนนี้ก็ไปสืบไปจับเหมือนกัน ความเห็นสิ่งฟ้อง ความเห็นสิ่งไม่ฟ้อง จะทำอย่างไรในอนาคตครับ ผมจึงขอถามเป็นความรู้เท่านั้นครับ เพื่อผมมีความรู้หน่อยผมอาจจะได้โดยสารท่านไปว่า เหมาะสมแล้วว่าเมืองพัทยาที่จะต้องให้หัวหน้าส่วนราชการของเมืองพัทยามีที่ตำแหน่งครับ ผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าที่มีที่ตำแหน่งครับ เรื่องนี้ต้องบัญญัติอย่างชัดเจนนะครับ พนักงานฝ่ายปกครองมีที่คน พนักงานเกี่ยวกับตำรวจมีที่คนต้องระบุชัดเจน ไม่ใช่จะไปให้กฎหมายอื่น ออกเป็นระเบียบอีกไม่ได้ครับ เพราะ เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ที่ไปกระทบต่อ สิทธิเสรีภาพดังที่ผมกราบเรียน จึงขออนุญาตท่านประธานครับ ขอความรู้จากทางกรมการปกครอง หากมีเหตุผลดีกว่าผม ผมจะอนุโลมครับ เชิญครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : มีสมาชิกท่านใดที่คิดใจใหม่ครับ เพื่อที่จะได้ให้ท่านกรมการการชี้แจงในคราวเดี๋ยวยังไม่มีนะครับ กรมการการชี้แจง เชิญครับ

นายถวิล ไพรสมณ์ (กรมการการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสมณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ผมอยากเรียนท่านที่ตั้งคำถามว่าจริง ๆ แล้วตำรวจในอนาคตนั้นจะต้องเป็นตำรวจส่วนกลางกับส่วนท้องถิ่น อันนี้ให้แน่ชัด เพราะว่าตามรัฐธรรมนูญแล้วจะต้องมีการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นค่อนข้างมาก และงานส่วนใหญ่ของส่วนกลางนั้นจะต้องกระจายไปให้

ท้องถิ่น เมื่อกระจายไปแล้วงานเหล่านั้นจำเป็นต้องมีการบังคับ
 ให้เป็นไปตามกฎหมาย และขณะนี้เราไม่ได้คิดถึงว่าจะต้องมีละเอียดมากมาย
 กายกอง ผมอยากเรียนท่านผู้สงสัยว่า เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่ครับ เราได้
 ลอกมาจากพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร มาตรา ๕๐
 ซึ่งมีอยู่แล้วทั้งหมด แต่ในมาตรา ๕๐ นั้นเขียนไว้ชัดเจนเหมือนกันว่า
 ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
 ปลัดกรุงเทพมหานคร รองปลัดฯ ผู้อำนวยการสำนักเทศกิจ เหล่านั้นเป็น
 เจ้าพนักงานปกครอง ตามมาตรา ๕๐ มีฐานะเป็นพนักงานฝ่ายปกครอง
 หรือตำรวจตามความหมายของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
 ก็คือมาตรา ๕๐ ของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร
 พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งไม่ใช่เรื่องใหม่เลย เพราะฉะนั้นก็คิดว่าน่าจะให้สอดคล้อง
 แนวเดียวกันกับกรุงเทพมหานคร เพราะผู้บริหารก็มาจากการเลือกตั้งโดยตรง
 เช่นเดียวกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ท่านสุรพร เชิญครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 ผม สุรพร ดนัยตั้งตระกูล ผมขออนุญาตที่จะพิจารณาในมาตรา ๕๘ ทวิ ที่ทาง
 กรรมาธิการเพิ่มขึ้น ตามที่ท่านอดีตรได้แสดงความเห็นไปเมื่อสักครู่ว่า การที่จะ
 ให้นายกเมืองพัทยา รองนายกเมืองพัทยา ปลัดเมืองพัทยา รองปลัดเมืองพัทยา
 และหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า มีหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครอง
 หรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีภารกิจ (๑) (๒)
 (๓) (๔) ๔ วงเล็บ ท่านประธานครับ ในหน้า ๑๗ วรรคสุดท้ายเขียนว่า
 ในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามกฎหมาย หรือข้อบัญญัติตามวรรคหนึ่ง
 นายกเมืองพัทยา ปลัดเมืองพัทยา หรือหัวหน้าส่วนราชการของเมืองพัทยา
 หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า แล้วแต่กรณี เห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรรับโทษ
 จำคุก ใช้คำว่า เห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรรับโทษจำคุก -----

ก็แสดงว่าในระวางโทษที่กำหนดไว้นั้นมีโทษจำคุก แต่ใช้ความเห็นของบุคคล
ไปพิจารณาเป็นความเห็นไว้ว่าไม่ควรรับโทษจำคุก ก็ให้ไปมีอำนาจเปรียบเทียบปรับ
ท่านประธานครับ ผมเข้าใจว่าการเขียนบทบัญญัติเช่นนี้นั้นคงจะไปละเมิดกฎหมาย
ฉบับอื่นเขา ถ้าหากกฎหมายหรือข้อบัญญัติที่บัญญัติไว้ว่า ให้มีโทษจำคุก ด้วย ก็ต้องใช้
กระบวนการพิจารณาความในการที่จะพิจารณาว่าผู้กระทำความผิดนั้นสมควร
จะต้องติดคุกหรือไม่ติดคุก แต่จะให้บุคคลไปมีอำนาจแสดงความเห็นโดยการบัญญัติ
ในกฎหมายว่า เห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรรับโทษจำคุก ก็ให้หมดคำว่า จำคุก ไป ทั้ง ๆ
ที่มีโทษระวางอยู่แล้วไม่ได้พิจารณาโดยกระบวนการ แต่ไปให้ใช้วิธีการเปรียบเทียบ
ปรับแทน ผมคิดว่าตรงนี้เป็นอำนาจเกินกว่าที่ควรจะกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้
ถ้าไปเขียนใหม่เสียว่า เห็นว่าไม่มีโทษจำคุก อย่างนั้นจะเปรียบเทียบปรับได้ แต่มีโทษ
จำคุกอยู่ แต่เป็นความเห็นของคนที่ทำหน้าที่เป็นพนักงาน เห็นว่าไม่ควรจำคุกเขาเลย
ก็ไปปรับเขาเสีย อย่างนี้ไม่ได้หรอกครับ เป็นเหตุผลของบุคคลไม่อยู่ในกระบวนการ
ที่เหมาะสม การกระทำเช่นนี้ในอนาคตในกรณีที่เกิดเมืองพัทยา ซึ่งเรารู้กันอยู่ว่า
เป็นแหล่งมั่วสุมที่ค่อนข้างจะมาก มีทั้งสนามกอล์ฟ มีทั้งโสเภณี รู้กันอยู่ โทษเหล่านี้
บางโทษเรื่อง ยาบ้า ยาเสพติดติดทั้งหลายนั้นมีโทษจำคุกแน่นอน แต่ถ้าเกิดเมืองพัทยา
ขาดเงินต้องการเงินเข้าคลัง ในการแสวงหาที่ใช้วิธีการเปรียบเทียบปรับไปเสีย
ถ้าเป็นอย่างนี้บ่อย ๆ คนก็จะไม่เข็ดหลาบ คนจะไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย เนื่องจาก
บทบัญญัตินี้ให้อำนาจต่อบุคคลในการวินิจฉัยความว่า ไม่สมควรรับโทษจำคุก ซึ่งผม
ไม่เห็นด้วย ถ้าจะรักษาตัวบทกฎหมายไว้ รักษากระบวนการยุติธรรมไว้ ดำรงไว้ซึ่ง
ผลแห่งการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อให้มีการเข็ดหลาบเกรงกลัวไม่ปฏิบัติอีกนั้นไม่ควร
ให้อำนาจในระดับเช่นนี้ อย่างสมณะครับว่าผู้บริหารนั้นมีความรับผิดชอบทางการคลัง
ของเมืองพัทยาด้วย อาจจะมองสถานะทางการคลังนั้นมากกว่าสถานะของความสงบ
เรียบร้อยของสังคมก็ได้ อันนั้นเป็นดุลยพินิจของบุคคลไปแล้ว ไม่อยู่ในกระบวนการ
หรือระวางโทษที่ถูกต้องตามบทบัญญัติที่กำหนดไว้ เพราะตรงนี้นั้นในวรรคหนึ่งได้เขียนว่า
ให้ไปมีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งอย่างนี้แน่นอนครับทำหน้าที่
แทนตำรวจ ทำหน้าที่แทนปลัดอำเภอที่มีตั้งแต่ระดับนั้นขึ้นไป ถ้าเป็นอย่างนี้ผมว่า
ไม่ได้แล้วครับ ไปเขียนให้อำนาจไว้มากมาย แล้วสุดท้ายมีอำนาจในการวินิจฉัยบทลงโทษ
ที่ว่า เป็นเรื่องของการจำคุกด้วย โดยให้ไปงดเสียแล้วไปปรับแทน แก่เถอะครับ
ท่านประธานครับ มันจะทำให้เกิดความเสียหายต่อการบินบังคับใช้กฎหมาย ถ้าเขียนว่า
ไม่มีโทษจำคุก อย่างนั้นไม่เป็นไรไปเปรียบเทียบปรับกัน แต่ถ้าเห็นว่ามีโทษจำคุก

อยู่แล้วแต่ไปเขียนว่า ไม่ควรจำคุก อย่างนี้ไม่ได้ครับ เป็นอัตรวิสัยไปแล้ว การพิจารณาความไม่ควรจะเป็นอัตรวิสัยของบุคคล ควรจะเป็นหลักของความยุติธรรมโดยใช้กระบวนการยุติธรรมเป็นหลัก จะเป็นพนักงานก็เป็นไปแต่ต้องใช้กระบวนการพิจารณาอย่างเป็นองค์คณะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านอดีตร ธิญศรีครับ

นายอดีตร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ ผม อดีตร เพียงเกษ ผมยังคิดถึงท่านประธานครับ ที่ทางรองประธานคณะกรรมการบอก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ประธานคนไหนครับ ที่ว่าคิดถึงประธานคนไหน

นายอดีตร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านรองประธานครับ

ท่านรองประธานคณะกรรมการครับ ผมยังคิดถึงอยู่ครับ สำหรับท่านประธาน โสภณผมยังเคารพครับ เพราะว่าเราอยู่พรรคมวลชนด้วยกันมาก่อน ท่านประธานครับ ผมคิดว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ต้องมาพิจารณากันอีกครั้งหนึ่ง ถ้ากฎหมายกรุงเทพมหานครเป็นอย่างนี้ ผมเองอาจจะไม่ได้ศึกษาโดยละเอียดครับ ถ้าศึกษาโดยละเอียดแล้ว ท่านประธานครับ พรรคสุดท้ายของมาตรา ๕๘ ทวิ ที่บอกในกรณีนี้ผู้กระทำความผิดไม่ยอมเปรียบเทียบ หรือเมื่อยอมแล้วแต่ไม่ชำระค่าปรับ ภายในกำหนดเวลา ให้พนักงานเมืองพัทยาซึ่งนายกเมืองพัทยาแต่งตั้งมีอำนาจในการสอบสวนและมีฐานะ เป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา งานตรงนี้ครับจะเป็นพนักงานสอบสวนทันทีเลย มีอำนาจสั่งฟ้อง สั่งไม่ฟ้อง ไปถึงพนักงานอัยการ ผมคิดว่า กว่าจะไปพนักงานสอบสวนได้ กว่าจะไปพนักงานอัยการได้ ต้องเรียนพอสมควรครับ กฎหมาย ๔ ปีอย่างผมไปสอบไม่ได้ ต้องไปจบเนติบัณฑิตอีกถึงจะไปเป็นอัยการ ถึงจะไปเป็นพนักงานสอบสวน ทุกวันนี้ผู้กำกับต้องปริญญาโท ผมคิดว่าเมืองพัทยาจะตั้งตนนอกจากจะเป็นผู้เลือกตั้ง ฝ่ายท้องถิ่นมาทำหน้าที่บริหารแล้ว ยังได้อำนาจตุลาการไปด้วย อำนาจตุลาการของส่วนท้องถิ่นน่าจะเป็นเพียงบทบัญญัติ ข้อบัญญัติของเทศบาลเท่านั้นเท่านั้น เพียงชำระเท่านั้นที่ผมรู้นะครับ นี่กลายเป็นพนักงานสอบสวนมีความเห็นสั่งฟ้องสั่งไม่ฟ้องเลย-----

ท่านประธานครับ ผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหม่สำหรับผมนะครับ แต่ว่าอาจจะไม่ใหม่สำหรับท่าน ผมคิดว่าขอบเขตลักษณะอย่างนั้นสมควรไหมครับ เพราะว่าเราอาจจะตั้งศาลพิทยา ศาลที่มีลักษณะพิเศษขึ้นมาให้มีความคล่องตัวในการเป็นเมืองท่องเที่ยว เราอาจจะคิดรูปแบบใหม่ ไม่จำเป็นต้องเอาแบบกรุงเทพมหานคร คน ๘ ล้านคน ๑๐ ล้านคน เต็มก็ ๖ ล้านคน เต็มก็ ๘ ล้านคนอยู่อย่างนี้ แต่เมืองพิทยาถ้าให้พนักงานต่าง ๆ ของเมืองพิทยาที่มีอำนาจเป็นพนักงานสอบสวน บิดหรืออายัดเอกสาร จับกุมผู้กระทำความผิด หรือข้อบัญญัติเพื่อกำหนดคดีได้ จะกลายเป็นเจ้าพนักงานตำรวจไปในตัว เดินไปไหนก็จะเบ่ง ไปอยู่ตรงไหน คาราวาโอเกะไม่อนุญาต จับ ลักษณะนี้อำนาจมีดจะเกิดขึ้นมากมาย เพราะท่านให้อำนาจเด็ดขาดนี้แก่เขาไปแล้ว ไม่มีใครคานอำนาจตรงนี้เลยครับ ผมจึงขออนุญาตที่ว่า ถ้ากฎหมายฉบับนี้จะผ่านไป ลองคิดว่าจะมีเหตุผลอะไรอีก มากไหมที่เอาคนที่มาคานอำนาจพนักงานของเมืองพิทยาที่มีอำนาจสิ้นฟ้า สิ้นแผ่นดิน ใครมาแทรกแซงได้ล่ะครับ ความเห็นสิ่งฟ้อง สิ่งไม่ฟ้อง อัยการ โต้กลับ ตำรวจเข้าไปแทรกแซงอีกได้ไหม หรือว่าเรื่องอื่น ๆ เข้าไปแทรกแซง บ.ป.ช. เข้าไปได้หรือไม่ ผมคิดใจจริง ๆ ครับ เพราะว่าเราเรียนมาตามกรอบที่อยู่คณะนิติศาสตร์ ก็มีตำรวจ อัยการ อัยการ ตำรวจ เราต้องอย่างนี้นะครับ พอต่อไปเราก็ต้องต้องใหม่ที่ว่า พักพิทยา ตำรวจ อัยการ อย่างนั้นหรือครับ บ.ป.ช. ตำรวจ อัยการ อย่างนั้นหรือครับ มีมาตรฐานอันเดียวกันใหม่ในการจะพิจารณาในการสั่งฟ้อง สิ่งไม่ฟ้อง ด้วยความเคารพจริง ๆ ครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจงครับ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ เพื่อนสมาชิกที่เคารพทุกท่านครับ ด้วยความเคารพจริง ๆ ครับว่ากรรมาธิการต้องการที่จะให้กฎหมายปกครองท้องถิ่นมีสาระและรูปแบบซึ่งได้มาตรฐานเดียวกันแทบทุกองค์กรปกครองท้องถิ่น ไม่ว่าจะ เป็นเมืองพิทยา กรุงเทพมหานคร อดต. และ อบจ. ในอนาคตข้างหน้าแล้วแต่ นั้นเป็นข้อเท็จจริงซึ่งขออนุญาตกราบเรียนว่า การปกครองท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดนั้นก็จะต้องมีการให้อำนาจกับท้องถิ่นในการดำเนินการในระดับหนึ่ง แต่ไม่ได้หมายความว่าเมื่อท้องถิ่นมีอำนาจในการดำเนินการแล้วนั้น

รัฐบาลกลางมีตำรวจ มีอัยการ จะไม่มีอำนาจที่จะไปกำกับดูแลในส่วนเหล่านั้น ผมจึงต้องขออนุญาตกราบเรียนก่อนว่าในการปกครองท้องถิ่นนั้น ถ้าเราเอง จะไม่ให้ท้องถิ่นมีอำนาจใดเลยในการที่จะไปตรวจสอบ ในการที่จะเห็น การกระทำความผิดนั้น จะให้รัฐบาลกลางอย่างเดียวซึ่งมีตำรวจ ซึ่งมีอัยการ ไปดูตรงนั้น ดูเหมือนว่าเราจะไม่ให้อำนาจตรงนั้นกับท้องถิ่นที่เกิดขึ้น แต่กรรมวิธีการเองก็ต้องมองว่าไม่ให้อำนาจท้องถิ่นมากมายนัก เพียงแต่ ให้อำนาจท้องถิ่นบางส่วนในการที่จะตรวจสอบเบื้องต้น ถ้าสมมุติว่ามากเกินไป อำนาจซึ่งให้กับตรงนี้นั้น ท้องถิ่นก็สามารถให้รัฐบาลกลางซึ่งมีตำรวจ มีอัยการ เข้าไปดูดูแลในส่วนเหล่านั้นตลอดเวลา ผมเองก็ต้องขออนุญาต กราบเรียนในมาตรา ๘๐ ของกรุงเทพมหานครนั้นค่อนข้างที่จะเป็นรูปแบบ การปกครองที่ก้าวหน้า ได้ให้อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานของกรุงเทพมหานคร เอาไว้แล้ว เราเห็นว่ามีความสำคัญตรงนี้ว่า ต่อไปในอนาคตนั้นเราจะให้อำนาจ หน้าที่เหล่านี้ไปยัง อบต. และ อบจ. เช่นเดียวกัน เพื่อเป็นการดูแลใกล้ชิด เบื้องต้น เพื่อเห็นข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น แต่อันไหนที่เกินขอบเขตอำนาจของ ท้องถิ่นนั้น ท้องถิ่นก็สามารถให้รัฐบาลกลางซึ่งไปกำกับดูแลนั้น ผมเข้าใจว่า เพื่อนสมาชิกก็คงจะเห็นด้วยกับสิ่งเหล่านี้ว่า ในเมื่อท้องถิ่นปกครองท้องถิ่น มีอำนาจกำกับดูแลในการบริหารราชการแผ่นดินก็ควรจะให้อำนาจเหล่านี้ ในการไปตรวจสอบดูแลเบื้องต้นที่เกิดขึ้น และให้มีอำนาจพอสมควรในการที่ ท้องถิ่นนั้นจะมีอำนาจไปเห็นผู้กระทำความผิด -----

แต่ไม่ได้หมายความว่าท้องถิ่นมีอำนาจวินิจฉัยไปแล้วรัฐบาลกลางจะไม่มีอำนาจต่อเนื่อง ไม่ใช่ ตรงนั้นเองครับ ถ้าการกระทำใด ๆ ซึ่งท้องถิ่นซึ่งมีอำนาจอยู่นั้นจะไปพึ่งรัฐบาลกลางอย่างเดี๋ยวกงไม่ใช่ อนาคตข้างหน้านั้นเมืองพัทยาจะต้องมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเมืองพัทยาเองไปตรวจสอบในสิ่งเหล่านี้ ซึ่งเป็นกรรองรับอนาคตข้างหน้าว่าเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วจะต้องมีอำนาจหน้าที่ในสิ่งเหล่านี้เบื้องต้น แต่ไม่ได้ให้อำนาจหน้าที่เกินกว่ารัฐบาลกลางที่จะเข้าไปมีอำนาจตรงนั้นอยู่ นั่นเป็นสิ่งที่ผมเองต้องขออนุญาตทราบเรียนว่าในการซึ่งคณะกรรมการนั้นพยายามที่จะเอามาตรา ๕๘ ทวิ เพิ่มเข้ามานั้นเนื่องด้วยต้องการให้มีอำนาจหน้าที่เพิ่มจากข้อบัญญัติเดิมซึ่งร่างขึ้นมา แล้วก็คิดว่าจะเป็นการร่างให้อำนาจหน้าที่กับท้องถิ่นไปมีอำนาจในเบื้องต้นมากยิ่งขึ้นในการดำเนินการเพื่อการดูแลท้องถิ่นนั้น เพื่อการบริหารงานซึ่งเป็นเอกภาพมากยิ่งขึ้น นั่นเป็นเจตนารมณ์ของเพื่อนสมาชิกและกรรมการซึ่งได้ร่างแล้วก็เอามาตรา ๕๐ ของกรุงเทพมหานครเข้ามาไว้ในมาตรา ๕๘ ทวิ ของร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยาในครั้งนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมการชี้แจงท่านสุรพรที่ว่า ผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษจำคุก ให้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ ในประเด็นนี้ด้วย เชิญกรรมการครับ

นายอชพร จารุจินดา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม อชพร จารุจินดา ในฐานะกรรมการ ขอความกรุณาให้ทางเจ้าหน้าที่ของเมืองพัทยานั้นสามารถพิจารณาได้ว่า ผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษจำคุก ให้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับนั้น ผมเองขอกราบเรียนว่าในเบื้องต้นก็คือ

ประการแรก สิ่งเหล่านี้เดินตามกฎหมายกรุงเทพมหานครที่เป็นอยู่ ประการที่ ๒ มาตรา ๕๘ ทวิ นั้นไม่ใช่ว่าจะเป็นอำนาจของพนักงานของเมืองพัทยาที่จะมีได้ทุกกฎหมาย แต่อำนาจหลักก็คือ อำนาจที่มีในกฎหมายอะไรก็ตาม ที่บอกว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของเมืองพัทยา เช่น ในขณะนี้คือพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด เช่นการถ่มน้ำลายอะไรพวกนั้น ที่กฎหมายเขียนว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่น คือถ้าเราพยายามระมัดระวังในวรรคต้นว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเมืองพัทยา นั้นหมายความว่า จะต้องมีความเฉพาะ บอกว่า การปฏิบัติหน้าที่นี้เมืองพัทยาเป็นคนรับผิดชอบ

กับอันที่ ๒ ข้อบัญญัติของเมืองพทยาเอง ซึ่งข้อบัญญัติเมืองพทยานั้นโทษจะจำคุก ๖ เดือน และปรับ ๒,๐๐๐ บาท เข้าใจว่าอย่างนั้น เพราะฉะนั้นจะเป็นโทษค่อนข้างเล็กน้อย ส่วนในวรรคที่เรากำหนดให้เมืองพทยาสามารถเปรียบเทียบปรับนั้นจริง ๆ แล้วอันนี้ไม่ใช่เป็นของใหม่ คือเป็นของที่เขียนไว้ในกฎหมายเมืองพทยาปัจจุบันนี้เอง กระผมขออนุญาตอ่านให้ท่านประธานฟังว่า มาตรา ๘๐ ของพระราชบัญญัติเมืองพทยาที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนะครับว่า บรรดาความผิดต่อข้อบัญญัติเมืองพทยา ถ้าปลัดเมืองพทยาเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษจำคุก ให้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับได้ นั่นก็คือเป็นหลักการเดิมของกฎหมายเมืองพทยาที่เป็นอยู่ในขณะนี้ และเมื่อได้เปรียบเทียบกับกฎหมายท้องถิ่นอื่น ๆ ก็ให้อำนาจตรงนี้ไว้ เพราะฉะนั้นถ้าจะเขียนเป็นอย่างอื่นก็จะทำให้เมืองพทยานั้นจะแตกต่างกับท้องถิ่นอื่น ๆ ซึ่งมีอำนาจอย่างนี้อยู่แล้ว ผมเองขอกราบเรียนชี้แจง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุรพรครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานครับ ผม สุรพร ครับ ร่างฯ ที่เราพิจารณากันนี้ เดิมที่เป็นร่างฯ ของรัฐบาลที่กฤษฎีกาเป็นคนยกร่างขึ้นมา ร่างฯ กฤษฎีกายกร่างขึ้นมานั้น ไม่มีส่วนที่ท่านเพิ่มเข้ามาโดยอ้างกฎหมายเมืองพทยาเดิม ผมเชื่อว่าเหตุที่ไม่ยกใส่เข้ามาในแต่เดิมนั้นของกฤษฎีกาเพราะเชื่อว่าการใช้อัตวิสัยในการพิจารณาความเป็นเรื่องที่ไม่ควร ท่านประธานครับ ผมอยากจะชี้แจงเผื่อคนที่ไม่ได้อ่านตัวบทหรือตัวกฎหมายจะไม่เข้าใจ ความจริงกรมการชี้แจงว่ามีอำนาจถ่วงดุลจากส่วนกลาง ไม่ว่าจะป็นอัยการหรืออะไรนั้น ผมเรียนเลยครับว่า ไม่จริงทั้งหมด เหตุผลเพราะในวรรคท้ายของหน้า ๑๗ นั้นเขียนไว้ชัดเจนครับ เอามาตรา ๕๘ ทริเลนนะครับ ตั้งแต่เริ่มต้นกำหนดให้บุคคลต่าง ๆ มีอำนาจเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ไปตรวจค้นบ้านคนได้ นี่เพิ่มเข้ามา เรียกคนมาชี้แจง เรียกหนังสือ ทำให้คนมาชี้แจง เอาเอกสารเข้ามาได้ อายัดเอกสารได้ พยานหลักฐาน ยานพาหนะ ใช้อายัดได้หมด ดูเถอะครับ เรื่องเล็กไหมครับ อำนาจที่มีอยู่เรื่องเล็กไหมครับ บ้วนน้ำลายหรือเป่ล่า ไม่ใช่หรือครับ บ้วนน้ำลายไม่ต้องหาเอกสารหรือครับ ท่านดูต่อนะครับ ใน (๔) จับกุมผู้กระทำความผิดตามกฎหมาย หรือข้อบัญญัติเพื่อกำเนนคดี และที่สำคัญ ท่านประธานครับ กฎเกณฑ์หรือวิธีปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

ตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่นายกเมืองพัทยากำหนด โดยความเห็นชอบ
ของกระทรวงมหาดไทย อำนาจทั้งหมดนี้ในการกระทำหน้าที่ในฐานะพนักงาน
ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้นใช้กฎเกณฑ์ที่เมืองพัทยากำหนด
และมหาดไทยเห็นชอบ และในวรรคต่อไปที่ผมพูดถึงเมื่อสักครู่นี้คือ มีอำนาจ
ที่จะปรับ ในขณะที่มีโทษจำคุก เมื่อก็ท่านบอกว่า มีโทษจำคุก ๖ เดือน ปรับ
๑,๐๐๐ บาท ซึ่งเล็กน้อย -----

ผมถามท่านละครับว่า ถ้าเขาเลือกจะปรับอย่างเดียว ๑,๐๐๐ บาท ทุกครั้งที่กระทำผิด แล้วก็ชำระตามกำหนด ๓๐ วัน ที่เขียนไว้ในบังคับนี้แล้วมีการเลิกกัน เลิกกันเลยนะครับ ตรงท้ายของวรรคสุดท้ายนี้บอกว่า ถ้าจ่ายค่าปรับภายใน ๓๐ วัน ที่ปรับ ๑,๐๐๐ บาท อย่างที่ท่านว่า ไม่ต้องรับโทษ ๖ เดือน ทำก็ครั้งก็ทำไปเถอะ ใช้อัตราโทษเป็นที่ตัดสิน ไม่มีกระบวนการยุติธรรม ใช้วิธีการที่กระทรวงมหาดไทยอนุมัติมา แต่เป็นอำนาจของบุคคลในการที่จะพิจารณา ไม่ได้ไปค้นคว้า ไม่ได้ดูประวัติ เทียบไปเลย ปรับไปเลย ๑,๐๐๐ บาททุกครั้ง แล้วผมถามว่าความยุติธรรมเกิดไหมครับ ถ้าใช้อัตราโทษเป็นสิ่งที่ตัดสิน นอกจากจะไม่เป็นธรรม เพราะคำว่า กฎหมายอาญา นั้นเป็นการกระทำผิดต่อสาธารณะ เป็นการกระทำผิดต่อบุคคลส่วนใหญ่ ขัดต่อความสงบเรียบร้อย ลักษณะอย่างนั้นถึงแม้จะเป็นเทศบัญญัติหรือข้อบัญญัติของเมืองพัทยา ก็ถือว่าเป็นเรื่องที่ต้องพิจารณา ถ้าพิจารณากันแล้วไปให้บุคคลใช้อัตราโทษยกเว้นโทษจำคุกเสีย ให้ปรับแทนอย่างที่ท่านว่า ปรับ ๑,๐๐๐ บาท ก็ปรับไปแล้วก็ระงับคดี เป็นอันยกเลิกตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหมดกันครับ ที่ท่านบอกอัยการมาเกี่ยวข้องนั้น ตอนที่เขาไม่จ่ายเงิน พัทยาไม่ได้สตางค์แล้วก็ส่งไปให้อัยการดำเนินคดี เห็นไหมละครับว่าท่านชี้แจงไม่ครบ ถ้าอย่างนี้ผมถามว่าความเสียหายเกิดขึ้นหรือไม่ ผมยกตัวอย่างว่า ในกรณีคดีที่ท่านพูดถึงเมื่อสักครู่ว่ามีโทษจำคุก ๖ เดือน โทษปรับ ๑,๐๐๐ บาท ถ้าพวกผมที่เป็นนายกฯ เป็นรองนายกฯ เป็นปลัด เป็นรองปลัดของเมืองพัทยา เพราะผมมาจากการเลือกตั้ง ผมมีพวกมากพรรคพวกเยอะ ผมก็เลือกปรับไปเรื่อย ๆ ส่วนพวกตรงข้ามผมจำคุกไปเรื่อย ๆ ไม่เลือกวิธีการปรับอย่างนี้เกิดความไม่เป็นธรรมไหมครับ เพราะท่านไปเขียนเพิ่มเติมจากที่กฤษฎีกาเขาตัดออกแล้ว ไม่ให้ใช้อัตราโทษในการพิจารณาความไม่ให้ใช้บุคคล เพราะว่าบุคคลนั้นผมดูครับ นายกเมืองพทยานั้นคุณสมบัติจบการศึกษาระดับมัธยม ไปใช้อัตราโทษตัดสินคดีความไม่ได้ไหมครับ ไม่ชอบแน่นอน ไม่เป็นธรรมแน่นอน คำว่า พวกฟ้อง จะเกิดขึ้น กระบวนการยุติธรรมนั้นสิ้นสุดไป เพราะการเลิกกันจากการปรับ เลือกปฏิบัติได้ไหม อัตราโทษเลือกปฏิบัติได้แน่นอน ยิ่งบุคคลที่มาจากกระบวนการอุปถัมภ์ แล้วยิ่งมีการเลือกปฏิบัติมากกว่า นั้นประเด็นที่ผมชี้ให้เห็นว่าไม่เหมาะสมอย่างยิ่งกฤษฎีกาจึงตัดออกจากกฎหมายเมืองพัทยาเดิม ให้ใช้กระบวนการยุติธรรม ซึ่งเป็นกระบวนการที่สาธารณะ ที่สากลเขายอมรับ

ไม่ให้ใช้คำว่า อัศวีสัย มาเป็นสิ่งที่ตัดสินความผิดของมนุษย์ เพราะมันเลือกปฏิบัติได้
ผมจึงชี้ให้ท่านเห็นว่า ทำไมไม่เขียนว่าในกรณีที่ไม่มีโทษจำคุกก็ให้ไปปรับเสีย
แล้วก็ระงับคดีไป ถ้าไม่ปรับก็ไปว่ากันอีกทีหนึ่ง อย่างนั้นไม่เป็นอัศวีสัยในเรื่อง
การเลือกปฏิบัติ แต่อาจจะมีเหลืออยู่บ้าง คือปรับมาก ปรับน้อย ปรับไม่เท่ากัน
อันนั้นก็ เป็นเรื่องของพรรคพวกอีก แต่ความเป็นมนุษย์นั้น ผมคิดว่าคำว่า คดีอาญา
คดีอาญาผู้เสียหายไม่ใช่นายกเมืองพัทยา ไม่ใช่ปลัดเมืองพัทยาเป็นผู้รักษาการ
ที่ต้องปฏิบัติในฐานะเจ้าหน้าที่ตามอำนาจกฎหมาย แต่ผู้เสียหายคือประชากรของ
เมืองพัทยา คุณละเมิดล่วงล้ำเข้าไปในเขตที่เขาห้ามในการทำธุรกิจ คุณมี
ผลตอบแทนเดือนหนึ่งเป็นแสน ๆ โทษปรับ ๓,๐๐๐ บาท ๒,๐๐๐ บาท
ผลตอบแทนเป็นแสน คนที่ใช้ทางสาธารณะ นักท่องเที่ยวเสียประโยชน์ไป
ความรกรุกตาเกิดขึ้น พวกผมผมปรับอย่างเดียว ระงับโทษจำ ก็ปรับกันไป
เรื่อย ๆ อย่างนั้น เกิดประโยชน์ไหมครับ แล้วที่ผมชี้ไปครับว่า การบริหาร
ส่วนท้องถิ่นนั้น มองโครงสร้างทางการคลังด้วย ถ้าปล่อยให้มีการมองประโยชน์
ทางการคลังมากกว่าการดำรงความยุติธรรมแล้วเป็นอันตราย เป็นอันตรายครับ
ผมอยากจะฝากกรรมการเตือนกันละครับ คงไม่ใช่ฝากเฉย ๆ ต้องแก้กันละครับ
เพราะถ้าผ่านไปอย่างนี้ผมเรียนเลยครับว่า ยิ่งกรรมการบอกว่าในอนาคตนั้น
อบต. ก็จะเป็นอย่างนี้ ชัดเจนครับ มีบันทึกในที่ประชุมชัดเจน ใน อบต.
ก็จะเป็นอย่างนี้ เพราะเมืองพัทยาไปออกจาก กทม. มา ต่อไป อบต.
ก็ไปออกจากเมืองพัทยากับ กทม. มา ก็ต้องเขียนเหมือนกันหมด -----

ผมถามครับ กระบวนการยุติธรรมจบตรงไหนครับ จบตรงมนุษย์ ๑ คน ที่ได้รับมอบหมายแล้วก็ไปตัดสินความ ถ้าเป็นอย่างนั้นผมถามว่าใครคือผู้เสียประโยชน์กฎหมายเช่นนี้ครับ ผู้ที่เสียประโยชน์ไม่ใช่สมาชิกแห่งสภานี้หรือครับ คือประชาชนทุกคนที่ไปเกี่ยวข้องกับเขตบริหาร เขตปกครองของเมืองพัทยา หรือ อบต. ในอนาคตที่ท่านจะกำหนดขึ้นมา แต่เราจะเสียหาย ไม่ใช่เสียประโยชน์เสียหายในฐานะที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ไปออกกฎหมายมาให้บุคคลใช้อัตวิสัยในการพิจารณาความอาญาและระงับคดีได้ด้วยโทษปรับเพียงอย่างเดียว โดยใช้ความรู้สึก ความรู้สึกทั้งนั้น เพราะคำว่า เห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษจำคุก เป็นความรู้สึกไปจบสิ้น ระบบอุปถัมภ์ก็จะกลับมารุนแรงมาก ระบบปราบฝ่ายตรงข้ามจะกลับมารุนแรงมาก ใครไม่เป็นพวกจะถูกจำคุก ใครเป็นพวกปรับไปก็จบสิ้นไป นั่นคือความเสียหายทางโครงสร้างของสังคมทางเศรษฐกิจและการเมืองที่จะเกิดขึ้นต่อเมืองพัทยาในอนาคตครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจงครับ กรรมาธิการไม่ชี้แจงนะครับ ท่านสมาชิกไม่ตั้งใจนะครับ ท่านสุรพร ท่านอดิศร ยังตั้งใจผมจะขอมติที่ประชุมนะครับ (ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : มาตรา ๕๘ ทวิ กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ นะครับ มติที่จะเรียนถามที่ประชุมก็คือว่า ท่านจะเห็นชอบกับที่กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่หรือไม่ ถ้าเห็นชอบกรรมาธิการเห็นด้วย นะครับ คือถ้าไม่เห็นชอบ ก็คือไม่เพิ่ม คือคงไว้ตามร่างฯ เดิมก็กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ เห็นชอบตามที่กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นชอบกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ คือคงไว้ตามร่างฯ เดิมก็กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ ท่านเข้าใจใจนะครับ เมื่อเข้าใจแล้วกรุณาใช้สิทธิลงคะแนนนะครับ ขอเชิญสมาชิก เข้ามาใช้สิทธิลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้วนะครับ ถ้าท่านใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้ว ขอเชิญท่านสมาชิกที่ประชุมอยู่ห้องกรรมาธิการ หรือห้องอื่นกรุณาเข้ามาใช้สิทธิลงคะแนนในมาตรา ๕๘ ทวิ นะครับ ซึ่งกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มีท่านสมาชิกบางท่านไม่เห็นด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นเพื่อความเข้าใจ

ผมจะขอข้านะครับ มติที่จะถามจากที่ประชุมก็คือว่า จะเห็นด้วยกับที่
กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่หรือไม่ครับ ถ้าเห็นด้วยก็กรุณากดปุ่ม เห็นด้วย
ถ้าไม่เห็นด้วยกับที่กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ คือเป็นไปตามร่างฯ เดิมก็กดปุ่ม
ไม่เห็นด้วย เมื่อท่านสมาชิกใช้สิทธิเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ
ครับ มติเห็นด้วย ๑๘๖ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑๖ ท่าน งดออกเสียง ๒ ท่าน
ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบกับที่กรรมาธิการ
เพิ่มขึ้นใหม่ครับ

ท่านสุรพรเชิญครับ

นายสุรพร คณบดีตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานครับ ผม สุรพรครับ พูดบันทึกไว้ในที่ประชุมโดยสายตาท่านประธานคิดว่าถึง ๑๕๐ ไหมครับ ผมเข้าใจว่าไม่ถึงนะครับ แต่บัตรถึงครับ ๑๘๖ แต่ยังไม่ถึงครึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ตั้งเป็นข้อสังเกตนะครับ ผมสายตาไม่ค่อยดีครับวันนี้ เชิญต่อครับท่านเลขาธิการฯ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบุรี (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๕๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๐ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกไม่ตั้งใจเชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบุรี (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๖๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ ข้อบัญญัติเมืองพัทยา ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๖ มีการแก้ไข

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบุรี (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๐ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุรสิทธิ์ครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวรรักษ์ (ชลบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย สำหรับมาตรา ๗๐ วรรคสาม ซึ่งคณะกรรมการได้เพิ่มเติมขึ้นมาใหม่ เป็นข้อความที่เขียนในลักษณะที่บ่งบอกว่า ในการพิจารณา ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายของสภาเมืองพิทยานั้น สมาชิกเมืองพิทยา จะเข้าไปมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับซึ่งงบประมาณดังกล่าวไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมไม่ได้ ผมอยากจะกราบเรียนว่า ในประเด็นนี้เราคงไปมองจาก

กฎหมายท้องถิ่นทุกระดับ เราจะเห็นได้ว่าไม่มีกฎหมายในลักษณะเช่นนี้เขียนไว้ แต่ถ้าหากว่าเราหันไปมองในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในมาตรา ๑๘๐ ได้เขียนเอาไว้ โดยเฉพาะในเรื่องของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ ครองนี้ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาหรือรัฐสภา คงเป็นกฎหมายฉบับแรกที่กรรมการได้เพิ่มเติมในส่วนนี้เอาไว้

ประการแรกนั้น ผมอยากจะกราบเรียนว่า ถ้าหากว่ากรรมการ ได้เขียนเพิ่มเติมเฉพาะร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เราจะมี ความแตกต่างและความลึกลับกันในกฎหมาย โดยเฉพาะในเรื่องของท้องถิ่น

ประการที่ ๒ นั้น ถ้าหากว่าเจตนารมณ์ของกรรมการบอกว่า สิ่งที่จะเขียนเพื่อที่ที่ต้องการหลีกเลี่ยงปัญหาที่สมาชิกจะเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้อง ผมอยากกราบเรียนว่า ความแตกต่างในรูปแบบของเมืองพิทยานั้นแตกต่างจาก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเลือกกระบวนจังหวัดเลือกแบ่งเขต อาจจะมีมองว่า การดำเนินการเช่นนี้เป็นการตั้งงบประมาณเข้าไปสู่พื้นที่ตัวเอง ถ้าเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อันนี้อาจจะเป็นไปได้ส่วนหนึ่ง แล้วก็รัฐธรรมนูญได้กำหนดเอาไว้ชัดเจน แต่ในรูปแบบของเมืองพิทยานั้น เราไม่ได้มีการแบ่งเขต เหมือนกับรูปแบบกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นรูปแบบพิเศษซึ่งมีการแบ่งเขตกัน เมืองพิทยานั้นเป็นการเลือกตั้ง ๒๔ คนรวมกันไป ซึ่งผมคิดว่าตรงนี้ไม่สามารถ บ่งบอกได้แน่ชัดว่า สมาชิกคนใดคนหนึ่งนั้นจะไปตั้งพื้นที่ตัวเอง คงไม่ใช่เจตนาตรงนั้น

ประการต่อมา ผมคิดว่าการเขียนเพิ่มเติมบทบัญญัติตรงนี้ จะก่อให้เกิดปัญหาที่ตามมา นั่นก็คือว่าคณะกรรมาธิการได้เพิ่มเพียงพรรคเดียว แต่ถ้าเราหันไปดูรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๐ เขาจะเขียนเพิ่มเติมกระบวนการ ต่อเนื่องเอาไว้ในพรรคท้าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระบวนการที่ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๑๐ ที่จะสามารถ ยื่นเสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่องการฝ่าฝืนดังกล่าวต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณา

ถ้าหากว่าศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าเป็นการกระทำการฝ่าฝืนดังกล่าว ก็จะต้องวินิจฉัยให้การแปรญัตติหรือการกระทำดังกล่าวนั้นสิ้นผลไป กระบวนการจะมีความต่อเนื่องครับ แต่ว่าในบทบัญญัติที่คณะกรรมการได้เพิ่มเติมนี้ไม่มีบอกเลยนะครับว่า ถ้าหากว่ามีกรณีนี้เกิดขึ้น ใครจะเป็นคนเสนอ ใครจะเป็นคนวินิจฉัย แล้วผลของการพิจารณาจะเป็นอย่างไร ซึ่งมีผลกระทบมาก ผมคิดว่าในประเด็นนี้จะเป็นปัญหาว่า การไต่ถามประมาทโดยตรงหรือโดยอ้อม เป็นอย่างไรนะครับ ใครจะวินิจฉัย ถ้าหากว่าสมาชิกสภาเมืองพัทยาคนใดคนหนึ่งไปมีส่วนเกี่ยวข้องในการที่จะแก้ไขปัญหานี้ของประชาชน รับเรื่องปัญหามาแล้วทำหนังสือถึงเมืองพัทยาขอให้จัดสรรงบประมาณลงไปแก้ปัญหานี้ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของเมืองพัทยาตามมาตรา ๕๘ ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการส่งเสริมรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมใน (๒) หรือใน (๑๓) ของมาตรา ๕๘ ซึ่งให้บำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องที่ท้องถิ่นดำเนินการ ถ้าหากว่าสมาชิกเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องนะครับในการที่จะแก้ไขปัญหานี้ให้กับพี่น้องประชาชน ถ้าถามว่าตรงนี้เป็นเรื่องที่สามารถได้ซึ่งงบประมาณโดยตรงหรือโดยอ้อมหรือไม่ ตรงนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่ผมอยากจะกราบเรียนว่า มันเป็นเรื่องที่ไม่ครบวงจรแล้วก็จะก่อให้เกิดปัญหาที่ตามมา นะครับว่า ในเรื่องนี้จะมีการตีความอย่างไร ผมขอกราบเรียนว่าหากกรรมการจะลองทบทวนคุณลักษณะหนึ่งนะครับว่า ในมาตรานี้สมควรที่จะมีหรือไม่ โดยเฉพาะวรรคสามที่ท่านได้เติมมาครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม กระผมอยากจะให้ความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติเมืองพัทยา โดยเฉพาะมาตรา ๗๐ ในวรรคสาม คือไม่ต้องไปคิดมาก ไม่ต้องไปอ้างอิงมาก ท่านประธานจะสังเกตเห็นว่าวรรคสามเริ่มต้นด้วยคำว่า ในการพิจารณาร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายของสภาเมืองพัทยา วรรคหนึ่งบอกว่า การเสนอ วรรคสองอีกนิตหนึ่งบอกว่า การแปรญัตติ หรือการกระทำด้วยประการใด ๆ ที่มีผลให้สมาชิกมีส่วนไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการไต่ถามประมาทรายจ่าย จะกระทำมิได้ ท่านประธานครับ คำว่า การเสนอ กับ การแปรญัตติ นั้น

น่าจะเป็นข้อความเดียวกัน ท่านก็เว้นวรรคออกไปให้เป็น ๒ ข้อความ จะกลายเป็นว่าการเสนออย่างหนึ่ง ผมอยากจะถามคณะกรรมการว่า เสนออะไร การแปรญัตติพอรู้กันว่าการแปรญัตติคืออะไร แต่การเสนอ ในตอนแรกนี่แปลว่าอะไร มันแทบจะไม่ได้เข้าไม่ได้เนื้อในเนื้อหาสาระ แต่ประการใด นั้นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ถ้าท่านประธานอยากจะให้สักซึ่งท่านต้องไปเปิดดู รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๒ ถึงมาตรา ๒๙๐ ว่าเรามีเจตนาที่แตกต่างจาก มาตรา ๙๐ ถึงมาตรา ๒๐๐ อย่างไร ในส่วนของรัฐสภานับตั้งแต่ ในหมวดที่ ๖ ตั้งแต่มาตรา ๙๐ ถึงมาตรา ๒๐๐ เรามีเจตนาชัดเจน มีรายละเอียดชัดเจนว่า แต่ละขั้นตอนเขาจะให้ทำอย่างไร ในการปกครอง ส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่มาตรา ๒๘๒ ถึงมาตรา ๒๙๐ เขาก็มีข้อจำกัดครับ ท่านประธาน กระผมอยากกราบเรียนขออนุญาตท่านประธานได้อ่านในส่วน ต่าง ๆ ในมาตรา ๒๘๓ วรรคสอง มาเขียนเงื่อนไขว่า ทั้งนี้ จะกระทบถึง สาระสำคัญแห่งหลักการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนใน ท้องถิ่นหรือนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดไว้ มิได้ นั่นคือในกระบวนการ ทั้งหลายทั้งปวงที่ท้องถิ่นที่สมาชิกจะมีสิทธิที่จะทำได้ ก็มีข้อจำกัด ท่านจะพอ เห็น เห็น แม้กระทั่งว่าในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๗ ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนผู้มีสิทธิ เลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานสภา ท้องถิ่นเพื่อให้สภาท้องถิ่นพิจารณาออกข้อบัญญัติท้องถิ่นได้ นั่นคือเจตนาที่ให้ ประชาชนมีส่วนร่วม ที่เห็นชัดเจนมาอีกสแต็ป (Step) หนึ่งอีกขั้นตอนหนึ่ง ชัดเจนที่สุดครับท่านประธานครับ ในมาตรา ๒๘๙ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ย่อมมีหน้าที่บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือวัฒนธรรมอันดี ของท้องถิ่น คำว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ท่านประธานคงพอรู้ประกอบด้วย คณะผู้บริหารส่วนท้องถิ่นและสภาส่วนท้องถิ่น-----

ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๘๒ ถึง ๒๘๐ ซึ่งผมไม่สามารถที่จะนำมาแยกแยะกันได้ชัดเจน แต่ท่านกรรมาธิการก็ไปลื้อเอามาตรา ๑๘๐ วรรคหก มาใช้ นั่นเป็นบทที่ใช้แก่สภาทั้งสอง คือสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ที่ไปที่มาของสภาท้องถิ่นกับสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาที่มีไปที่มาที่แตกต่างกันมากมายไม่ว่าเขตจังหวัดหรือเขตประเทศหรือไม่ว่าระบบการเลือกตั้ง สภาท้องถิ่นถ้าหากจะพูดกันคร่าว ๆ ที่เห็นให้ชัดเจนเหมือนเทศบาลทั่วไปนั่นเอง กฎหมายเทศบาลกฎหมายส่วนท้องถิ่นไม่มีอะไรที่จะไปห้ามปรามกันตรงนี้ไว้ เพราะเขาอยากจะให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการที่จะชี้ชะตาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะการเสนอข้อบัญญัติซึ่งหมายความว่าในการออกกฎหมาย ในการใช้บังคับทั่วไปรวมทั้งการเกี่ยวกับงบประมาณด้วย เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญชัดเจน แต่ผมไม่ทราบว่าก็ด้วยความหวังดีไม่ได้คิดเป็นอย่างอื่น แต่เมื่อท่านไปเขียนในลักษณะที่ขัดเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญโดยข้อบังคับ โดยบังคับของรัฐธรรมนูญท่านทำไม่ได้เมื่อทำไม่ได้ กฎหมายก็จะเป็นโมฆะไป ผมจึงอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าจะเอาลื้อบทที่ใช้แก่สภาทั้งสอง คือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาแล้วก็มาลื้อในมาตรา ๑๘๐ วรรคหก มาใช้บังคับกับมาตรา ๗๐ ในวรรคสามนี้ไม่ควรจะกระทำ เพราะเป็นคนละเรื่องกัน เมื่อเปรียบเทียบโครงสร้าง เมื่อเปรียบเทียบที่ไปที่มาขององค์กรสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภากับส่วนท้องถิ่นนั้นย่อมแตกต่างกันตามที่กระผมได้กราบเรียนแล้ว แต่ส่วนรายละเอียดนั้นผมกราบเรียนท่านประธานว่าก็คงจะไม่ใช้เวลาที่อธิบายความมากนัก ซึ่งกระผมเข้าใจว่าท่านประธานคณะกรรมการการเลือกตั้งและท่านกรรมาธิการก็คงจะพอมองออกนะครับ สภาที่แตกต่างกันแล้วมาใช้ในลักษณะนี้ย่อมเป็นอันตรายและเป็นอุปสรรคในการบริหารงานของท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่งครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสำเร็จครับ

นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ (นนทบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนนทบุรี พรรคราษฎร ตามที่คณะกรรมการวิสามัญได้เพิ่มข้อความในวรรคสาม ผมอ่านแล้วรู้สึกไม่สบายใจเกรงว่าถ้าให้ผ่านออกไป ผมเข้าใจว่าสมาชิกสภาเมืองพัทยา จะไม่สามารถทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ ผมอยากฝากท่านคณะกรรมการพิจารณาตัวอย่างต้องแท้ ผมจะอ่านให้ฟังทีละข้อที่เพิ่มนะครับ ในการพิจารณาร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายของสภาเมืองพัทยา การเสนอ การแปรญัตติ หรือการกระทำ

ด้วยประการใด ๆ ที่มีผลให้สมาชิกมีส่วนไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการใช้
งบประมาณรายจ่าย จะกระทำมิได้ การเสนอก็กังเสนอไม่ได้ แสดงว่าสมาชิกสภา
เมืองพัทยาเสนอขังไม่ได้ แปรัญตติก็ไม่ได้ หรือกระทำใด ๆ ที่จะมีผลให้สมาชิก
มีส่วนไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่ายกระทำไม่ได้
หมายความว่า จะแปรัญตติตัดก็ไม่ได้ ฝ่ายบริหารเสนอมาอย่างไรต้องทำตามนั้น
เพราะฉะนั้นผมเองขังใจจะครับว่า ไม่ทราบเป็นความคิดของใครที่เสนอ
เพิ่มเติมมาตรงนี้ ผมเห็นว่ามันขัดกันกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยหรือว่า
ระบบรัฐสภาของเรา นี้ก็ระบบรัฐสภาเหมือนกัน เพียงแต่ว่าผู้บริหารเลือกโดยตรง
เพราะฉะนั้นเมื่อสมาชิกสภาเมืองพัทยาไม่มีสิทธิที่จะแปรัญตติตัดงบประมาณ
สมมุติว่าฝ่ายบริหารเสนอสร้างถนนขึ้นมาราคา ๕ ล้านบาท แต่จริง ๆ แล้ว
ราคากลางอาจจะ ๒ ล้าน ๕ แสนบาท จะเสนอตัดเขาก็ตัดไม่ได้ เพราะว่า
ท่านห้ามไว้ แล้วก็ไปบอกว่ามีผลให้สมาชิกมีส่วนไม่ว่าโดยตรงหรืออ้อมในการ
ใช้จ่ายงบประมาณ สมาชิกจะไปมีส่วนได้อย่างไร แต่ว่าสมาชิกจะต้องมีสิทธิ
ที่จะ ไปอภิปรายหรือแปรัญตติว่าจะตัดตรงนั้นตัดตรงนี้ คุณตั้งมาเกินหรือเปล่า
ตรงนี้ไม่เหมาะสม ถนนตรงนี้สมควรจะทำ ไม่สร้างไม่ทำ ตรงนี้ไปทำก่อน
เพราะฉะนั้นผมดูแล้วจะครับว่าการร่างเพิ่มเติมตรงนี้จะขัดกับการกระทำ
แล้วก็ทำให้สมาชิกสภาเมืองพัทยาไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มบทบาท

เพราะฉะนั้นบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาเมืองพัทยา ซึ่งเข้าไปดูแลในท้องถิ่น โดยเฉพาะสภาเมืองพัทยาเป็นท้องถิ่นที่ไม่กว้าง ไม่ได้เจาะจงว่าตรงหนึ่งตรงใด แต่ภาพกว้าง ๆ อาจจะเป็นเขต อันนี้เขตเลือกตั้งก็ไม่มาก เพราะฉะนั้นผมเห็นว่า บางทีสมาชิกไปเห็นถนนหนทางหรือได้รับการร้องเรียนจากประชาชนในเขตเมือง ว่าตรงนี้ควรจะมาแก้ไข อย่างนี้เสนอไปก็ยังไม่ได้ บอกเสนอไม่ได้ อย่างนี้เท่ากับ สภาก็เป็นสภาทรายาง เพราะอะไร เพราะผู้บริหารเบ็ดเสร็จหมดทำอะไรไม่ได้ เสนออะไรไปไม่ได้หมดเพราะห้ามไว้ เพราะฉะนั้นผมอยากฝากท่านประธาน ไปยังคณะกรรมการวิสามัญว่า อย่างไรก็ดีแล้วแต่ฝากนิดหนึ่งครับ ตัดออกไปครับ พรรคสามนี้ต้องตัด ถ้าไม่ตัดผมเห็นว่ามันขัดกันครับ ขอบขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการได้ชี้แจงหน่อยครับ

นายถวิล ไพรสมณ์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสมณ์ กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมการ ที่จริงแล้ว ประเด็นที่กรรมการได้เพิ่มเติมนั้นเราได้ลอกมาจากรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๘๐ ที่ระบุว่า ในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรหรือของคณะกรรมการ การเสนอ การแปรญัตติ หรือการกระทำด้วยประการใด ๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการ มีส่วนไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่าย จะกระทำมิได้ ที่ท่าน ส.ส. สำเร็จพูดในประเด็นหลังว่า ถ้าอย่างนั้นจะเป็นการ ไปแปรญัตติในกรรมการไม่ได้ คงไม่ใช่อย่างนั้นครับ เราเขียนลอกเลียนจาก รัฐธรรมนูญ ถ้าหากว่ารัฐธรรมนูญเขียนอย่างนี้แล้ว กรรมการของสภาผู้แทนราษฎร ไม่สามารถแปรญัตติได้แล้วก็คงไม่ใช่อย่างนั้น ประเด็นอยู่ที่ว่า เช่นว่าไปตั้งงบให้ ส.ส. อย่างนี้ไม่ได้ อันนี้คือเจตนารมณ์อยู่ตรงนั้นครับ และในกรณีของเมืองพัทยาก็เช่นเดียวกัน ผมอยากเรียนท่านตรงนี้ว่า ในขณะนี้ระบบการเลือกตั้งของ เมืองพัทยานั้นแตกต่างกับระบบรัฐสภา เป็นระบบที่ให้ผู้บริหารมีอำนาจเด็ดขาด แล้วฝ่ายสภาท้องถิ่นเป็นผู้ที่ เช็คส์ แอนด์ แบนลันซ์ (Checks and balance) คอยตรวจสอบการทำงานของผู้บริหาร ไม่ใช่ระบบรัฐสภา ที่นี้สมมุติว่าให้อำนาจ สมาชิกสภาเมืองพัทยาสมากรตั้งงบประมาณให้กับสมาชิกเช่นว่าคนละ ๑๐ ล้านบาท ๕ ล้านบาท หรือ ๒๐ ล้านบาทนี้ นั่นเท่ากับว่านโยบายที่ผู้บริหารคือนายกเมืองพัทยา ได้กำหนดเป็นนโยบายต่อนหาเสี่ยงกับประชาชนว่าต้องทำโน่นทำนี่ แล้วทำไม่ได้ เพราะ เงินงบประมาณนั้นส่วนหนึ่งสภาเมืองพัทยาเอาไปทำอย่างอื่นเสียแล้ว

ผมอยากเรียนประสบการณ์ในกรุงเทพมหานครหนึ่งครั้ง ซึ่งท่านสมาชิกอาจจะไม่ทราบ ท่านประธานอาจจะไม่ทราบก็คือว่า ในการพิจารณาจ่ายของกรุงเทพมหานครมีปัญหาโดยตลอดก็คือว่า มีการต่อรองกันตลอด ปัจจุบันนี้สมาชิกสภากรุงเทพมหานครมีงบ ส.ก. ปีหนึ่งประมาณ ๒๐ ล้านบาทต่อคน แล้วมีการต่อรองว่าถ้าไม่ได้ ๒๐ ล้านบาท ไม่ได้ ๓๐ ล้านบาท จะไม่ผ่านงบประมาณให้ ซึ่งตามกฎหมาย กทม. กฎหมายเมืองพัทยาเหมือนกันก็คือว่า ถ้าหากงบประมาณไม่ผ่านสภาจะต้องมีการยุบสภา เมื่อยุบสภาแล้วผู้บริหารต้องออกไปด้วย แม้แต่บเงินสะสมซึ่งกำลังจะผ่านสภา กทม. เร็ว ๆ นี้ ไม่ก็ร้อยล้านบาทครับ สมาชิกสภากรุงเทพมหานครก็ไปต่อรองว่าจะต้องมีงบให้ ส.ก. อีกคนละ ๕ ล้านบาท ต่อรองอยู่ตลอดเวลา เราจึงเห็นประเด็นนี้ขึ้นมา จึงคิดว่าในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาเมืองพัทยานั้น ตนเองก็มีสิทธิแปรญัตติในร่างข้อบัญญัติอยู่แล้ว ก็ทำตรงนั้นได้อยู่แล้ว -----

สามารถชี้แจงให้กับนายกเมืองพัทยาได้อยู่แล้วว่า ประชาชนส่วนไหนที่มี
ความต้องการถนนหนทางไม่จำเป็นต้องเอามาคนละ ๓ ล้านบาท ให้เป็น
งบของ ส.ท. เมืองพัทยาย่างนี้เป็นต้น เจตนารมณ์มันอยู่ตรงนั้นครับ
ผมคิดว่า การที่เราลอกเลียนรัฐธรรมนูญฉบับนี้ขึ้นมา น่าจะเป็นการเริ่มต้น
ที่ดีของสภาเมืองท้องถิ่นในอนาคตนั้นอาจจะต้องเขียนอย่างนี้ด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านอาจารย์เจริญครับ

นายเจริญ คันทวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม เจริญ คันทวงศ์ กระผมขออภิปรายสนับสนุน
การเพิ่มเติมของคณะกรรมการ ต้องขอกราบเรียนว่าตัวผมนั้นเป็น ส.ส.
กรุงเทพมหานคร และก็อยากจะทำขงายสิ่งที่ท่านถวิล ไพรสณฑ์ ได้ชี้แจง
ตัวอย่างก็คือว่า สมาชิกสภากรุงเทพมหานครบางคนในอดีตก็ได้ใช้การแปรญัตตินั้น
เป็นประโยชน์ต่อส่วนตนเยอะ ขอกราบเรียนตัวอย่างว่าบางคนจะซื้อ
ถึงดับเพลิง เยอะแยะ เลยครึ่งหลายร้อยลูก แล้วก็ทราบว่าทางเจ้าหน้าที่เขตก็
เกรงใจ ผู้บริหารของกรุงเทพมหานครก็เกรงใจ ก็ทำให้สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร
บางคนนั้นไปตั้งหน่วยจัดซื้อเอง แล้วทราบว่าไม่มีเงินได้โตะผ่านมาเอง แล้วก็เอา
รูปของตัวเองไปติดไว้ว่าเป็นงบประมาณของตัวเอง อันนี้ถ้าหากว่าไม่ปล่อยให้ทำ
อย่างนั้นก็มีการต่อรองว่าจะไม่ผ่านงบประมาณ ผมคิดว่าการเขียนอย่างนี้ขึ้นมา
เพื่อป้องกันมิให้สมาชิกบางท่านของ กทม. ในอดีตเอามาปฏิบัติอีก ผมคิดว่า
การเพิ่มเติมอย่างนี้ก็เป็นที่เหมาะสม เพราะว่าตัวสมาชิกเองนั้นก็คือว่ามีสิทธิ
ที่จะขอแปรญัตติอะไรอยู่แล้ว แต่ว่าให้ฝ่ายบริหารเป็นคนดำเนินการ เพราะถ้า
ไม่เขียนไว้อย่างนี้แล้วจะทำให้สมาชิกสภากรุงเทพมหานครบางคนนั้นมาทำมาหากิน
โดยที่ไม่สุจริต เห็นว่าเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีต่อบ้านเมือง กระผมจึงเห็นว่า
สมควรสนับสนุนในส่วนนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม
ผมกราบเรียนท่านประธาน ประการที่ ๑ ว่ากระผมเป็น ส.ส. บ้านนอก
กระผมคุ้นเคยกับระบบท้องถิ่นมาก่อนข้างจะมาก ผมเคยเห็น ผมเคยรู้ ผมดู
ความเหมาะสมเป็นที่ตั้ง ประการที่ ๒ การเขียนอย่างนี้ผมคิดว่าถ้าเขียน
ถูกกาลเทศะหรือเขียนถูกที่ ผมไม่ได้ขัดข้อง กระผมเห็นด้วย ในมาตรา ๑๕๐
จะลื้อไปมาอย่างไร ส.ส. ส.ว. จะลื้อกันอย่างไร ไม่มีค่าคัดค้าน

ผมเปรียบเสมือนกับอยากจะทำอะไรไปมาให้ท่านประธานเหมือนเอาหมวกมาทำ
รองเท้า หมวกมาทำรองเท้ามันได้ข้างเดียวยื่นขาเดียวยื่นเหยียบหมวกมันหายร้อน
แต่มันทำไม่ได้มันมีข้อจำกัดของมันเองโดยรูปแบบ ท่านประธานหลับตานึกดู
ถอดครีว่าเมืองพัทลุงเป็นสภาเดียว ห้าม ส.ส. เสนอ ห้าม ส.ส. แปรญัตติ
ที่ตัวเองประมาณไปทำในเขตของตนเองก็คือเขตเมืองพัทลุงไม่ได้ แล้ว ส.ส.
จะเสนองบประมาณได้อย่างไร พิจารณางบประมาณได้อย่างไร ผมกราบเรียน
ท่านประธานว่า ในมาตรา ๒๘๙ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีหน้าที่บำรุง
รักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
เอาวรรคแรกของมาตรา ๒๘๙ พอเห็นชัดเจนใช้ใหม่ครับท่านประธาน ผมคิดว่า
สมาชิกสภาส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรหนึ่งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นระบบสภา
ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแยกออกเป็น ๒ ระบบ คือ ๑. คณะผู้บริหาร
๒. สภาท้องถิ่น เมื่อกฎหมายรัฐธรรมนูญบังคับเขียนให้เขาต้องทำ เขียนให้เขา
ต้องพิจารณา ท่านประธานจะหลับตานึกว่าความเหมาะสมในการที่จะมาเขียนไว้
ในมาตรา ๗๐ ของกฎหมายฉบับนี้ได้หรือไม่ ในวรรคแรกของมาตรา ๗๐
ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีและร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
สภาเมืองพัทลุงจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่สภาเมืองพัทลุง
ได้รับร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายนั้น

ถ้าสภาเมืองพทยาพิจารณาร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายไม่เสร็จภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าสภาเมืองพทยาได้ให้ความเห็นชอบในร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายนั้น และให้นายกเมืองพทยาลงนามไว้บังคับเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายต่อไป

นั่นคือกระบวนการที่เขากำหนดขั้นตอนเรื่องเวลาเอาไว้ ในเรื่องของการเสนอผมก็ไม่ได้มีข้อคัดค้าน ในมาตรา ๖๖ ท่านจะเขียนไว้ในวรรคหนึ่งอย่างไร เพิ่มเติมในวรรคสองว่า ในกรณีที่สมาชิกเป็นผู้เสนอร่างข้อบัญญัติ ต้องมีสมาชิกลงนามรับรองไม่น้อยกว่าสองคน ผมก็ไม่ได้ถกเถียง ไม่ได้ทักท้วงถึงว่านั่นเป็นสิทธิอันชอบธรรมของสมาชิก แต่การทำท่านเอารัฐธรรมนูญมาตรา ๑๘๐ ซึ่งเป็นบทที่ใช้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาไปใช้กับท้องถิ่น ซึ่งเป็นข้อจำกัด ผมถามท่านประธานลองดูสิครับว่า คำว่า โดยตรง และโดยอ้อมนั้นมีขอบเขตกว้างขวางประการใด ถ้าสมมุติว่าผมเป็นสมาชิกเมืองพทยา ผมไม่สามารถแปรญัตติได้ ผมไม่สามารถเสนอได้ แล้วกฎหมายนี้ มาตรา ๖๖ ว่าให้ผมเสนอได้มีสมาชิกรับรอง ๒ คนล่ะจะทำอย่างไร ถ้าอ่านอย่างเคร่งครัดในวรรคสาม บรรทัดแรกท่านประธานจะสังเกตเห็นว่า ในการพิจารณาร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายของสภาเมืองพทยา นั่นคือหมายความว่า จิวหัวว่าในการพิจารณาข้อบัญญัติสภาเมืองพทยา มาเริ่มต้นด้วยประโยคที่ว่า การเสนอผมถามท่านประธานว่าเขียนอย่างนี้แปลว่าเสนออะไร ไม่ใช่ขั้นตอนการเสนอแล้วการเสนอในมาตรา ๖๖ ของกฎหมายฉบับเดียวกันนี้ การเสนอข้อบัญญัติ แล้ววรรคออกมา การแปรญัตติ โอเค ผมพอรู้ว่า การแปรญัตติ แปลว่าอะไร ยิ่งถามเขียนขึ้นมาอีกว่า หรือการกระทำด้วยประการใด ๆ ที่มีผลให้สมาชิกมีส่วนไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย จะกระทำมิได้ มันทั้งโดยตรงและโดยอ้อมล่ะครับ อนุมัติงบประมาณมันต้องไปใช้ในเขตที่ผมเป็นสมาชิกอยู่นั่นเอง เขียนกฎหมายอย่างนี้ผมถึงอุปมาอุปไมยว่า เอาหมวกมาแทนรองเท้าครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณโชคสมาน

นายโชคสมาน สีลาวงษ์ (อุดรธานี) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม นายโชคสมาน สีลาวงษ์ จังหวัดอุดรธานี พรรคกิจสังคม ประเด็นวรรคสามที่ท่านกรรมาธิการได้กรุณาเพิ่มขึ้นนั้น ผมเป็นห่วง ๒ ประเด็น ประเด็นที่ ๑ ถ้าเขียนไว้นี้ ขอนำเรียนท่านให้ทราบว่า การปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบนั้น

ตลอดจนเมืองพัทยาด้วย ก็จะมีแผนหลักในการพัฒนาท้องถิ่นตนเอง แผนนั้นจะเป็น
แผน ๔ ปี แผน ๕ ปีสุดแล้วแต่ ในแผนนั้นถ้าหากแผนใดที่ทำขึ้นแล้วเกินกว่าอำนาจ
และศักยภาพของเม็ดเงินงบประมาณก็จะอยู่แผนชาติ ส่วนแผนที่สามารถที่จะทำได้
ก็จะอยู่ในท้องถิ่นต่อไป ผมเป็นห่วงแผนนี้ก็ตรงที่ว่า ถ้าหากเมื่อไรเราเขียนไว้
อย่างนี้ ถ้าหากผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเมืองพัทยานั้นไม่ปฏิบัติตามแผน
ไม่ตั้งงบประมาณตามแผนที่ได้เสนอต่อสภาเมืองพัทยา ให้สภาเมืองพัชรรับรอง
แผนนั้นเอาไว้ จะมีปัญหาในกรณีทางปฏิบัติก็คือ การจะนำเสนอของสมาชิกสภา
ที่อยู่ฝ่ายนิติบัญญัตินี้จะทำไม่ได้เลย ที่นี้จะมีปัญหาในการบริหารจัดการองค์กรท้องถิ่น
จะนำสู่การขัดแย้งกันในตรงนั้น และประการต่อไป คำว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่น
ของรัฐธรรมนุญฉบับนั้นจะนำมาใช้ไม่ได้เลย เพราะถ้าหากไปดูอำนาจของเมืองพัทยา
ที่เขียนไว้ ปรากฏตามกฎหมายบางมาตราที่ให้อำนาจเอาไว้ก็จะเป็นการบริหาร
จัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้นเอง นี่คือบทที่ผมเป็นห่วง -----

ถ้าหากเมื่อไรฝ่ายบริหารไม่สามารถนำแผนพัฒนา ๔ หรือ ๕ ปี แผนหลักของเขา ในการพัฒนาเมืองพัทยา ฝ่ายสภาเมืองพัทยาก็ไม่สามารถนำเสนอ เขาห้ามนำเสนอ สามารถที่จะนำเสนอในส่วนที่คุณทำขาดตกบกพร่องในเรื่องของแผนหลักได้ ตัวนี้จะมีปัญหา อย่างที่ ๒ ก็จะมีการล็อบบี้ (Lobby) เกิดการมีส่วนได้เสีย การทำงานประมาณจะไม่เป็นไปตามธรรมชาติ การทำงานประมาณจะไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ นั่นก็คือในกรณีที่ผมเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ผมเสนอไม่ได้ ผมแปรญัตติไม่ได้ ผมทำอย่างไรครับ ผมก็ไปให้สภานิติบัญญัติกับนายกเมืองพัทยา หรือฝ่ายบริหาร คุณช่วยแปลตรงนี้ให้ผมหน่อย ทำตัวนี้ให้ผมหน่อย ปัญหาที่จะเกิดในกรณีเดียวกัน เพราะมันไม่มีทางออก เพราะฉะนั้นถ้าเป็นไปได้ตัวนี้ตัดออก ท่านอย่าไปลื้อจากมาตรา ๑๘๐ ของรัฐธรรมนูญมาทำ มันระดับชาติกับระดับท้องถิ่นคนละเรื่องกัน เราให้อำนาจเรากระจายอำนาจ เรากระจายเม็ดเงินสู่ท้องถิ่น เพื่อให้เขาเองได้ฝึกได้ใช้ภูมิปัญญาของเขาในการบริหารจัดการ เราจะทำทุกเรื่องให้เหมือนกับรัฐสภามันเป็นไปได้ เพราะอำนาจตามกรอบของกฎหมาย เราเขียนไว้อย่างนั้น ผมจึงอยากจะฝากท่านกรรมาธิการได้ช่วยกรุณาตัดมาตรานี้ไปเสีย เขียนกับไม่เขียน ถ้าหากท่านมองว่าเป็นการต่อรองก็จะเป็นการต่อรองเหมือนกันแล้วไม่มีทางออก ไม่ได้เปิดกว้างด้วย จึงอยากจะฝากความกรุณา ท่านประธานคณะกรรมการด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุรสิทธิ์ครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ (ชลบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดชลบุรี ผมอยากจะกราบเรียนทางคณะกรรมการผ่านไปยังท่านประธานสภาอีกครั้งหนึ่ง เพราะว่า สักครู่นี้ท่านไม่ได้ตอบให้มีความชัดเจน ผมอยากกราบเรียนว่าสิ่งที่คณะกรรมการได้ตอบแล้วก็ชี้แจงไว้แล้วนั้นครับ เป็นเรื่องของกรณีศึกษาตัวอย่างของกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีการแบ่งเขตกันชัดเจนว่าเขตไหน ๆ สิ่งที่ยิ่งเกรงก็คือว่าสมาชิกสภา กทม. ในแต่ละเขตนั้นจะดึงงบประมาณไปสู่เขตพื้นที่ตัวเองเพื่อหาเสียงอะไรก็แล้วแต่ แต่สิ่งเหล่านั้นก็เป็นสิ่งหนึ่งซึ่งจะนำมาเป็นกฎเกณฑ์กับท้องถิ่นอื่น ๆ นี่คงไม่ได้ แล้วก็กลายไปเป็นว่ากรรมาธิการนี้ได้มีมุมมองที่จะเป็นภาพลบในทางที่ไม่ดีต่อสมาชิกสภาท้องถิ่นด้วย สิ่งที่สำคัญก็คือว่าหากมีกรณีที่เป็นปัญหาเกิดขึ้นว่าในกรณีนี้มีการใช้งบประมาณเกี่ยวข้องผิดตามมาตรานี้หรือไม่ ผมถามว่าโทษอยู่ตรงไหน ประการที่ ๒ ใครจะเป็นผู้ที่จะหยิบยกในการพิจารณา ๒. ใครจะ

เป็นคนหยิบยกแล้วก็เป็นผู้มีอำนาจในการวินิจฉัยว่าตรงนั้นมันผิดตามมาตรฐานหรือไม่ ใครจะวินิจฉัย ถ้าหากจะไปเปิดโอกาสให้สภาเมืองพัทยาเป็นผู้วินิจฉัยนั้น ย่อมหมายถึงว่าสภานี้จะไปลงมติสิ่งที่ได้ลงมติเกี่ยวกับเรื่องงบประมาณของตัวเอง แต่ถ้าหากว่าจะให้ฝ่ายบริหารมาวินิจฉัยนั้นก็คงไม่ใช่ เพราะว่า เป็นเรื่องที่ ฝ่ายบริหารนั้นจะต้องปฏิบัติตามมติของสภาเมืองพัทยาอยู่แล้ว องค์กรกลางหรือ องค์กรอะไรที่จะให้มาวินิจฉัยตรงนี้ก็ไม่มีเลย กระบวนการจะไม่มีคำตอบเองกัน ฉะนั้นถ้าหากว่า ชี้แจงตรงนี้แล้วไม่ครบวงจรนี้ น่าจะเกิดปัญหาต่อการบริหารงาน ของท้องถิ่นเมืองพัทยาครับ ผมขอกราบเรียนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอดีตร

นายอดีตร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ

ผม อดีตร เพียงเกษ พรรคความหวังดีจากจังหวัดขอนแก่น ต่อกรณีมาตรา ๗๐ วรรคสามที่คณะกรรมการเพิ่มขึ้น เจตนารมณ์ก็คงจะเป็นการบัญญัติห้ามไม่ให้ สมาชิกเมืองพัทยา มีพฤติกรรมอย่างนี้ใช่ไหมครับ เมื่อร่างข้อบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายฯ เข้าสภา สมาชิกเมืองพัทยาจะเสนอแปรญัตติหรือกระทำการใด ๆ ที่มีผลให้ตนเองมีส่วนโดยตรงโดยอ้อมจะกระทำมิได้ คือด้วยความหวังดี ท่านประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ขออนุญาตเอ่ยนามว่า บัญญัติอย่างนั้นมันเข้าไม่ถูกทาง มันเข้าไม่ถูกจังหวะไม่เหมาะสม ผมก็นั่งฟังอยู่ ผมก็เลยเปิดกฎหมายฉบับนี้ดูว่า ในมาตรา ๑๘ ท่านได้บัญญัติไว้ว่า สมาชิกต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่า ทางตรงหรือทางอ้อม ในสัญญาที่เมืองพัทยาเป็นคู่สัญญาหรือในกิจการที่กระทำ ให้แก่เมืองพัทยาหรือที่เมืองพัทยากระทำ นี่บัญญัติห้ามสมาชิกโดยตรง -----

พลิกไปดูมาตรา ๔๗ ท่านประธานครับ ก็มีข้อห้ามลักษณะคล้าย ๆ กันเพื่อห้าม
นายกเมืองพัทยาหรือรองนายกเมืองพัทยาที่จะเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่า
โดยตรงหรือโดยอ้อมในสัญญาที่กระทำต่อเมืองพัทยา ลักษณะหลักการนั้น
ท่านกรรมาธิการคงจะเห็นด้วยกับผม เพราะฉะนั้นการที่ท่านประยุทธ์
ได้อภิปรายว่า กฎหมายตรงนี้มาแทรกโดยไม่มีที่มา ไปลอกกฎหมายรัฐธรรมนูญ
แล้วก็แทรกตรงนี้ก็ถือว่าสมาชิกจะเสนอจะแปรญัตติ ก็อาจจะเอาไปเป็น
ผลประโยชน์ของตนเอง ถ้าพึงเหตุผลของท่านสมาชิกโดยปราศจากอคติใด ๆ
ทั้งสิ้นนะครับ ผมอาจจะใช้คำไม่ถูก ควรจะหยิบตรงนี้ไปใส่มาตราที่ผมกล่าวมา
ได้ไหมครับ มาตรา ๑๘ ซึ่งเป็นข้อห้ามโดยตรง ข้อห้ามว่าสมาชิกควรหรือไม่ควร
ทำอะไรก็ให้ไปอยู่ตรงนั้นเสีย เพื่อให้ภาพของมาตรานี้ให้เป็นไปโดยทั่ว ๆ ไป
จะห้ามอะไรก็ช่าง จะห้ามไม่ใส่สูท จะห้ามใส่กางเกงก็ไปว่าตรงนั้น จะไม่ให้
ประมุขเครื่องดับเพลิง จะไม่ต้องติดรูปตนเอง ซึ่งทุกคนอยู่ตรงนี้รู้ครับ เคยทำมา
ทั้งนั้นละครับ ท่านประธาน ส.ส. เราได้รับขออนุญาตครับ ไม่อยากพูดให้กันครับ
เพราะว่าศาลาไม่มีสิทธิใส่ชื่อตัวเองนะครับ ผมไม่เคยใส่ศาลาอดีตรเลย
อย่างนี้ก็มีความผิดเหมือนกันกับญัตติเสีย ท่านประธานเงินภาษีอากรทั้งนั้น
เราปฏิรูปทางการเมืองไปเอาผิดเอาข้อจำกัดแก่สมาชิกสภาท้องถิ่น
เราต้องดูแลตัวเองเราด้วยครับ เดชะบุญทั้งป ส.ส. เราไม่มีในปัจจุบัน
เพราะฉะนั้นผมจึงคิดว่า เมื่อมีเหตุมีผลจากสมาชิกหลาย ๆ ฝ่าย เพื่อต้องการ
ห้ามสมาชิกสภาเมืองพัทยา จริง ๆ ย้ายตรงนี้ไปอยู่ที่เหมาะสมของเขาเสีย
คือมาตรา ๑๘ ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คิดว่าจะให้คุณสุรพรพูดในมาตรานี้
เป็นคนสุดท้ายและจะให้กรรมาธิการตอบครับ เชิญครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม สุรพร ดนัยตั้งตระกูล พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดร้อยเอ็ด ฟังการอภิปราย
ของทางท่านสมาชิกจากพรรคชาติไทย โดยเฉพาะท่านประยุทธ์ ศิริพานิชย์
ท่านได้ยกเอากฎหมายรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติว่าด้วยการปกครอง
ส่วนท้องถิ่นขึ้นมาวิเคราะห์เป็นรายมาตราพอสมควร ก็จะเห็นได้ว่าการบัญญัติไว้
ในร่างพระราชบัญญัติเมืองพัทยานั้น ที่ไปกำหนดให้การพิจารณาข้อบัญญัติงบประมาณ
รายจ่ายของสภาเมืองพัทยา ถ้ามีการเสนอ มีการแปรญัตติ หรือการกระทำใด ๆ
ที่จะทำให้สมาชิกมีส่วนไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการใช้งบประมาณจะกระทำ
มิได้ เพิ่มเข้ามาตรงนี้นั้น ผมมองเห็นว่าน่าจะเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องนัก เหตุผล

เนื่องจากในบทบัญญัติของรัฐธรรมนุญนั้น พลิกแล้วพลิกอีกก็มีเจตนารมณ์ในส่วนที่เป็นเรื่องของการใช้งบประมาณแผ่นดินของส่วนกลาง ที่ป้องกันไม่ให้สมาชิกจากส่วนใดส่วนหนึ่งของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกจากวุฒิสภา สมาชิกจากสภาผู้แทนราษฎร ไปใช้บทบาทและอำนาจของสมาชิกในฐานะกรรมาธิการก็ตาม สมาชิกแห่งสภาก็ตาม ให้มีโอกาสได้จัดสรรงบประมาณไปสร้างส่วนได้เสียทางตรงและทางอ้อม นั่นคือบทบัญญัติที่กำหนดไว้ สิ่งที่มากำหนดไว้ในมาตรา ๗๐ ตรงนี้ก็ยังมีข้อต้องถามกันอยู่ว่า ถ้า เคส (Case) ของข้อห้ามรัฐธรรมนุญยังไม่ได้เกิดการเข้าชื่อให้ตุลาการรัฐธรรมนุญตีความในอนาคตว่ามีบุคคลหนึ่งบุคคลใดในกรรมาธิการหรือ ๒ สภานี้กระทำการอย่างที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนุญ แต่บังเอิญกำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ของเมืองพัทยา ไม่มีการวินิจฉัยเป็นเบื้องต้นว่าชอบเขตของคำว่า มีส่วนไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการใช้จ่ายงบประมาณ นั้นกว้างขวางเพียงใด ก็จะเป็นคำถามกันอีกในอนาคตว่า ถ้าบัญญัติกันไว้เช่นนี้แล้ว ในอนาคตสมาชิกของสภาเมืองพัทยานั้นจะเสนอเรื่องใด ๆ เข้ามาเพื่อบัญญัติไว้ในข้อบัญญัติรายจ่ายของเมืองพัทยาจะกระทำได้หรือไม่ ท่านประธานที่เคารพครับ สมาชิกของสภาท้องถิ่นเป็นวงแคบทราบความต้องการของท้องถิ่น ทราบลำดับความสำคัญของการจัดงบประมาณ แต่อาจจะไม่ตรงกับที่ทางนายกเมืองพัทยาเป็นผู้พิจารณา ก็อาจจะต้องมีการเสนอให้ข้อบัญญัตินั้นสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ถ้าอย่างนั้นเป็นทางตรงหรือทางอ้อมในการที่จะให้มีบัญญัติไว้ในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ถ้าอย่างนี้จะขัดต่อมาตรา ๗๐ วรรคสามที่เพิ่มเข้ามาหรือไม่ การวินิจฉัยว่าขัดหรือไม่ขัดใครเป็นผู้วินิจฉัย ถ้าวินิจฉัยแล้วว่าขัดนั้นจะดำเนินการอย่างไร นี่เป็นเงื่อนไขที่เกิดขึ้นจากการเพิ่มเติมวรรคสามของมาตรา ๗๐ เข้ามา-----

๘. หมวด ๔ การปกครองส่วนท้องถิ่นของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
 ท่านประธานที่เคารพครับ มาตรา ๒๘๒ บัญญัติไว้ว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๑
 รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่ท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเอง
 ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ถ้าสมาชิกแห่งสภาท้องถิ่นใดกระทำการ
 ตามความต้องการของประชาชนในการที่จะพัฒนาหรือสร้างสรรค์ตามเจตนารมณ์
 ของประชาชนแล้ว แม้จะเป็นบทบัญญัติในงบประมาณรายจ่ายของท้องถิ่นนั้นก็ตาม
 ถือว่าขัดหรือไม่ในกรณีเป็นเมืองพัทยา ส่วนที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพครับ
 สมมติว่าในอนาคตนั้นเมืองพัทยามีปัญหาเรื่องสภาพแวดล้อมมากมาย
 มีองค์กรเอกชนจำนวนมากกลุ่มหนึ่งรวมตัวกันขึ้นมาเพื่อจะพิทักษ์รักษาสิ่งแวดล้อมนั้น
 แต่ไม่เคยได้รับการเห็นชอบเรื่องงบประมาณรายจ่ายของเมืองพัทยาละ
 จนกระทั่งครั้งหนึ่งในการเลือกตั้งมีสมาชิกขององค์กรนั้นได้รับเลือกตั้งไปเป็นสมาชิก
 แห่งสภาเมืองพัทยา และสมาชิกคนนี้ได้กระทำการทุกวิถีทางในการที่จะได้งบประมาณ
 ไปรักษา ไปทะนุบำรุงสิ่งแวดล้อมของเมืองพัทยาให้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี
 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสุขอนามัยของคนที่เป็นประชากรเมืองพัทยา การกระทำ
 เช่นว่านั้นเป็นการที่กระทำโดยมีส่วนเป็นทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ ตรงนี้
 ก็จะเป็นคำถามที่เกิดขึ้นอีกในอนาคต ตรงนี้ที่จะไปขัดต่อบทบัญญัติของหมวด ๔
 ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๒ ที่บัญญัติไว้ให้ท้องถิ่นนั้นต้องทำตามเจตนารมณ์
 คำว่า ท้องถิ่นที่ต้องทำตามเจตนารมณ์ของประชาชน นั่นคืออะไร ก็คือสมาชิก
 ของท้องถิ่นนั้น ทั้งฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร ซึ่งจะต้องรับอภินิหารจากประชาชนมา
 เพื่อกระทำการเป็นงบประมาณออกมาเพื่อกระทำให้สอดคล้องกับความต้องการ
 ของประชาชนในงบประมาณรายจ่ายประจำปี ถ้าการกระทำเช่นว่านี้ของสมาชิก
 แห่งสภาเมืองพัทยาไปกระทำแล้วบังเอิญมีคนตีความว่า เข้ากับบทบัญญัติของ มาตรา ๗๐
 วรรคสามแล้ว ผมถามว่า เจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นที่ต้องเคารพไว้
 ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนั้นจะมีการเคารพต่อไปหรือไม่ต่อเจตนารมณ์ของประชาชน
 เอ็น.จี.โอ. (NGO) หรือว่าองค์กรพิทักษ์สิ่งแวดล้อมทั้งหลายที่ส่งสมาชิกเข้าไป
 จะมีโอกาสกระทำการในการพิทักษ์รักษาสิ่งแวดล้อมของเมืองพัทยาหรือไม่
 เพราะเป็นทางตรงและเป็นทางอ้อมด้วย เนื่องจากขณะนี้ไม่มีบรรทัดฐานของคำว่า
 การกระทำใด ๆ ที่มีส่วนในทางตรงและทางอ้อม ตรงนี้ไม่มีบรรทัดฐานเลย
 จะมีก็ต่อเมื่อสมาชิกแห่งรัฐสภาส่วนใดส่วนหนึ่งหรือกรรมการที่เกี่ยวข้อง
 กับงบประมาณได้กระทำการไปและผิดบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ และตุลาการรัฐธรรมนูญ

มีคำวินิจฉัยไว้เป็นเบื้องต้น ถ้าเช่นนั้นจะมีขอบเขตของคำว่า การกระทำ
ในทางตรงหรือทางอ้อม ในกรณีเช่นนี้ท่านบัญญัติไว้ขณะนี้อยู่ในช่วง
แห่งการพิจารณางบประมาณ ถ้าเกิดบัญญัติออกไปมีผลบังคับใช้พิจารณา
ออกมาคนทำตามเจตนารมณ์ของประชาชนที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแล้วไปขัด
ต่อบทบัญญัติของกฎหมายเมืองพัทยา เข้าจะเอาส่วนใดเป็นบรรทัดฐาน ตรงนี้
คือสิ่งที่ผมเพิ่มเติมจากความเห็นของท่านสมาชิกจากพรรคชาติไทย
ที่แสดงความห่วงใย ท่านประธานครับ ในส่วนของพรรคชาติไทยนั้น
มีสมาชิกท่านหนึ่งซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีเขตอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียง
กับเมืองพัทยามองเห็นโครงสร้าง มองเห็นประเพณี มองเห็นวัฒนธรรม
มองเห็นสภาพการเมืองท้องถิ่น มองเห็นสภาพสังคมท้องถิ่นได้แสดงการทักท้วง
ตรงนี้ไว้เพื่อจะให้กรรมาธิการได้พิจารณาใคร่ครวญบทบัญญัติในวรรคสาม
ของมาตรา ๗ ประกอบกับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ประกอบกับทางปฏิบัติจริง
ที่จะเกิดขึ้นในขอบเขตของการวินิจฉัยว่าขอบข่ายของการกระทำผิดในมาตรา ๗๐
วรรคสามนั้นจะกินความไปอย่างไร ทั้งมวลทั้งหมดนั้นเป็นการนำเสนอโดยสันติวิธี
โดยมิตรไมตรีที่จะให้ท่านกรรมาธิการได้พิจารณาว่า ถ้าบัญญัติไปเช่นนั้น
จะเป็นอุปสรรคต่อการทำงานของสมาชิกเมืองพัทยาในส่วนใดส่วนหนึ่งหรือไม่
และจะเป็นการไปกำหนดขอบเขตที่จะไปขัดต่อการแสดงออกเพื่อจะให้เป็นไป
สมตามเจตนารมณ์ของประชาชนที่เป็นประชากรของเมืองพัทยาหรือไม่ ถ้าหาก
ท่านไม่แก้ไขในส่วนนี้ผมเชื่อว่ากฎหมายฉบับนี้จะสร้างปัญหาในข้อนี้อีกมากมาย
ในอนาคตครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมาธิการครับ

นายอชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อชพร จารุจินดา ในฐานะกรรมาธิการ ต่อปัญหาที่มีการหยิบยกขึ้นมาว่าการเพิ่มส่วนนี้วรรคสามในมาตรา ๗๐ นั้น ผลบังคับจะเป็นอย่างไรนั้น ผมเองขอกราบเรียนว่า มาตรา ๗๐ จะเป็นมาตรฐานหรือวิธีการในการดำเนินการของการพิจารณาข้อบัญญัติท้องถิ่น ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ซึ่งถ้าหากมีการกระทำเช่นนี้เกิดขึ้น สิ่งที่จะรับต่อไปคือในมาตรา ๗๒ คือข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายของสภาเมืองพัทยา นั้นจะต้องส่งต่อไปให้ยังผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อพิจารณา ถ้าเห็นชอบก็ลงนาม ถ้าไม่เห็นชอบก็ยับยั้งได้ ตรงนี้ก็คือในวรรคสามของมาตรา ๗๐ ถ้ามีการกระทำเช่นนี้เกิดขึ้น ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่ามี การกระทำเช่นนั้นก็จะ เป็นเหตุทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นยับยั้งงบประมาณรายจ่ายนั้นไว้ก่อน เพื่อให้ส่งกลับไปยังสภาเมืองพัทยาดำเนินการพิจารณาอีกรอบหนึ่งว่า ได้มีการดำเนินการตามมาตรา ๗๐ หรือไม่ และถ้าร้ายแรงจนถึงขนาดหนักกว่ามีการฝ่าฝืนจริง ๆ ก็จะเป็นไปตามมาตรา ๘๔ ก็คือเสนอรัฐมนตรีเพื่อยุบสภาเมืองพัทยาต่อไป ขออนุญาตชี้แจงในจุดตรงนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านประธานคณะกรรมาธิการครับ

นายชานี ศักดิ์เศรษฐ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ชานี ศักดิ์เศรษฐ์ ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการด้วยความเคารพต่อความเห็นของท่านสมาชิกอาวุโสจากพรรคชาติไทยที่ได้มีการท้วงติงในมาตรา ๗๐ (๓) ผมอยากกราบเรียนกับท่านประธานในเบื้องต้นก่อนว่า ความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่เราเห็นตรงกันอยู่ประการหนึ่งว่า โดยข้อเท็จจริงแล้ว การห้ามมิให้สมาชิกสภาเมืองพัทยาเสนอแปรญัตติหรือการกระทำด้วยประการใด ๆ ที่มีผลให้สมาชิกมีส่วนไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย จะกระทำมิได้ กรณีการแปรญัตติทั่วไป กรณีตั้งข้อสังเกตทั่วไปในการพิจารณาของสมาชิกในสภาเมืองพัทยานั้นเขาทำได้ครับ เขาทำได้เช่นเดียวกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณากฎหมายในพระราชบัญญัติงบประมาณในสภาผู้แทน การทำในคณะกรรมาธิการเขาก็ทำเช่นเดียวกัน กรณีนี้เราห้ามอะไร เราห้ามในเรื่องของการมีส่วนไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย เรื่องนี้เป็นปัญหาหลักการที่ถูกนำเสนอขึ้นมาใหม่ภายใต้เงื่อนไขของข้อเท็จจริงที่ว่าในอดีตที่ผ่านมาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นของเราได้ใช้เงื่อนไขของความ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นนั้น

ต่อรองเพื่อที่จะสร้างงบประมาณให้กับการเกิดประโยชน์ได้เสียต่อพื้นที่ของตัวเอง
กรณีนี้เป็นปัญหาที่ถูกกำหนดขึ้นไว้ในรัฐธรรมนูญ ปัญหาอยู่ตรงที่ว่าเรายอมรับ
หลักการนี้ได้หรือไม่ ซึ่งขณะนี้เราจะยอมรับหรือไม่ยอมรับก็ตาม แต่ว่าเงื่อนไข
ของรัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้อย่างนั้น มาถึงสภาท้องถิ่นก็เช่นเดียวกันปัจจุบัน
สมาชิกสภาท้องถิ่นของกรุงเทพมหานครและของเมืองพัทยา เมืองพัทยานั้นในอดีต
เขามีผู้บริหารที่มาจากกาว่าจ้างก็คือปลัดเมืองพัทยา สมาชิกไม่มีอำนาจมากมาย
อะไรนั้นนอกจากว่าจ้างปลัดเมืองพัทยานั้นทำหน้าที่บริหาร แต่ในอนาคตเมืองพัทยา
เขาจะเป็นองค์กรบริหารที่มีความเข้มแข็ง กล่าวคือเขามีนายกเมืองพัทยานั้นมาจาก
การเลือกตั้งโดยตรงทำหน้าที่ผู้บริหารกิจการเมืองพัทยาทั้งปวง ประชาชนที่นั่น
เขาจะมีสิทธิเลือกสมาชิกสภาเมืองพัทยานั้นมาอีก ๒๔ คน สมาชิกสภาเมืองพัทยานั้น
มีหน้าที่ทำอะไร มีหน้าที่พิจารณาข้อบัญญัติ มีหน้าที่ตรวจสอบการทำงานของ
ฝ่ายบริหารเป็นลักษณะของสภาโดยทั่วไป มีการแบ่งแยกอำนาจกันอย่างชัดเจน
ระหว่างฝ่ายบริหารกับฝ่ายนิติบัญญัติ ปัญหาอยู่ตรงที่ว่าทำให้โอกาสในการใช้
งบประมาณแผ่นดินนั้นควรเป็นภารกิจของใคร ในที่สุดหลักการตามรัฐธรรมนูญ
และตามเงื่อนไขของความ เป็นจริงก็ให้คำตอบกับเราได้ อย่างชัดเจนว่าการใช้
งบประมาณแผ่นดินเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารน่าจะเป็นอำนาจโดยแท้ของ
ฝ่ายบริหารที่ได้รับความเห็นชอบจากสมาชิกสภา สมาชิกสภาตรวจสอบได้
ควบคุมได้ ขออย่างเดียวกันนั้นละครับแปรญัติคืออย่างที่สมาชิกยกตัวอย่างตรงนี้
เท่านั้น กรณีนี้ผมคิดว่าความก้าวหน้านี้ได้เกิดขึ้นแล้ว เมืองพัทยาน่าจะมี
สภาพการณ์ใหม่แห่งการบริหาร และในอนาคตเขาจะเป็นองค์กรที่มีความเข้มแข็ง
ในการแก้ไขปัญหาของพี่น้องประชาชนที่นั่น ถ้าเราได้นำหลักการนี้มาบัญญัติไว้ใน
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสียตั้งแต่ต้น คณะกรรมการเห็นว่าน่าจะเป็นประโยชน์กว่า
และคณะกรรมการทุกพรรคที่ร่วมกันพิจารณาในปัญหานี้ แม้สมาชิกที่มาจาก
หลายพรรคเองก็ได้มีความเห็นพ้องต้องกัน เพราะฉะนั้นท่านประธานครับเรื่องนี้
ตามข้อเท็จจริงแล้วไม่ใช่เรื่องของการแปรญัติได้หรือไม่ได้ แต่เรื่องนี้เป็น
เป็นการแปรญัติเพื่อใช้งบประมาณแผ่นดิน ในทางหลักการแล้วคณะกรรมการ
เห็นว่าข้อนี้ที่บัญญัติไว้ที่เพิ่มเติมขึ้นมาในวรรคสามนั้นน่าจะเป็นเรื่องที่ต้อง
และเหมาะสม ท้องถิ่นก็น่าจะได้ประโยชน์จากการนี้อยู่ในตัวแล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว คุณประยุทธ์
ยังตั้งใจนะครับ เชิญสั้น ๆ หน่อยนะครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม ท่านประธานครับ
ผมตั้งใจผมหลงใหลได้ปลื้มกับการที่มีรัฐธรรมนูญใหม่ ผมหลงใหลได้ปลื้มกับ
การกระจายอำนาจ การกระจายงบประมาณ การกระจายบุคลากร การกระจาย
ความรับผิดชอบไปสู่ท้องถิ่น แต่ท่านประธานครับ ความหลงใหลได้ปลื้มตัวนั้น
กำลังจะหดหายจากความรู้สึกของผมไปอย่างสิ้นเชิง ท่านประธานครับ
ในมาตรา ๘๖ ทวิ ท่านประธานเปิดเข้ามาไปเลยก็ได้ว่า จริง ๆ แล้วผมไม่ได้
พูดถึงเรื่องของการตั้งงบประมาณ ผมพูดถึงความรับผิดชอบที่พึงมีต่อเขตพื้นที่
กระผมขออนุญาตเอามาตรา ๘๖ ทวิ มาเกี่ยวข้องกับ การตั้งงบประมาณ
เป็นเงินอุดหนุนเมืองพัทยา ให้รัฐบาลตั้งให้เมืองพัทยาโดยตรง ทั้งนี้ ให้คำนึงถึง
ความเหมาะสมของปริมาณงาน และรายได้ของรัฐที่ได้รับจากเมืองพัทยาด้วย
ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายอื่น เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดให้แก่เมืองพัทยา รัฐมนตรี
จะออกระเบียบเพื่อกำหนดการใช้จ่ายเงินดังกล่าวก็ได้ นั้นในส่วนของเงินงบประมาณ
ที่เราห่วงกันนักห่วงกันหนา ในส่วนของรายได้และรายจ่ายมันก็มีหมวดของมัน
ค่อนข้างจะชัดเจน ท่านประธานครับ พูดถึงการกระจายรายได้ กระจายอำนาจ
ไปสู่ท้องถิ่นนั้นต้องมองว่ากระจายอะไรบ้าง นี่มาขยับขย่อนกันอย่างนี้
บอกว่าตรงนี้เป็นภารกิจหน้า ผมได้กราบเรียนท่านประธานแล้วว่าเอาหมวก
มาทำรองเท้ามันยื่นขาเดียวครับท่านประธาน ผมไม่อายหรือครับ ถึงแม้ว่า
วันนี้ผมเป็นปิกรัฐบาล ผมก็ต้องสะท้อนภาพในฐานะที่เป็นสภานิติบัญญัติที่จะต้อง
รับผิดชอบกับความมีประสิทธิภาพหรือไม่ ในมาตราต่าง ๆ มีส่วน ในมาตรา ๖๖
ผมได้อ้างแล้วว่าในเรื่องของการเสนอ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙
จนกระทั่งถึงมาตรา ๗๐ ในวรรคหนึ่งพูดถึง ๔๕ วันในการพิจารณา วรรคสอง
บอกถ้าไม่แล้วเสร็จก็ให้ถือว่าเมืองพัทยาได้ให้ความเห็นชอบ คือบทอัตโนมัติ
ของวรรคสองที่เกี่ยวกับการพิจารณางบประมาณ ไม่ทราบว่าเขียนอย่างนี้
ผมตามกันก็ที่ไม่มีการตอบ เพียงแต่เขียนลือเอามาจากรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๘๐
ในวรรคหก เขียนลือมาโดยที่ไม่ได้คำนึงถึงเลย คณะกรรมการกฤษฎีกาก็อยู่ที่นั่น
การเสนอผมถามว่าการเสนออะไร เขียนเสนอ เสนอการแปรญัตติ โอ.เค. (O.K.)
ถ้าเลื่อนมาชิดกันเสียมันก็เป็น การเสนอการแปรญัตติก็ โอ.เค. ยังพอรับกันได้

อยู่ส่วนหนึ่ง แต่ถามว่าเขียนอย่างนี้กฎหมายอย่างนี้การเสนอนี้เสนออะไร
ท่านประธาน ผมถามทีี่ครั้งลุกขึ้นทุกครั้งก็ต้องถามทุกครั้ง ในกรณีที่ยก
เอามาตรา ๑๘๐ วรรคหกมาใช้ ท่านประธาน ในกรณีที่ใช้แก่สภาทั้งสอง
เขามีวรรคเจ็ดของมาตรา ๑๘๐ ไว้รองรับว่า ในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
หรือของคณะกรรมการ การเสนอ การแปรญัตติ หรือการกระทำด้วยประการใด ๆ
ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการ มีส่วน
ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการใช้บังคับประมวลรายจ่าย จะกระทำมิได้
ถ้าหากมีปัญหาเกิดขึ้นว่า ส.ส. หรือ ส.ว. ใช้โดยตรงหรือโดยอ้อมหรือไม่
เขาก็เขียนไว้ในวรรคเจ็ดของมาตรา ๑๘๐ เป็นกระบวนการต่อเนื่องที่เป็นทางแก้
ในกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบ
ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา เห็นว่ามีการกระทำฝ่าฝืน
บทบัญญัติตามวรรคหก ให้เสนอความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณา-----

และศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัยภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็น
ดังกล่าว ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามีการกระทำฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหก
ให้การเสนอ การแปรญัตติ หรือการกระทำดังกล่าวสิ้นผลไป นั่นคือผลของ
รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๘๐ วรรคหก และมีวรรคเจ็ดเขาเขียนมาตรการรองรับ
ท่านกรรมาธิการตอบว่า มีมาตรา ๗๒ รองรับท่านประธานครับ ถึงสมมุติว่า
ท่านไม่เติมวรรคสาม แล้วมาตรา ๗๒ ท่านยังมีอยู่คนละเรื่องกันกับที่ทาง
คณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งเป็นคณะกรรมการได้ตอบผมมา ไม่ใช่ว่าเป็น
มาตราที่ท่านบัญญัติขึ้นใหม่ สมมุติว่าเอาออกไป ในมาตรา ๗๐ วรรคสาม
เอาออกไป มาตรา ๗๒ ยังมีอยู่ มาตรา ๕๔ ที่ท่านอ้างถึงในการยุบสภานั้น
ยังมีอยู่ นั่นคือมาตรการปกติ ไม่ใช่มาตรการพิเศษ ผมจึงอยากจะเรียนถาม
ท่านประธานว่า เอาละ ถ้าหากผมเป็นเสียงฝ่ายข้างน้อยผมก็จะยินดี แต่ผมก็
ไม่ลงให้ ถามท่านประธานว่า เขียนอย่างนี้ รับไม่ได้หรือครับท่านประธาน
ถามประการแรกว่า การเสนอแปลว่าเสนออะไร ตามประการที่ ๒ ว่า
ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้น บทลงโทษก็ไม่มี มาตราที่จะรองรับก็ไม่มี จะเอาอะไรเป็น
มาตรฐาน จะอ้างมาตรา ๗๒ และมาตรา ๕๔ คนละเรื่องกัน ซึ่งเป็นมาตรการปกติ
ซึ่งไม่มีการเติมก็มีอยู่แล้ว จึงอยากจะถามก่อนลงมติครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านประธานคณะกรรมการ
คำถามของท่านประยุทธ์ การเสนอ เสนออะไรนะครับ และก็ มีบทลงโทษอย่างไร

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ธานี ศักดิ์เศรษฐ์ ในฐานะประธานคณะกรรมการ แท้จริงแล้ว
คำชี้แจงของคณะกรรมการได้ชี้แจงเรื่องนี้อย่างชัดเจน แต่ด้วยความเคารพต่อ
ท่านประยุทธ์นะครับที่ท่านกรุณาถามเรื่องการเสนออะไร ชื่อความในมาตรานี้
เขียนชัดเจนครับว่า ในการพิจารณาร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายของสภา
เมืองพัทยา การเสนอ การแปรญัตติ หรือการกระทำด้วยประการใด ๆ ที่มีผลให้
สมาชิกมีส่วนไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่าย จะกระทำมิได้
ตรงนี้ละครับเสนอไม่ได้ คำถามท่านถามต่อไปอีกว่า แล้วถ้ามีคนทำผิดกฎหมายนี้
จะทำอย่างไร ก็เขาเขียนไว้ไม่ให้ทำผิดกฎหมายอย่างไรครับ คือหมายถึงว่า
เวลาพิจารณาของคณะกรรมการเขาพิจารณาร่างงบประมาณ ก็เหมือนกับ
สภาผู้แทนราษฎรเราพิจารณานี้ละครับ ถ้ามีใครเสนองบประมาณในลักษณะอย่างนี้
กระทำมิได้ ก็นั่นหมายถึงว่ากำหนดไว้เป็นข้อบัญญัติของงบประมาณไม่ได้

เพราะฉะนั้นการทำไม่ได้ถึงไม่มีผล หลังจากนั้นแล้วจะทำผิด ก็เขาทำผิดไม่ได้
อย่างไรครับ เพราะฉะนั้นไม่มีใครทำผิดในเรื่องนี้ได้ เมื่อใครทำในเรื่องนี้
ไม่ได้ก็แปลว่าไม่มีเรื่องที่จะผิดอยู่ในข้อบัญญัติงบประมาณของสภาเมืองพัทยา
ก็จบลงเท่านั้นละครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือหมายความว่า การเสนอ คือ
การเสนองบประมาณ การแปรญัตติ คือ การแปรญัตติงบประมาณ ใหม่นะครับ
ถ้าอย่างนั้นก็ชัดเจนครับ เมื่อได้รับการชี้แจงแล้วจะต้องโหวตใหม่ครับ ถ้าเผื่อว่า
ไม่ติดใจ ก็จะได้ไม่ต้องโหวต จะได้ข้ามไปเลยนะครับ เชิญคุณประยุทธ์ครับ
เอาเรื่องว่าจะให้โหวต ไม่โหวต ติดใจจะโหวตใหม่ครับ

นายประยุทธ์ คิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประยุทธ์ คิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม กระผม
กราบเรียนท่านประธานว่า กระผมใช้ความพยายามในการที่จะแสดงออก
ให้เกิดความร่วมมือในการพิจารณา ถึงจะรู้ว่าแพ้ กระผมก็ยินดีที่จะให้โหวต
เพราะจะให้เกิดปรากฏการณ์ในรายงานการประชุม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นในมาตรา ๗๐ กระผม
จะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบหรือจะเห็นด้วยกับที่กรรมาธิการเพิ่มเติม
ในวรรคสามหรือไม่ ถ้าเห็นด้วยกับที่กรรมาธิการเพิ่มเติมในวรรคสาม กดปุ่ม
เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยกับที่กรรมาธิการเพิ่มเติมในวรรคสามกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญสมาชิกที่อยู่ข้างนอกเข้ามา
ลงมติในมาตรา ๗๐ นะครับว่า จะเห็นด้วยกับที่กรรมาธิการเพิ่มเติมในวรรคสาม
หรือไม่ครับ เชิญสมาชิกเข้ามาลงมติดีด้วยครับ ท่านสมาชิกเห็นด้วยกับที่
กรรมาธิการเพิ่มเติมในวรรคสาม มาตรา ๗๐ หรือไม่ เชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ลงคะแนนทุกท่านแล้วนะ ครับ
เชิญรวมคะแนนได้ครับ เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ๑๒๕ เสียง ไม่เห็นด้วยกับ
กรรมาธิการ ๗๖ เสียง เพราะฉะนั้นถือว่าที่ประชุมนี้เห็นด้วยกับที่กรรมาธิการ
แก้ไขนะ ครับ

ต่อไปท่านเลขาธิการฯ เชิญต่อมาตรา ๗๑ ครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๗๑ มีการแก้ไข มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๔ มีการแก้ไข มาตรา ๗๕ คณะกรรมาธิการตัดออก หมวด ๖ รายได้และรายจ่าย ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๗ คณะกรรมาธิการตัดออก มาตรา ๗๘ มาตรา ๗๙ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘๓ มีการแก้ไข มาตรา ๘๔ มาตรา ๘๕ มาตรา ๘๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘๖ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๘๗ มาตรา ๘๘ มาตรา ๘๙ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๗ การกำกับดูแล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๐ มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๒ มาตรา ๙๓ มาตรา ๙๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๕ มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๗ มีการแก้ไข มาตรา ๙๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙๙ คณะกรรมาธิการ ตัดออก มาตรา ๑๐๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๐๓ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการจบการพิจารณาเรียงลำดับ มาตรา ต่อไปจะเป็นการพิจารณาทั้งร่างฯ จะมีผู้ใดแก้ไขถ้อยคำหรือไม่ (ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าเป็นการจบการพิจารณา ในวาระที่ ๒ ต่อไปจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวาระที่ ๓ หรือไม่

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญสมาชิกเข้ามาลงคะแนนว่าจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓ หรือไม่ เชิญลงคะแนนได้ครับ (สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สมาชิกลงคะแนนทุกท่านแล้วนะครับ เห็นชอบในวาระที่ ๓ ๑๕๗ คน ไม่เห็นชอบ ไม่มีนะครับ งดออกเสียง ๑๒ คน เพราะฉะนั้นถือว่าที่ประชุมนี้ได้เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓ จบการพิจารณาในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอขอบคุณคณะกรรมการทุกท่านครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๓ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท้ายตง
อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๑
สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ (หนองขนก) - บรรจบทางหลวง
แผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๕ (วังโป่ง) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการพิจารณา
เสร็จแล้ว

เชิญคณะกรรมการมารับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เราได้พิจารณาในคราวก่อนนั้นแล้วนะครับ แต่ว่ามีปัญหาบางประเด็นที่คณะกรรมการขอกลับไปพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งขณะนี้คณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้วก็ส่งเข้ามาในสภาเพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่งในวาระที่ ๒ เชิญท่านประธานคณะกรรมการรับคณะกรรมการขออนุญาตแจกเอกสารเพื่อแก้คำผิดครับ อนุญาตให้แจกได้เชิญครับ

นายวิเชียร คันฉ่อง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิเชียร คันฉ่อง พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตรัง ในฐานะประธานคณะกรรมการ ตามที่สภาได้อนุญาตให้คณะกรรมการนำร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท้ายดง อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อขยายเขตทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๑ สามแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ (หนองชนาก) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๐๕ (วังโป่ง) พ.ศ. บัดนี้ได้พิจารณาเสร็จแล้วจึงกราบเรียนมายังท่านประธานเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ท่านประธานที่เคารพ อาจจะขออนุญาตต่อท่านประธานและต่อที่ประชุมแห่งนี้นะครับ เนื่องจากว่าตามกฎหมายฉบับนี้มีการพิมพ์ผิดไป และก็ขอเพิ่มเติมในมาตรา ๓ คือขอเพิ่มเติมว่า พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป คำว่า ราชกิจจานุเบกษา ในนี้พิมพ์ผิดเป็นเบึกษา ขอแก้เป็น นุเบกษา ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการฯ ดำเนินการครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท้ายดง อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ (หนองชนาก) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๐๕ (วังโป่ง) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภมีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เตี่ยวครับ คำปรารภ เชิญคุณสุรพรครับ
นายสุรพร ดันยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพครับ

ผมมีความจำเป็นที่ต้องอภิปรายในร่างพระราชบัญญัตินี้ เนื่องจากผมได้เป็นผู้ซักถามต่อทางกรรมาธิการวิสามัญในคราวที่แล้ว และก็ไม่มีความกระจ่างจนกระทั่งต้องถอนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกไป ผมคงต้องขออภิปรายในส่วนของคำปรารภว่าความจริงกรรมาธิการต้องให้รายละเอียดเพิ่มเติมเข้าไปอีก นอกเหนือจากที่มีอยู่ในบทบัญญัติเดิม และก็เพิ่มเติมใหม่บางส่วน เนื่องจากว่าผมได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นเป็นการกระทำที่อาจจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อ ๒ ส่วนด้วยกัน -----

หลังจากที่เจ้าของที่ดินเดิมก็คือ นายสุวรรณ มุลศรี ได้นำที่ดินไปจำนองกับ
ธ.ก.ส. แล้วนั้น ที่ติดจำนอง ธ.ก.ส. มาโดยตลอด ใถ่ถอนและจำนอง ๗
มาต่อเนื่อง จนกระทั่งถึงการเวนคืนปี ๒๕๓๘ นั้นทางกรมทางหลวงได้ไปขอให้
มารดาของนายสุวรรณนั้นเป็นคนอุทิศที่ดินแปลงนี้ ๑๑ ตารางวาที่เหลือให้แก่
กรมทางหลวง ผมอยากจะถามว่านายสุวรรณได้ทำพินัยกรรมไว้มอบให้มารดา
ของตนหรือไม่ หรือว่ามีคำสั่งศาลใดที่ทำให้มารดาของนายสุวรรณเป็นผู้
ผู้ครอบครองที่ดินนั้น อาจจะถามตรงๆ ว่ามารดาของนายสุวรรณเอาสิทธิใด
นอกเหนือจากที่จะไม่มีอำนาจโดยชอบตามกฎหมายหรือพินัยกรรมนั้นไปมอบที่ดิน
ให้แก่กรมทางหลวงในส่วนที่เหลืออยู่และยังติดจำนองอยู่ จึงมาเวนคืนใน
๑๑ ตารางวา นี้ เหตุผลที่ผมต้องถามเพราะว่าอะไรครับ คราวที่แล้วตัวแทน
ของกรมทางหลวงบอกว่า ขณะนั้นทาง ธ.ก.ส. ได้ประสานงานกับญาติ
ของนายสุวรรณ เพื่อให้ญาติของนายสุวรรณนำที่ดินแปลงใหม่เท่าจำนวน
มูลหนี้จำนองนั้นไปทดแทนที่ดินที่ทำการเวนคืนในครั้งนั้น ธ.ก.ส. อาจจะ
ยังไม่เสียหายครับอันนี้ ถ้าในอนาคตผู้ครอบครองที่ดิน หรือคนใดคนหนึ่ง
ซึ่งเป็นทายาทโดยชอบนำที่ดินแปลงใหม่ไปชดเชยเงิน ๗๐,๐๐๐ กว่าบาท
ที่อยู่ใน ธ.ก.ส. นั้น แต่คนที่จะเสียประโยชน์ก็คือ คนที่ไปอุทิศที่ดินโดยสำคัญผิด
ในการอุทิศที่ดินว่า ตนเองจะต้องไม่ใช้หนี้ ธ.ก.ส. ตรงนี้มีเหตุขึ้นมา จึงเป็นที่มา
ของการออกกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ นั่นคือข้อมูลเบื้องต้น
ที่จะนำมาสู่การพิจารณาในกระบวนการของสภาผู้แทนราษฎรว่ากฎหมายนี้
สมควรจะออกหรือไม่ ผมทั้งคำถามไว้หนึ่งว่าจะต้องถามต่อเพื่อขอฟังคำชี้แจงว่า
๑. เอกสารการอุทิศที่ดินจำนวน ๑ งาน ๘๓ ตารางวา ของนายสุวรรณ มุลศรี
ที่ทำไว้กับกรมทางหลวงในครั้งที่ ๑ นั้นมีหรือไม่ -----

ถ้ามีทำไม่จึงมาให้มารดาของนายสุวรรณนั้นทำการอุทิศใหม่อีกครั้งหนึ่งในปี ๒๕๓๘ และมารดาของนายสุวรรณนั้นเอาสิทธิครอบครองที่ดินแปลงนี้มาจากส่วนใด อำนาจใดจึงไปทำการอุทิศให้แก่กรมทางหลวงได้ และ ๒. มูลหนี้ที่มีอยู่ระหว่าง ธ.ก.ส. กับนายสุวรรณซึ่งเป็นผู้สัญญาจำนอง ธ.ก.ส. นั้น ท่านได้ชี้แจง เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมาว่า ญาติของนายสุวรรณกำลังเอาที่ดินแปลงใหม่ไปเข้า จำนองแทนให้ครบตามมูลหนี้จำนอง ที่ดินแปลงใหม่ที่เอาเข้าไปนั้นทำให้ นายสุวรรณต้องสูญเสียที่ดินในส่วนที่อุทิศไป เกิดนิติกรรมอำพรางกันขึ้นหรือไม่ หรือมีบุคคลใดบุคคลหนึ่งไปบอกญาติของนายสุวรรณหรือไม่ว่า ถ้าออกกฎหมายเวนคืน มาแล้วจะไม่มีภาระหนี้ให้แก่ ธ.ก.ส. ผมถามตรงนี้ไว้เพื่อจะถามส่วนต่อไป ตอบให้ตรงนะครับ เพราะผมก็เข็ดมาพอสมควรเหมือนกัน ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการครับ

นายวิเชียร คันฉ่อง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธาน เกี่ยวกับเรื่องปัญหาข้อกฎหมายเนื่องมาจากว่า ทางฝ่ายกฤษฎีกา เป็นคนที่จะให้คำตอบได้อย่างดี กระผมใคร่ขอประธานอนุญาตให้ทางฝ่าย เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เข้ามาร่วมในการชี้แจงนี้ด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายวิเชียร คันฉ่อง (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน ที่เคารพครับ ในส่วนข้อเท็จจริงผมคิดว่าท่านสุพรรณก็ได้ข้อเท็จจริงเหมือนกับที่ผมได้ คือในการพิจารณาความจริงก็น่าจะเสร็จตั้งแต่คราวที่แล้ว แต่เนื่องมาจากว่า รายงานการประชุมต่าง ๆ ไม่อยู่ในกำมือ นั่นคือสิ่งที่ผมต้องขออภัย มาเมื่อวันก่อนนี้ เราก็ได้ประชุมกัน และได้หลักฐานจากกรมที่ดิน จากหลักฐานของกรมที่ดินอยากจะ เรียนต่อเพื่อนสมาชิกว่า เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๓๐ ทางฝ่ายอธิบดีกรมทางหลวง ทำหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๓๐ เพื่อที่จะ รับโอนถนนสายนี้ ต่อมาปรากฏว่ามีการโอนกันเกี่ยวกับเรื่องถนนสายนี้ ในการโอน ถนนสายนี้จากหลักฐานปรากฏว่ามีการขยายเขตทางข้างละ ๑๐ เมตรก็มี ๒๐ เมตรก็มี ปรากฏตามหลักฐานที่อยู่ในกำมือของผม ถ้าหากว่าท่านสมาชิกสงสัยก็มารับได้ หลักฐานมีอยู่ที่นี้ ถ้าเป็นในลักษณะที่ว่านี้ ถนนสายนี้ก็แสดงว่าได้มีการขยายเขตทาง ตามบันทึกข้อตกลงในการสละเขตทางระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ กับกรมทางหลวงแล้ว เมื่อมีการขยายเขตทางผมก็ถามพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อไปว่า แล้วผู้อุทิศที่ดินมีหนังสือสละสิทธิ์หรือไม่ เขาบอกว่าในเส้นทางสายนี้ในขณะนั้น ยังหาไม่พบ แต่ถึงอย่างไรก็ตามจากพยานหลักฐานที่เรามีอยู่ นับตั้งแต่ปี ๒๕๓๐

จนกระทั่งถึงปี ๒๕๓๑ มันเป็นพยานหลักฐานพอที่จะอนุมานได้ว่าทั้ง ๒ ข้างทาง
ถนนสายนี้มีการสละแล้ว เพราะผมคิดว่าไม่มีใครที่จะทำเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม
ทั้งนี้ทั้งนั้นเนื่องจากผู้รับมอบในขณะนั้น คือ นายสมศักดิ์ เป็นผู้ว่าราชการ
จังหวัดเพชรบูรณ์ กับนายธีระ ปันสมพงษ์ นายช่างแขวงการทางเพชรบูรณ์
เป็นผู้รับมอบก็มี บันทึกข้อตกลงกันไว้ เมื่อมาเป็นในลักษณะที่วันนี้แสดงว่ามี
การสละจริง แต่ถามว่าสละแค่ไหน ตัวตรงนี้ก็จะต้องมีการออกไปสำรวจจริงวัด
ซึ่งวิธีการนี้ผมคิดว่าทางฝ่ายเจ้าหน้าที่กรมทางหลวงผู้เวนคืนคงจะให้คำตอบ
ดีกว่าผม แต่มองอย่างนี้ว่าในเมื่อเขาสละที่ดินตรงนี้แล้ว นั่นเป็นการได้มา
โดยชอบแล้ว ผมถามคณะกรรมการกฤษฎีกาก็ถือว่าเป็นการได้มาโดยชอบแล้ว
เพราะผมได้ไปดูคำพิพากษาศาลฎีกา ตามคำพิพากษาของศาลฎีกา ที่ ๙/๒๕๓๘
ขออนุญาตครับ-----

ตามฎีกาฉบับนี้ระหว่างนายเจริญ ทัศนสุวรรณ กับ นายอิน แสงดาว
 เขาบอกว่าการอุทิศที่ดินให้ใช้ เป็นทางสาธารณประโยชน์เป็นการสละที่ดินให้
 เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันตามประมวลกฎหมายแพ่ง
 และพาณิชย์มาตรา ๑๓๐๕ ไม่จำเป็นต้องจดทะเบียนการให้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
 ตามมาตรา ๕๒๕ ก็มีผลสมบูรณ์ตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นในปัญหาข้อเท็จจริงก็
 อย่างกราบเรียนมาแล้ว ในปัญหาข้อกฎหมายแม้กระทั่งคำพิพากษาศาลฎีกาซึ่งยัง
 ไม่มีการลบล้างก็ได้คืนมาแล้ว ผมก็เลยขอเสนอต่อเพื่อนสมาชิกต่อท่านประธาน
 เพื่อโปรดทราบนะครับ แต่ถ้าหากมีอะไรเพิ่มเติมในส่วนของปัญหาข้อกฎหมายต่าง ๆ
 หรือในข้อเท็จจริงต่าง ๆ ก็ขออนุญาตให้ทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวง
 เป็นผู้ชี้แจงต่อเพื่อนสมาชิกต่อไป ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในส่วนของคณะกรรมการหรือ
 คณะกรรมการกฤษฎีกามีอะไรจะชี้แจงเพิ่มเติมไหม ก่อนที่จะให้คุณสุพรชี้ต่อไปครับ
 (ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เชิญคุณสุพรครับ

นายสุพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ
 ดงมีผมเป็นผู้อภิปรายเพียงคนเดียว แต่เป็นเรื่องของกระบวนการการตรา
 กฎหมาย ผมมีเอกสารชุดเดียวกับที่ท่านประธานวิเชียรมี ท่านประธานครับ
 ตรวจสอบแล้วว่าท่านบอกว่าเมื่อปี ๒๕๓๐ นั้นมีการทำบันทึกกันระหว่างตัวแทน
 ของกรมที่ดินกับตัวแทนของกรมทางหลวง โดยทางจังหวัดผู้ว่าราชการจังหวัด
 ได้มอบให้ตัวแทน ทางกรมทางหลวงได้มอบให้ตัวแทนเหมือนกัน เอกสารที่
 ท่านพูดถึงนั้นเป็นการมอบทาง ท่านเขียนไว้ นะครับเป็นการมอบทาง เข้าใจว่า
 เป็นทางท้องถื่นให้แก่ทางหลวง ไม่ใช่การสละสิทธิ แล้วมีการขยายเขตทาง
 ออกไป มอบทางเสร็จ กรมทางหลวงไปขยายเขตทาง ตอนขยายเขตทางนี้
 ไปกระทบต่อที่ดินของประชาชนแน่นอนครับ ที่ผมถามก็คือที่ท่านบอกว่าอุทิศไปแล้ว
 นั้นมีเอกสารยืนยันหรือไม่ว่าการอุทิศ ผมพยายามพลิกดูว่าการอุทิศของ
 รายนี้หรือไม่ ไม่มี ท่านไม่มีเอกสารการอุทิศที่ดินแปลงนี้ ซึ่งผมไม่ได้โต้แย้ง
 คำสั่งของศาลฎีกาที่พิจารณาในเคสของ รพช. กับบุคคลที่มอบที่ดินให้ รพช.
 แล้วมีผู้เข้าไปทำหน้าที่รับเหมาก่อสร้างทำงานให้ รพช. เคสนี้ผมยอมรับว่า
 การอุทิศไม่จำเป็นต้องทำเป็นหลักฐานต่อกรมที่ดิน แต่การอุทิศนั้นก็ถือว่าสมบูรณ์
 โดยเจตนาแล้วไม่ได้ถกเถียงตรงนั้น แต่ผมเถียงและผมถามตรงที่ว่าคำว่า
 การขยายทางภายหลัง ๑๐ เมตรก็มี ๒๐ เมตรก็มี แล้วมีการอุทิศที่ดินให้ตาม

คำตอบของกรมทางหลวงนั้นผมค้นหาไม่มี เอกสารที่ว่ามีการอุทิศที่ดินให้ การที่มีการมอบทางโดยท้องถิ่นให้แก่กรมทางหลวงเพื่อทำเป็นทางหลวง แผ่นดิน แล้วมีการขยายเขตทางมิได้หมายความว่าประชาชนในเขตนั้นจะยอม มอบที่ดินให้ทั้งหมด เมื่อไม่มีเอกสารก็อาจจะเป็นข้อสงสัยว่า ที่ดินแปลงนี้ นายสุวรรณได้มอบให้แก่กรมทางหลวงจริงหรือไม่ เมื่อไม่มีเอกสารยืนยัน ผมต้องเชื่อไว้ก่อนว่าในชั้นต้นอาจจะมีข้อขัดแย้งกัน แต่ยังไม่สามารถที่จะจ่ายเงิน ชดเชยหรือออก พ.ร.บ. เวนคืนได้ ยิ่งคาราคาซังกันอยู่ ที่ผมเชื่อเช่นนั้น เพราะอะไร เพราะภายหลังจากปี ๒๕๓๐ นั้น นายสุวรรณได้นำที่ดินทั้งแปลงนั้น ไปจำนองกับ ธ.ก.ส. ถ้าอุทิศไปแล้วเหลือเพียง ๑๑ ตารางวา นายสุวรรณ คงไม่นำไปจำนองต่อ ธ.ก.ส. เพราะความคิดของชาวบ้านในความซื่อตรง ถ้ายกที่ดินให้จำนวนเกือบหมดเหลือแค่ ๑๑ ตารางวานั้น ผมไม่เชื่อว่าเขาจะ กล้าเอาที่ดินแปลงนั้นไปจำนอง ธ.ก.ส. ได้ แล้วผมยังถามต่อไปอีกว่า ทำไมกรมทางหลวงจึงนั่งนอนใจอยู่นับ ๑๐ ปี ไม่ไปทำการจัดกรรมสิทธิ์ที่ดิน ให้เสร็จเสีย แสดงว่าต้องมีปัญหาค้างคาอยู่ในเรื่องค่าเงินชดเชยก็ตาม หรืออาจอยู่ระหว่างการออกเวนคืนก็ตาม แต่ภายหลังบังเอิญมีการขยายเขต ทางอีกครั้งหนึ่ง จึงมาซ้อนกันเข้ากับเรื่องนี้ -----

ที่ผมพูดเช่นนั้นไม่ใช่คิดเองนะครับ ผมบอกทางกรรมาธิการผมไม่ใช่คิดเอง เพราะฉะนั้นตรงนั้นผมจึงถามว่าท่านมีเอกสารครั้งที่ ๑ ในการมอบที่ดินใหม่ ไม่มี ไม่มีแต่ท่านจะมาอ้างการยกทางหลวงท้องถิ่นของผู้ว่าราชการจังหวัดให้แก่ กรมทางหลวงมาคร่อมสิทธิของชาวบ้านไม่ได้เด็ดขาด และจะเอาคำสั่งของ ศาลฎีกานั้นมาใช้ทับลงไปในการรองรับการโอนที่โอนทางของทางการ ระหว่างทางการด้วยกันเองมาละเมิดสิทธิของประชาชนไม่ได้ เพราะว่า ภายหลังจากนายสุวรรณยังเอาไปจำนอง ท่านไม่มีเอกสารต่อมาท่านจึงจำเอา มารดาของนายสุวรรณที่มีชีวิตอยู่มาทำ เกือบจะเรียกกันในศัพท์ของทาง นักกฎหมายว่า นิติกรรมอำพราง ว่าให้มีการมอบที่ดินจริง ท่านครับ เพราะว่า หลักฐานตรงนี้ยังระบุชัดเจนว่าผู้ครอบครองที่ดินคือนายสุวรรณ ยังไม่มีการ ถ่ายโอนมือเลย ยังเป็นหลักฐานที่อยู่ท้ายพระราชบัญญัติที่กรมทางหลวงเป็นคน ส่งมา นี่คือนี่ที่แปลกปลอม นี่คือนี่ที่ผมห่วงว่าถ้ากระบวนการตรากฎหมาย ได้ข้อมูลไม่ครบถ้วนจะเป็นปัญหาในภายหลังและจะเป็นบาปเมื่อลงใน ราชกิจจานุเบกษา ผมจึงพยายามสร้างความชอบธรรมขึ้นมา ผมไม่ได้คัดค้าน กฎหมายฉบับนี้อยากให้เสร็จเร็ว ๆ อยากให้ภารกิจของฝ่ายกองจัดนั้นไปทำ หน้าที่ให้กับประชาชนที่มีผลกระทบมากมาย แต่ปัญหานี้ต้องเอาความชัดเจน ออกมาครับท่านประธานที่เคารพ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านประธานคณะกรรมาธิการ

นายวิเชียร ดันฉ่อง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียน

ท่านประธาน ขออนุญาตอ่านเอกสารให้ท่านประธานและที่ประชุมสภาแห่งนี้ ได้รับทราบว่า มีบันทึกการมอบหมายสายทาง ในบันทึกการมอบหมายสายทางนี้ ก็มีอยู่ในข้อหนึ่ง ข้อ (๗) ว่าหนังสืออุทิศที่ดินให้เป็นทางสาธารณะประโยชน์ ตัวตรงนี้เป็นการบินบกเมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๓๒ เหมือนที่ท่านทราบนั้นละครับ เพราะฉะนั้นการบินบกเขตทางตรงนี้แล้วก็มีการโต้ตอบกันไปโต้ตอบกันมา บอกไม่มีปัญหาอะไรในเรื่องเขตทาง ก็แสดงว่าถ้าเป็นในลักษณะที่ว่านี้ ถามสิครับว่าเราจะไปรู้เจตนาภายในใจของคนอื่นได้อย่างไร ประการที่ ๑ ประการที่ ๒ เมื่อมาพิจารณาว่ามีการสละอย่างนี้ตามเอกสารที่พออนุมาน ได้ว่ามีการสละกันจริง ถามว่าเขาเอาไปทำนิติกรรมภายหลัง ผมจะไปรู้ หรือว่าการทำนิติกรรมในภายหลังเกิดโดยสุจริตหรือไม่สุจริตอย่างไร ถามว่าถ้าสมมุติว่าคนที่จำนองไม่สุจริตเสร็จแล้วต่อมาโอนให้กับกรมทางหลวง กรมทางหลวงผู้รับโอนมีสิทธิดีกว่าผู้โอนไหม ถ้าผู้รับโอนไม่มีสิทธิดีกว่าผู้โอน

แล้วกรมทางหลวงมาเวนคืนทั้งหมดอย่างนี้ก็มีปัญหาต่อไปอีกนั่นแหละครับ เพราะฉะนั้นส่วนที่ว่าใครจะไปทำนิติกรรมอย่างที่ท่านสุพรรณว่าจะเป็นนิติกรรม อ่างราง เป็นคนฉ้อฉลอย่างไรให้เขาว่ากันไป แต่ในส่วนนี้ว่ากันเพียงแค่นี้ ในเมื่อว่าเขาขอเวนคืน ๑๑ ตารางวา ส่วนที่เหลือ เราก็คงเฉพาะในหลักการ ที่รับมาพิจารณา ส่วนที่ทางฝ่ายเจ้าหน้าที่กรมทางหลวงหรือว่าเจ้าหน้าที่ที่ดิน หรือว่าเจ้าของที่ดินเขาจะไปว่ากัน เขาจะไปทำนิติกรรมกันอย่างไรเหมือนอย่างที่ผมกราบเรียนแล้วเราก็ไม่รู้เจตนาภายในใจเขา ผมขอกราบเรียนเพียงแค่นี้ แล้วถ้าหากมีอะไรทางฝ่ายกฤษฎีกาหรือทางฝ่ายกรมทางหลวงจะชี้แจงเพิ่มเติม ก็เชิญครับ

นายสุรพร คณบดีตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม สุรพร ผมไม่สบายใจที่ทางกรมการโดยเฉพาะท่านประธานลำดับความ
 ไม่เป็นไปตามที่เอกสารลำดับมา ขณะที่ผมลำดับให้ท่านฟังตามที่เอกสารลำดับ
 มาแล้ว คำว่า ทำสัญญาโดยไม่ชอบ ทำนิติกรรมโดยไม่ชอบ ที่ผมพูดถึงนั้น
 ไม่ได้หมายถึงระหว่างนายสุวรรณกับ ธ.ก.ส. แต่เป็นข้อสังเกตของผมว่า
 ทำไมเมื่อชาวบ้านชนบทที่อุทิศที่ดินถ้ามีอย่างท่านว่านี่ อุทิศไปแล้วจึงไปจำนอง
 ที่ผมถามอยู่ขณะนี้ก็คือทำไมอุทิศแล้วไปจำนอง ท่านตอบไม่ได้ ผมตอบไม่ได้
 แต่คำถามที่ตอบได้ในขณะนี้ก็คือ เมื่ออุทิศแล้วถ้ามีจริงอย่างที่ท่านพยายามจะยืนยัน
 ทำไมไม่ทำการจดทะเบียนสิทธิเสีย ทั้งไว้ตั้งเกือบ ๑๐ ปี แล้วภายหลังมายังมีการ
 ทำลักษณะนิติกรรมอำพราง ที่ผมพูดไม่ได้หมายถึงสัญญา ธ.ก.ส. กับนายสุวรรณ
 แต่เป็นเรื่องของกรมทางหลวงไปให้มารดาของนายสุวรรณทำหนังสือ ทั้งที่
 มารดาของนายสุวรรณนั้นยังไม่มีสิทธิใด ๆ เหนือที่ดินแปลงนี้ ท่านไปทำซ้ำ
 ขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง เพื่อจะให้ทางกรมการและสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่ามี
 การมอบอุทิศให้ ผมถามว่าในเมื่อบัญชีท้าย พ.ร.บ. นี้ยังเป็นชื่อนายสุวรรณอยู่
 ท่านเอาสิทธิใดไปทำการรับอุทิศจากนางสุน ซึ่ง เป็นมารดาของนายสุวรรณ
 เอาสิทธิใด เพราะท่านเป็นคนเสนอเอกสารนี้มาเองว่าเป็นชื่อของนายสุวรรณ
 เพราะฉะนั้นแล้วทำไมไม่จดทะเบียนสิทธิให้เสร็จเสีย ๑. หรือว่ามีเรื่องที่ค้างคา
 ในการชดเชยตกลงกันไม่ได้ ๒. ทำไมท่านเอาสิทธิอะไรของกรมทางหลวง
 ไปทำกับบุคคลที่ไม่ใช่เจ้าของที่ดินในการรับอุทิศ หรือท่านมีเอกสารซึ่งผม
 หาไม่ได้ที่ท่านส่งมาคราวที่แล้วไม่มี หรือท่านไปมีมาใหม่ผมจะได้้นำสืบต่อไป
 ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขออนุญาตอย่างนี้ก็แล้วกัน
 เอาเป็นข้อสังเกตนะครับ เพราะว่าถ้าเราจะพิจารณาว่าเรียงลำดับมาตรา
 สิ่งที่อยู่ไปรายทั้งหมดเป็นเรื่องของหลักการ หลักการเราก็ผ่านมาแล้วนะครับ
 เราคงตอบแค่นี้ เราอภิปรายกันมา ๒ ครั้ง ๒ คราวไปแล้ว เพราะฉะนั้น
 ผมคิดว่าเอาไว้เป็นข้อสังเกต ซึ่งเป็นข้อสังเกตที่ดีสำหรับโอกาสต่อไป
 ในการเวนคืนที่ดินที่คุณสุรพรฝากไว้ เป็นข้อสังเกตที่ดี เพื่อรักษาผลประโยชน์
 ของรัฐ และรักษาผลประโยชน์ของประชาชนนะครับ เพราะฉะนั้นคงจะให้
 เลขาธิการฯ ดำเนินการต่อ เพราะว่าถ้าเผื่อจะไปถามว่า คำปรารภนี้
 จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยที่มีการแก้ไข ไม่เกี่ยวกับเนื้อหาที่เราอภิปรายกันอยู่

ใช้ไหมครับ ผมจะข้ามไปเลยนะครับ เชิญคุณสุรพรครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ต้องกราบขอภัยท่านประธานอีกครั้งหนึ่งที่ทำให้เสียเวลาท่าน คือคำปรารภนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริง ถ้าไม่เขียนไว้ในคำปรารภผมไม่ทราบว่า จะเขียนไว้ส่วนไหนของกฎหมาย และถ้าเอาตามนี้ไปเป็นข้อสังเกต ท่านประธานที่เคารพ สัญญาที่ทำไว้กับนางสุนัมาดาของนายสุวรรณ แล้วมีบัญชีต่อท้ายว่าเวนคืนจากนายสุวรรณ เราจะออกกฎหมายแบบไหนกัน จะผิดไปหมดเลยครับ ท่านประธาน ผมถึงขอให้แก้อย่างไรครับ ต้องแก้ส่วนใดส่วนหนึ่ง ไม่อย่างนั้นนิติกรรมที่ทำออกมานั้นจะไม่สอดคล้องกับ พ.ร.บ. ที่ทำไว้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุรพรเสนอแก้อย่างไรครับ ลองเสนอเข้ามา

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ต้องให้กรมการเขียนไว้ในนี้ถึงปัญหาอุปสรรคที่มีอยู่ในการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้มีมากมายเหลือเกินครับ ตามที่ผมอภิปรายไปแล้ว เขียนไว้ในคำปรารภไม่อย่างนั้นไม่มีมาตราใดเขียนได้ครับ ไม่มีเลย และที่สำคัญที่สุด ถ้าไม่เขียนไว้ตรงนี้ บัญชีท้ายพระราชบัญญัติเราแก้ไขไม่ได้ครับ ชื่อยังเป็นของนายสุวรรณ และสัญญามอบที่ดินที่เขียนไว้ตรงนี้อุทิศไว้เดิมนี่มีบัญชีไว้ชัดเจน มีการอุทิศไว้แล้ว ของเดิมนี่ที่ดินส่วนหนึ่งเนื้อที่ ๑ งาน ๘๓ ตารางวา เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินโดยการอุทิศแล้ว เห็นไหมครับท่านประธาน มันมัดอยู่เป็นเปลาะ ๆ แล้วก็ไปพันกับข้อเท็จจริงที่ชี้แจงในสภาแห่งนี้ เพราะฉะนั้นถ้าออกกฎหมายฉบับนี้ไปจะขัดต่อข้อเท็จจริงที่ชี้แจง ณ วันนี้ต้องไปแก้ในคำปรารภ ถ้าไม่เขียนแก้ไว้ในคำปรารภ จะเรื่องกรรมสิทธิ์ของบุคคลโดยอ้างว่า นางสุนันเอาสิทธิโฉมมาดำเนินการ มาแปลงจากนายสุวรรณมาเป็นนางสุนันได้ และการอุทิศนั้นจะมีผลทางนิติกรรมโดยสมบูรณ์ที่จะมายืนยันการอุทิศ ๑ งาน ๘๓ ตารางวานี้ได้ ถ้าไม่เช่นนั้นก็จะไปขัดต่อ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอย่างนี้ครับ คุณสุรพรจะให้
แก้อย่างไร ตรงไหนนะครับ เพราะว่ากรรมาธิการจะรับได้หรือรับไม่ได้อีกเรื่องหนึ่ง
เชิญครับ

นายสุรพร คณบดีตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ให้กฤษฎีกาพิจารณาดูสิครับ
นั่งอยู่ตรงนั้นสามารถพิจารณาได้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายอัคร จารุจินดา (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม อัคร จารุจินดา กระผมเข้าใจว่า คำปรารภนั้นคงจะเป็น
รูปแบบของกฎหมายการเติมข้อเท็จจริงนั้นมันอาจจะแปลกออกไป ถ้าเป็น
ข้อสังเกตมาจะทำให้ ความจริงแล้วกระผมเองขออนุญาตกราบเรียนตรงนี้ว่า
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีคำปรารภหรือว่ามีหลักการหรือทั้งหมดนั้นคือ ๑๑ ตารางวา
ที่จะเวนคืนไป นั้นหมายความว่า กรรมสิทธิ์ที่จะตกกับรัฐในกฎหมายฉบับนี้
ก็มีเพียงแค่นั้น ส่วนที่ดินที่มีปัญหานั้นจะตกเป็นของรัฐหรือไม่เป็นของรัฐนั้นก็ เป็น
เรื่องการพิสูจน์ข้อเท็จจริงไป ตรงนี้กฎหมายเวนคืนก็ไม่ได้ไปเวนคืนตรงนั้นด้วย
เวนคืนเฉพาะตรงนั้น ๑๑ ตารางวา ส่วนที่ดินที่เหลือนั้นอาจจะเป็นอย่าง
ท่านสมาชิกสภาฯ ได้กรุณาว่า ถ้ามีการพิสูจน์ต่อไปว่ามีการทุจริตหรืออย่างไร
ก็ตามนั้น ก็ไม่ตกเป็นของรัฐ ไม่ตกเป็นของรัฐตรงนั้นก็จะต้องเวนคืนกันต่อไป
ซึ่งผมเข้าใจว่าคงจะถึงเรื่องการฟ้องร้องกันต่อไปในภายหลัง เพราะฉะนั้น
โดยเฉพาะของกฎหมายฉบับนี้คงจะไม่มีอะไรเกินเลยไปกว่าที่เขียนไว้ นะครับ
ผมขออนุญาตกราบเรียนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงเป็นการอนุญาตให้เป็นครั้งสุดท้าย
แล้วนะครับ เชิญครับ

นายสุรพร คณบดีตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ขอบพระคุณครับ
ท่านประธาน ถ้าไม่แก้ที่ตัวกฎหมาย บัญชีท้ายพระราชบัญญัติต้องขีดออก เรื่องคำว่า
ที่ดินอีกส่วนหนึ่ง เนื้อที่ ๑ งาน ๘๓ ตารางวา และเพื่อให้ผลของการทำนิติกรรม
ระหว่างกรมทางหลวงกับนางสุน มารดาของนายสุวรรณ์สมบูรณ์นั้นต้องแก้ไข
ของผู้ครอบครองด้วย ไม่เช่นนั้นชื่อท้ายพระราชบัญญัติที่จะต้องไปลงนั้นก็ต้อง
ผิดเพี้ยนไปอีก ต้องแก้ด้วยครับ และถามว่าท่านจะให้โอกาสผมแก้ตอนไหน
ถ้าไม่เขียนไว้ตรงนั้นแล้วมาแก้ตรงนี้ เพราะกฤษฎีกาต้องมารับผิดชอบในส่วน
ของการที่เรียกว่า บัญญัติไว้ในกฎหมาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในขณะที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ ต้องเข้าใจ
อย่างทีกรรมาธิการชี้แจงก็คือว่า เวนคืน ๑๑ ตารางวา ส่วนที่เหลือนั้นถือว่า
อุทิศเต็ม ส่วนอุทิศเดิมนั้นจะมีผลสมบูรณ์หรือไม่สมบูรณ์ก็ว่าไปอีกขั้นตอนหนึ่ง
ถูกไหมครับ หมายความว่า ตอนนี้เราพิจารณากัน ๑๑ ตารางวาที่เวนคืนตอนนี้
ถูกต้องหรือไม่ ส่วนที่เหลือในตารางที่ว่านี้ครับ ที่เหลือบอกว่าอุทิศเต็มมาก่อน
เพราะฉะนั้นจึงไม่มีการเวนคืน แต่คุณสุรพรก็สงสัยว่า สงสัยจะยังไม่อุทิศ
เพราะอุทิศแล้วไปจำหน่าย ธ.ก.ส. ได้อย่างไร อันนั้นอีกขั้นตอนหนึ่ง เพราะฉะนั้น
ถ้าไปพูดรวมกันกับพระราชบัญญัติ ๑๑ ตารางวากับที่เหลือนี้มันคนละอัน

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานครับ
ผมกราบขออภัยจริง ๆ ครับว่า ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้เราต้องรับรองแผนที่
รายชื่อคน ข้อความการอุทิศ ต้องรับรองไปพร้อมกันกับพระราชบัญญัติ เพราะ
ในมาตรา ๕ ได้บัญญัติไว้ชัดเจน ต้องไปแก้ครับ เพราะมาตรา ๕ ผูกไว้กับบัญชี
ถ้าไม่มีการแก้ไขก็เหมือนที่คำชี้แจงก็คือ ไปว่ากันเองสภาไม่รับผิดชอบ
ผมอยากจะรับผิดชอบครับ ผมเป็นสมาชิกอยู่ในสภา ไม่อยากให้เป็นอย่างที่ตัวแทน
กฤษฎีกาพูดไปเมื่อสักครู่ ต้องแก้ครับ เพราะมันขัดกับมาตรา ๕

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุรพร แก้อย่างไร เพื่อจะได้ดู
แก้อย่างไรครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ผมเสนอไปแล้ว
เมื่อสักครู่ว่า บัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ต้องไปแก้ไขออกจากรายชื่อ นายสุวรรณ แล้วที่ไป
สอดคล้องกับนิติกรรมที่กรมทางหลวงทำกับนางสุน ถ้ากรมทางหลวงยืนยันว่า
นิติกรรมนั้นถูกต้อง เพราะมันต้องเกี่ยวข้องว่า ๑๑ ตารางวาที่เหลือยังต้องเป็น
ของนางสุนอยู่ ไม่ใช่ไปมอบแค่ ๑ งาน ๘๓ ตารางวา ในนามนางสุน เสร็จแล้ว
อีก ๑๑ ตารางวาที่เหลือในแปลงแผ่นดินเดียวกันกลับไปเป็นของนายสุวรรณ
อย่างนั้นมันขัดกันโดยสิ้นเชิงครับ มันขัดโดยข้อเท็จจริงและขัดโดยตัวบทกฎหมาย
ท่านต้องแก้ส่วนนี้ออกไปครับ ต้องตัดคำว่า ส่วนอุทิศ ออกไปและแก้จากตรงนี้
ให้เป็นนางสุน เพื่อให้นิติกรรมระหว่างกรมทางหลวงกับนางสุนนั้นสมบูรณ์ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมาธิการครับ จะชี้แจง
อะไรตรงนี้ครับ

นายอัชพร จารุจินดา (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม อัชพร จารุจินดา ในฐานะผู้ชี้แจง บัญชีท้ายนั้นที่เขียนในช่องหมายเหตุ เป็นคำอธิบาย แต่ที่นี้ถ้าเกรงว่าจะมีปัญหาในการเป็นการยืนยันว่า ข้อเท็จจริง เป็นอย่างนี้จริง ตามที่ท่านสมาชิกสภาได้กรุณาซักขี้นั้นได้ปรึกษาหารือกันแล้ว ท่านประธานก็ไม่ขัดข้องที่จะตัดข้อความในตรงหมายเหตุออก ตัดข้อความที่ว่า ที่ดินอีกส่วนหนึ่งเนื้อที่ ๑ งาน ๘๓ ตารางวา เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน โดยการอุทิศแล้ว ที่อยู่ในช่องหมายเหตุ อันนั้นให้ตัดออกไป เพราะไม่เกี่ยวกับการเวนคืนครั้งนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตัดในช่องหมายเหตุออกนะ ครับ
เชิญคุณอดิศรครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อดิศร เพียงเกษ พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดขอนแก่น โดยความเป็นจริง ผมอยากให้กฎหมายฉบับนี้ผ่าน เพราะว่าที่ดินเพียง ๑๑ ตารางวา ไม่ควรจะมากินเวลาถึง ๒ สัปดาห์ แต่ฟังไปฟังมาแล้วที่ดินแปลงนี้ ๑๑ ตารางวา ที่ท่านไปเวนคืนนี้เป็นของ นายสุวรรณ มุลศรี หรือว่านางสุนกันแน่ ตามที่ท่านสุพร บอกว่าที่ดิน ๑๑ ตารางวา เป็นของนางสุน และเมื่อเวนคืนของนายสุวรรณ อย่างนี้ใช่ไหม ผมอยากให้ชัดเจนว่าที่ดินแปลงนี้ ๑๑ ตารางวา ส่วนหมายเหตุ ผมเห็นด้วย เพราะว่ามันไม่เกี่ยวกับ ๑๑ ตารางวา ตัดออกไป ส่วน ๑๑ ตารางวา ตามหลักฐานของกรมทางหลวงที่ไปทำก่อนหน้า เป็นชื่อของใคร ถ้าเป็นชื่อคนนั้นก็เวนคืนคนนั้นครับ ง่ายนิดเดียว แต่ว่าถ้าเป็นชื่อของคนอื่น และมาเวนคืน นายสุวรรณ กฎหมายฉบับนี้ออกไม่ถูกตามสภาผู้แทนราษฎร จึงอยากให้ทราบว่า เป็นชื่อของใครกันแน่ เพราะเราก็ไม่อยากใช้เวลามากกว่านี้ ขออนุญาต เรียนตามท่านทางกรมทางหลวงครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นางพิมพ์ทอง สุขสมจิตร (กรรมมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน พิมพ์ทอง สุขสมจิตร จากสำนักจัดกรรมสิทธิ์ที่ดิน กรมทางหลวง ที่ดินยังเป็นชื่อของ นายสุวรรณ มุลศรี ค่ะ นายสุวรรณ มุลศรี ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๓๙

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าเอาคำตอบแค่นี้ เพราะว่า

ต้องการว่าเป็นของนายสุวรรณ คือที่ดินนี้เป็นชื่อของนายสุวรรณ แต่นายสุวรรณ เสียชีวิตแล้ว ถ้าอย่างนั้นเลขากิจการฯ เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขากิจการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขากิจการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ คณะกรรมาธิการตัดออก มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข แผนที่ทำยพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้คงต้องเขียนใหม่ นะครับ มีการแก้ไข เพราะแก้ไขเมื่อสักครู่ ตกลงว่าต้องเป็นว่า มีการแก้ไข

เชิญคุณสุรพรครับ

นายสุรพร คณบดีตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานอนุญาต ให้ผมได้ตั้งข้อสังเกตทำยพระราชบัญญัติไว้เมื่อสักครู่ นั้น แต่ว่าเมื่ออภิปราย ไม่สามารถที่จะลงไปในการปรารภได้ ผมขอตั้งข้อสังเกตทำยพระราชบัญญัติ ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านเลขากิจการฯ เพิ่งมาถึง แผนที่ทำยพระราชบัญญัติ ท่านเลขากิจการฯ ต่อหน่อยครับ และท่านสุรพร จะได้ให้ข้อสังเกต

นายสุรพร คณบดีตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : หหมดแล้วนี้ครับ ท่านประธาน บัญชีก็แก้ไข เมื่อก็อ่านถึงบัญชีไปแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อก็ยังคงครับ ต่อบัญชีเลยครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขากิจการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขากิจการสภาผู้แทนราษฎร) : บัญชีรายชื่อพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไขครับ

นายสุรพร คณบดีตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : บัญชีมีลึครับ ตัดหมายเหตุออก ในบัญชี่นั้นตัดหมายเหตุออก ผมขอแก้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอแก้ตัดถ้อยคำในช่องหมายเหตุออก

นายสุรพร คณบดีตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธาน ผมขออนุญาตตั้งข้อสังเกต ผมจะขอความกรุณาท่านสมาชิกและกรรมาธิการ ช่วยขัดเกลาด้วย เนื่องจากสาเหตุมาจากการพิจารณาทำยพระราชบัญญัติฉบับนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เตี่ยขอขึ้นตอนนิดเดียวว่า ให้ความเห็นชอบในวาระที่ ๓ เสียก่อน และข้อสังเกตต่อทำยพระราชบัญญัติ ตอนนี้ก็เป็นการจบการพิจารณาทั้งร่างฯ แล้ว จะมีผู้ใดขอแก้ไขถ้อยคำไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีถือว่าจบการพิจารณา
ในวาระ ๒ ต่อไปจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ในวาระที่ ๓ หรือไม่

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาจะให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านสมาชิกเข้ามาลงคะแนน
ได้ครับ ท่านที่อยู่ข้างในก็ลงคะแนนได้ว่าจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีสมาชิกท่านใดยังไม่ได้ลงคะแนน
ลงคะแนนทุกท่านแล้วครับ รวมคะแนนได้ครับ เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ในวาระที่ ๓ ๑๕๑ ท่าน เพราะฉะนั้นถือว่าที่ประชุมนี้เห็นชอบกับ
ร่างพระราชบัญญัตินี้ในวาระที่ ๓

เชิญคุณสุรพร จะมีข้อสังเกตท้ายพระราชบัญญัติ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ขอบพระคุณท่านประธานครับ ผม สุรพร ผมอยากตั้งข้อสังเกตว่า จากสาเหตุที่เราได้รับจากการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะเห็นได้ว่าในข้อเท็จจริงบางประการนั้นอาจจะไม่ถูกต้องตรงไปนัก เนื่องจากเอกสารหลักฐานต่าง ๆ นั้นไม่ครบถ้วนตามที่ควรจะต้องได้รับพิจารณา นอกจากนั้น การพิจารณาในการส่งร่างพระราชบัญญัติสู่สภาผู้แทนราษฎรก็มีการพิจารณาในรูปแบบมากกว่าสาระและข้อเท็จจริง ความจริงน่าจะตั้งข้อสังเกตไว้ว่า

๑. ในกระบวนการการจัดกรรมสิทธิ์ที่ดิน ไม่ว่าจะเป็นการอุทิศ ไม่ว่าจะเป็นการเวนคืนทุกขั้นตอนรวมทั้งการชดเชย กรมทางหลวงหรือหน่วยราชการอื่นควรจะต้องเก็บหลักฐานเอกสารให้ครบถ้วนสมบูรณ์เพื่อประกอบการพิจารณาในโอกาสต่อไป

๒. การนำเสนอกฎหมายต่อสภาผู้แทนราษฎร ควรจะต้องมีการเสนอข้อเท็จจริงประกอบเอกสารหลักฐานที่รวบรวมไว้ ให้กรรมการวิสามัญที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนในคราวนั้น ๆ ได้ดูรายละเอียดของข้อเท็จจริงที่ปรากฏประกอบการพิจารณาในแง่ของความเป็นธรรม ความเสมอภาค อันต้องเคารพต่อผู้ที่ถูกละเมิดโดยร่างพระราชบัญญัติที่มีอำนาจ

๓. ในการพิจารณาเสนอกฎหมายต่อสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะ เป็นกฎหมายเวนคืนหรือกฎหมายอื่นใด นอกจากรูปแบบแล้วควรจะต้องพิจารณาถึงผลกระทบของกฎหมายที่จะมีต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องให้มากขึ้น ในการเคารพสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ ๓ ข้อครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุรพรได้ตั้งข้อสังเกตท้ายพระราชบัญญัติ ๓ ประการนะครับ ท่านสมาชิกท่านใดขัดข้องอย่างไร เชิญอภิปรายได้ครับ คุณนิติภูธรครับ

นายนิติภูธร อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิติภูธร อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ผมกราบเรียนท่านประธานว่า การตั้งข้อสังเกตท้ายพระราชบัญญัตินั้น สภาแห่งนี้จะพิจารณาและยินยอมให้มีข้อสังเกตในกรณีที่เป็นประเด็นสำคัญเท่านั้นเอง ข้อสังเกตที่เพื่อนสมาชิกได้กรุณาตั้งข้อสังเกตไว้ทั้ง ๓ ประเด็น ถ้าท่านประธานพิจารณาโดยใคร่ครวญแล้วท่านประธานจะเห็นว่า

บางเรื่องบางประเด็นโดยเฉพาะประเด็นที่ ๒ นั้น เป็นประเด็นที่ควรจะพิจารณากัน
ในคณะกรรมการวิสามัญให้เสร็จสิ้น ถ้าหากเรายอมให้มีการตั้งข้อสังเกต
ในลักษณะข้อที่ ๒ ไว้ท้ายพระราชบัญญัติ คณะกรรมการโดยเฉพาะท่านประธาน
ต้องยอมรับว่าท่านมีการพิจารณากฎหมายฉบับนี้บกพร่อง เนื่องจากข้อสังเกตบอกว่า
ข้อเท็จจริงนั้นไม่ครบถ้วนที่จะพิจารณา ถ้าข้อเท็จจริงไม่ครบถ้วนที่จะพิจารณานั้น
ท่านปล่อยให้กฎหมายฉบับนี้เข้ามาสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรไม่ได้
ผมทราบเรียนท่านประธานว่า บางประเด็นที่เพื่อนสมาชิกได้ยกขึ้นอภิปราย กระผม
ได้นั่งฟังโดยตลอด มันเป็นเรื่องของการพิจารณาในคณะกรรมการ ซึ่งถ้าเพื่อน
สมาชิกซึ่งเป็นคณะกรรมการอยู่ด้วย เห็นว่าประเด็นข้อใด ข้อเท็จจริงเรื่องใด
เอกสารฉบับใดไม่ครบถ้วน ไม่เพียงพอต่อการพิจารณาของคณะกรรมการ
ท่านน่าจะใช้อีกโอกาสตรงนั้นพิจารณาในคณะกรรมการ -----

เพราะฉะนั้นการที่ท่านใช้เวลาตรงนี้นะครับ แล้วก็ฝากเป็นประเด็นไว้ท้ายพระราชบัญญัติ ผมไม่เห็นด้วยครับ เพราะอย่างน้อยถ้าเรายอมให้มีข้อสังเกตท้ายพระราชบัญญัติ เท่ากับสภาแห่งนี้ยอมรับว่าการพิจารณาของคณะกรรมการรวมไปถึงกรมทางหลวงนั้นบกพร่อง เรายอมให้สิ่งบกพร่องนี้ผ่านสภาผู้แทนราษฎรไปไม่ได้ แต่ถ้าเป็นประเด็นในข้อกฎหมายที่เป็นข้อสังเกตไว้ เพื่อที่จะให้มีการแก้กฎหมายต่อไปในอนาคต ผมเห็นด้วยที่จะมีข้อสังเกตไว้ แต่ข้อสังเกตทั้งสิ้นที่ท่านได้มีข้อสังเกตไว้ทั้ง ๓ ประเด็นนั้นเป็นข้อสังเกตของข้อเท็จจริงในการพิจารณา ซึ่งไม่ควรจะเป็นข้อสังเกตไว้ท้ายพระราชบัญญัติซึ่งเป็นข้อกฎหมาย เพราะฉะนั้นผมไม่เห็นด้วยครับท่านประธาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งอีกประเด็นหนึ่งท่านประธานครับ ในข้อสังเกตข้อที่ ๓ ท่านบอกว่า นอกจากรูปแบบแล้ว ควรพิจารณาผลกระทบที่มีต่อบุคคลที่ ๓ ด้วย ผมเรียนท่านประธานว่า สภาแห่งนี้และเพื่อนสมาชิกทุกท่าน ผมมั่นใจว่า ก่อนที่จะออกกฎหมายไปบังคับใช้ต่อประชาชนหรือบุคคลที่ ๓ นั้นเราพิจารณาถึงผลที่จะกระทบต่อประชาชนอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องเขียนไว้เป็นข้อสังเกตว่าให้พิจารณาถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับบุคคลที่ ๓ หรือประชาชน เราได้พิจารณาสິงเหล่านี้อยู่แล้วท่านประธานครับ ผมไม่เห็นด้วยที่จะมีข้อสังเกตไว้ท้ายพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ข้อครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุรพรครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพครับ ความห่วงใยที่มีต่อสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะสมาชิกของสภา เป็นความรู้สึกที่มันเกิดขึ้นไม่ได้ เป็นส่วนใดส่วนหนึ่งเสมือนหนึ่งว่าเป็นสมาชิกของสภา แล้วมีอำนาจอื่นอยู่ในตัวเอง เรายอมรับกันใหม่ครับว่า ๒ สัปดาห์ที่ผ่านมา ประเด็นที่ ๑ หลักฐานเอกสารไม่ครบถ้วน ประเด็นที่ ๒ รูปแบบของการเสนอกฎหมายนั้นคำนึงถึงรูปแบบมากกว่าข้อเท็จจริง ส่วนที่ ๓ ก็คือผลกระทบที่มีจากกฎหมายนั้นมันเกิดขึ้นแล้ว ผมได้อาศัยเหตุผลจากการพิจารณากฎหมายฉบับนี้อย่างสุจริตใจ ผมไม่มีอะไรกับท่านกรรมการ ผมไม่มีอะไรกับทางเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวง แต่ผมต้องการบรรทัดฐานที่จะบันทึกไว้ในอนาคต อยากให้ร่วมกันทำงาน ผมไม่ได้บอกว่าใครเสียหาย การเก็บเอกสารนั้นขอให้ทำอย่างครบถ้วน ผมไม่ได้บอกว่ากรมทางหลวงเก็บเอกสารไม่ครบ เพราะมันหลายปี จึงอยากให้เก็บให้ดีขึ้น ผมห่วงเรื่องผลกระทบที่ต้องเคารพสิทธิของคน เพราะกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่กระทบต่อสิทธิของคน เพราะฉะนั้นจึงเป็นห่วงเป็นใยและในกฎหมายฉบับนี้ก็มีผลกระทบจริง

อย่างที่เราพูดกันมาหลายครั้ง ผมจึงตั้งข้อสังเกตเป็นกลาง ๆ กว้าง ๆ โดยไม่กลับไปพูดถึง พ.ร.บ. แต่เป็นท้าย พ.ร.บ. เพื่อความเป็นกลางจริง ๆ ในกระบวนการการตรากฎหมาย แล้วไม่ใช่ใช้คำว่า บุคคลที่สาม ผมใช้ถึงบุคคลที่เกี่ยวข้องที่รับผลกระทบจากกฎหมายที่ออกแต่ละครั้ง เว้นคืนนั้นไปละเมิดสิทธิแน่นอนครับ เพราะไม่ยินยอม แต่เป็นอำนาจของกฎหมายที่กระทำได้ และสภาแห่งนี้จะกระทำก็อยู่ในพื้นฐานของความเป็นธรรมระดับหนึ่งที่เราควรจะให้แก่เขา วันนี้ ธ.ก.ส. ไม่มีสิทธิ และที่ต้องใช้เวลาค่อนข้างจะมาก ผมกราบขอภัยต่อท่านประธานตั้งแต่ต้นแล้วว่า เรื่องที่ผมส่งเข้าไปเป็นญัตติต่อกรรมาธิการนั้น หวังที่จะได้มีการพิจารณากันจริงในกรรมาธิการ ไม่มาใช้เวลาของสภาแห่งนี้ ผมมีสำเนาร่างฯ ผมมีหนังสือจากทางกรรมาธิการ วิป (Whip) ให้ผมไปชี้แจง แต่หลังจากที่ส่งผู้กรรมาธิการวิสามัญแล้ว ผมไม่ได้รับการประสานงานจากกรรมาธิการวิสามัญ ปัญหาจึงคาราคาซังมาจนถึงเวลานี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมก็ต้องขอภัยต่อท่านสมาชิกทั้งหลายที่ต้องใช้เวลา มาก แต่ความรับผิดชอบร่วมกันในการตรากฎหมายนั้นมีส่วนร่วมอย่างสมบูรณ์ จึงต้องใช้ที่ประชุมแห่งนี้ในการพิจารณา ร่วมกัน จึงได้ตั้งข้อสังเกตอย่างนั้นไป จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยในแง่จะยอมรับข้อเท็จจริงหรือไม่ยอมรับข้อเท็จจริง ผมไม่ว่าครับ ถ้าคิดว่าท่านไม่ยอมรับข้อเท็จจริง ก็ปฏิเสธมาครับ หมายถึงท้ายพระราชบัญญัติ แต่ถ้ายอมรับข้อเท็จจริงและจริงใจต่อประชาชนก็ต้องผ่านไปครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้อสังเกตอันนี้ผมอาจจะใช้ถ้อยคำที่ผิดไปว่า ข้อสังเกตท้ายพระราชบัญญัติเป็นข้อสังเกตในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งก็ไม่ใช่ว่าอยู่ที่ท้ายพระราชบัญญัติ และข้อสังเกตนี้จะดำเนินการอย่างไร ถ้าหากที่ประชุมเห็นชอบก็จะส่งไปให้คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเพื่อดำเนินการต่อไป นะครับ จะไม่ปรากฏอยู่ที่ท้ายพระราชบัญญัติ จะเกิดการเข้าใจผิดนะครับ ในประการที่ ๒ นั้นสิ่งที่สมาชิกได้อภิปรายในที่ประชุมนี้ก็ปรากฏในบันทึกอยู่แล้ว ในการพิจารณา ซึ่งทุกฝ่ายก็สามารถจะรับไปดูได้อยู่แล้ว ก็เหมือนกับข้อสังเกต กลาย ๆ อยู่แล้ว แต่ว่าถ้าคุณสุรพรยังติดใจอยู่ จะให้มีข้อสังเกตทั้ง ๓ ประการนั้นอยู่ เคี้ยวผมจะถามจากที่ประชุมว่า จะส่งข้อสังเกตนี้ไปให้คณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการหรือไม่ครับ ไม่ใช่ท้ายพระราชบัญญัตินะครับ เชิญประธาน คณะกรรมาธิการ

นายวิเชียร คันฉ่อง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิเชียร คันฉ่อง ความจริงในการพิจารณากฎหมายนี้ก็ว่าได้เหมือนที่เรียนมาแล้วว่า เอกสารหลักฐานเท่าที่มีเราก็เรียกมาจากพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงดูทั้งหมด แต่หลังจากมีข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเราอภิปรายพาดพิงไปนอกเหนือจาก ๑๑ ตารางวา ก็พยายามถกกันในที่ประชุมว่านี่ส่วนที่เหลือมันเป็นอย่างไรมาก่อน ความจริงเรามาพิจารณากันเฉพาะ ๑๑ ตารางวาเท่านั้น แต่ถึงอย่างไรก็ตามในเมื่อเพื่อนสมาชิกบอกว่าช่องหมายเหตุท้ายบัญชีที่ว่ามีการสละสิทธิตรงนี้เป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายใช้ไหมครับ ควรตัดออกพวกผมยอมตัดออกแล้วเพื่อให้มันเกิดความเป็นธรรมกันทุกฝ่าย เพราะฉะนั้นผมคิดว่าวิธีการทำของพวกผมก็คงเหมือนวิธีการทำงานของพวกท่าน แต่หนังสือจากกรรมการสามัญกิจการสภา ซึ่งคุณสุรพรได้นำเสนอไปนั้น ประธานคณะกรรมการกิจการสภา ได้ส่งมาถึงกระผมในวันที่เราลงมติแล้ว ลงมติแล้วว่าเห็นชอบตามร่างฯ เดิม ก็ถือโอกาสกราบเรียนข้อเท็จจริงต่อท่านประธานเพื่อนสมาชิกนะครับ เพื่อโปรดรับทราบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมก็คงจะต้องถามจากที่ประชุมว่าจะเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคุณสุรพร เพื่อส่งไปให้คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาต่อไปหรือไม่

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านสมาชิกลงคะแนนได้ว่า จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อสังเกตของคุณสุรพร เพื่อจะส่งไปให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป เชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีสมาชิกท่านใดยังไม่ได้ลงคะแนนบ้างครับ ลงคะแนนทุกท่านแล้ว ขอให้เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ เห็นด้วย ๒๖ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑๕๒ ท่าน เพราะฉะนั้นที่ประชุมไม่เห็นด้วยที่จะส่งข้อสังเกตนี้ไปให้คณะรัฐมนตรี เป็นการจบการพิจารณาในระเบียบวาระ ๔.๓ ขอขอบคุณคณะกรรมการครับ

สพ ๗/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

๑๖/๑๖

ประจำปี ๔๓/๒

ต่อไป ๔.๔ ร่างพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านประธานคณะกรรมการ
แถลงครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะประธานคณะกรรมการ
ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติ
ควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และตั้ง
กรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณานั้น คณะกรรมการได้พิจารณา
เสร็จแล้ว จึงเรียนเสนอมาเพื่อโปรดพิจารณาต่อไปครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการฯ ดำเนินการครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติควบคุม
น้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ
มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔
คณะกรรมการตัดออก มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๑ บททั่วไป ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๒ คณะกรรมการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง ไม่มีการแก้ไข -----

มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข
 มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๕
 มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ การประกอบกิจการควบคุม
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐
 มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖
 มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ ไม่มีการแก้ไข
 หมวด ๔ บริการของรัฐเกี่ยวกับน้ำมันเชื้อเพลิง ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๒
 มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๓๔ คุณวิทยาครับ

นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง (กาฬสินธุ์) : กราบเรียนท่านประธานสภา
 ที่เคารพ กระผม วิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์
 พรรคความหวังใหม่ ผมคงจะไม่มีอะไรมากอยากจะเรียนถามท่านประธานว่า
 คำว่า ที่ทำการอำเภอ กับ ที่ว่าการอำเภอ คำไหนน่าจะถูกต้องท่านประธานครับ
 เพราะว่าเดี๋ยวจะสับสนเท่าที่กระผมทราบ คำว่า ที่ทำการอำเภอ ขณะนี้เลิกใช้แล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายถวิล ไพรสมณ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ถวิล ไพรสมณ์ คงถูกต้องตามที่ท่าน ส.ส. วิทยาพูด ที่ว่าการอำเภอ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่ว่าการอำเภอนะครับ

นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง (กาฬสินธุ์) : ตกลงแก้ไขเป็น ที่ว่าการอำเภอ
 ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการฯ ต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
 ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข
 มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๙ มีการแก้ไข
 มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓

นายถวิล ไพรสมณ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
 ขออนุญาต ที่ทำการอำเภอต้องแก้ไขให้เหมือนกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทุกคำเลยนะครับ ถ้าอย่างนั้นตามที่
 ท่านประธานคณะกรรมการได้กล่าว ถ้ามีถ้อยคำ ๆ ว่า ที่ทำการอำเภอ
 ให้แก้ไขเป็น ที่ว่าการอำเภอ ทุกถ้อยคำในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เลย

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓
มาตรา ๔๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๕ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุวโรชครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์
ผมมีประเด็นที่อยากจะกราบเรียนผ่านท่านประธานไปยังท่านคณะกรรมการครับ
จากร่างฯ เดิมบอกรับยื่นขอสัมปทานให้ยื่นต่อรัฐมนตรี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตราไหนครับ มาตรา ๔๕ หรือเปล่า

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ครับ การที่ทางคณะกรรมการได้ตัด
หลักเกณฑ์ในการยื่นขอสัมปทาน ซึ่งในร่างฯ เดิมนั้นได้มีการบัญญัติไว้ว่า การยื่นขอ
สัมปทานให้ยื่นต่อรัฐมนตรี และถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรให้สัมปทาน ให้รายงานความเห็น
ไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ ทางคณะกรรมการได้แก้ตรงนี้เป็นการ
การยื่นขอสัมปทานให้ยื่นต่ออธิบดีกรมโยธาธิการ และที่ปรากฏตรงนี้ผมมีประเด็น
ที่อยากจะกราบเรียนครับว่า ท่านมีเหตุผลอะไรที่เปลี่ยนจากการยื่นต่อรัฐมนตรี
เป็นการยื่นต่ออธิบดีกรมโยธาธิการ และถ้าหากมีข้อผิดพลาดในการให้สัมปทาน
ซึ่งอาจจะถูกตรวจสอบโดยกระบวนการของนิตินบัญญัติ ในกรณีเหล่านี้ใครจะเป็น
ผู้รับผิดชอบต่อสภา ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ท่านประธานครับ
นายถวิล ไพรสณฑ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะ
ประธานคณะกรรมการ คณะกรรมการได้พิจารณาเห็นว่า การยื่นขอ
สัมปทานนั้น จะให้ยื่นที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายฉบับนี้ คณะกรรมการ
เห็นว่าน่าจะไม่มีเหตุผลเพียงพอ เพราะถ้ายื่นที่รัฐมนตรี รัฐมนตรีก็ต้องส่งมา
ที่กรมโยธาธิการ และต้องผ่านคณะกรรมการเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นถ้าเพื่อ
ความถูกต้องและตามความเป็นจริงแล้วควรจะต้องยื่นที่กรมโยธาธิการ
และกรมโยธาธิการก็เสนอต่อคณะกรรมการ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว
คณะกรรมการก็เสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีตามขั้นตอนที่
ชัดเจน เพราะฉะนั้นกลุ่มบุคคลที่สำคัญที่สุดในการพิจารณาสัมปทานก็คือ
คณะกรรมการ ซึ่งจะคล้าย ๆ กับเป็นหน้าด่านให้กับรัฐมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบ
แทนรัฐมนตรีมากกว่า คณะกรรมการจึงเห็นว่าถ้าอย่างนี้จะมีความเหมาะสม
มากกว่าครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสำเร็จครับ
นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ (นนทบุรี) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนนทบุรี พรรคราษฎร ตามที่คณะกรรมการวิสามัญได้แก้ไขตัดคำว่า
รัฐมนตรี ออกไปและให้ยื่นต่ออธิบดีกรมโยธาธิการ และให้อธิบดีกรมโยธาธิการ
ทำเรื่องเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาความเหมาะสมในการให้สัมปทานและ
เงื่อนไขการสัมปทานประกอบการพิจารณาของรัฐมนตรีต่อไป ผมไม่ขัดข้องนะ ครับ
แต่ผมว่ามันจะขาดอยู่อย่างหนึ่งว่า เมื่อผ่านจากกรมโยธาธิการ ผ่านคณะกรรมการแล้ว
มันน่าจะต้องส่งให้รัฐมนตรีอีกทีหนึ่ง ไม่ใช่ส่งคณะรัฐมนตรี ผมว่ามันไม่ถูก
ไม่อย่างนั้นรัฐมนตรีเจ้าสังกัดมันก็ไม่มีความหมายอะไร เพราะว่าเรื่องระบบ
การส่งหนังสือทางราชการมันต้องผ่านรัฐมนตรีถึงจะส่งเข้าคณะรัฐมนตรี
เพราะฉะนั้นผมอยากให้เติมว่า ให้รัฐมนตรีนำเรื่องส่งคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา
ต่อไป ครับ ขอเพิ่มเติมเพราะเห็นว่ามันขาดไปช่วงหนึ่งครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการครับ
นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศาสตร์ (กรรมการ) : ผมอยากเรียน
ชี้แจงอย่างนี้นะครับว่า การเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีนั้นมีระเบียบการอยู่แล้วครับ

ต้องมีรัฐมนตรีเซ็นสั่งเสนอครับ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เวลาผ่านไปก็ต้องผ่านไป
ไปยังรัฐมนตรีอยู่ดีครับ ไม่เติมคงได้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการฯ ต่อเลยครับ
นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗
มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ กําารควบคุม
และตรวจสอบ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖
มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๑ มีการแก้ไข หมวด ๖ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๐
มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕
มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๗๙ มาตรา ๘๐
มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๗
บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘๔ มาตรา ๘๕ มาตรา ๘๖
มาตรา ๘๗ มาตรา ๘๘ ไม่มีการแก้ไข อัตราค่าธรรมเนียม ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการจบการพิจารณาเรียงลำดับมาตรา ต่อไปเป็นการพิจารณาทั้งร่างฯ จะมีการแก้ไขถ้อยคำตรงไหนบ้างไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีก็ถือว่าเป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ผมจะถามมติจากที่ประชุมว่าจะให้ความเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓ หรือไม่ครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านสมาชิกลงมติว่าจะให้ความเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓ หรือไม่ เชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ลงคะแนนทุกท่านแล้วนะครับ รวมคะแนนได้ครับ เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓ ๑๖๕ ท่านไม่เห็นชอบ ไม่มี เพราะฉะนั้นถือว่าที่ประชุมนี้เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓ จบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอขอบคุณคณะกรรมการทุกท่านครับ

ต่อไป ๔.๕ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาเสร็จ

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านประธานคณะกรรมการ
ชี้แจงครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกรุงเทพมหานคร
พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะประธานคณะกรรมการ ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. และได้แต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
ขึ้นมาคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ดังกล่าว บัดนี้
คณะกรรมการได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงนำเสนอรายงานและร่างพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.
มาเพื่อสภาโปรดพิจารณาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการฯ ดำเนินการครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ มีการแก้ไข มาตรา ๑
มาตรา ๒ มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ คณะกรรมการ
คัดออกทั้งหมด มาตรา ๕ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕ คุณสุรสิทธิ์ครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ (ชลบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ พรรคชาติไทย จากจังหวัดชลบุรี สำหรับใน
มาตรา ๕ ซึ่งมีการแก้ไขในเรื่องของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยเฉพาะ
(๗) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและรองผู้ว่าราชการ
กรุงเทพมหานคร และสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร มีข้อสังเกตหนึ่งถึงท่าน
คณะกรรมการว่า ถ้ากรณีเหล่านี้ในกรณีที่นายกเมืองพัทยา ซึ่งต่อไปจะเป็น
ผู้บริหาร ถ้าหากว่าพวกนี้เกิดขึ้น ผมเข้าใจว่านายกเมืองพัทยานั้นจะไม่อยู่ในข่าย

ซึ่งจะ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่จะถูกตรวจสอบ ดังนั้นผมจึงขอกราบเรียน
ทางท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการว่า ในแนวคิดของนายกเมืองพัทยา
นั้น ทางกรรมการมีความคิดเห็นอย่างไรครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ประธานคณะกรรมการ) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ประธานคณะกรรมการ
ขออนุญาตกราบเรียนว่า ในแง่ของการเป็นผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิก
สภาท้องถิ่นนั้นจะมี (๙) อยู่ครับ ซึ่งได้กำหนดให้ทางคณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้น
ได้เป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับท้องถิ่นที่จะต้องให้ผู้บริหารและสมาชิก
สภาท้องถิ่นนั้นเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและอยู่ภายใต้บทบัญญัติของ
ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งจะทำให้คณะกรรมการนั้นสามารถที่จะ
ไปกำหนดตามแนวทางที่คิดว่าจะอยู่บนความเหมาะสมและพอดี ระหว่างการ
ที่จะให้ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นในท้องถิ่นที่มีการปฏิบัติราชการ
หรือปฏิบัติหน้าที่ และมีผลทำให้เกิดผลประโยชน์ มีส่วนได้ส่วนเสียจำนวนมาก
กับการที่จะไม่ให้เป็นการแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มากจนเกินไป หากไป
ระบุโดยรวมว่า ผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่นทั้งหมดจะต้องเข้ามาอยู่ภายใต้
นิยามของ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตามกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งก็เป็นแนวทาง
ที่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญที่กำหนดเอาไว้ว่า ให้กฎหมายบัญญัติว่าผู้บริหารและ
สมาชิกสภาท้องถิ่นใดจะต้องดำเนินการตามกรอบของการตรวจสอบของ ป.ป.ช. ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการฯ ต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๖ มีการแก้ไข

หมวด ๑ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗ มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐

มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕

มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ อานาจหน้าที่

ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญประธานคณะกรรมการครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ประธานคณะกรรมการ) :

ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ในฐานะประธาน

คณะกรรมการ จะขอความกรุณาต่อสภาว่า ใน (๑๑) ของมาตรานี้คือ

มาตรา ๑๙ ข้อความที่ปรากฏอยู่คือ ดำเนินการอื่นตามที่พระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญนี้บัญญัติหรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ
จะขออนุญาตเต็มเพื่อความถูกต้องในแง่ถ้อยคำว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ
ป.ป.ช. ให้สอดคล้องกับมาตราอื่น ๆ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการฯ ต่อกับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑

ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข

มาตรา ๒๖ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘

มาตรา ๒๙ ไม่มีการแก้ไข -----

หมวด ๓ การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๑ การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๒ มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๒ การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๖ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานครับ ผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอทราบเหตุผลในมาตรา ๓๖ (๑๐) ที่ท่านได้ตัด ผู้ว่าการ ผู้อำนวยการ หรือผู้ดำรงตำแหน่ง ในทำนองเดียวกันที่เรียกชื่ออย่างอื่นในรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐออกว่าไม่ต้องยื่นแบบตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดตรงนี้จะครับ ตรงนี้อยากจะทราบเจตนารมณ์ของทางคณะกรรมการ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ประธานคณะกรรมการ) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ในฐานะประธานกรรมการ ขอความตักท้วงนั้นจะเป็นผลมาจากการที่เราไปปรับปรุงคำนิยามให้ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงนั้นครอบคลุมถึงบุคคลเหล่านี้แล้วครับ เพราะฉะนั้นจะไปอยู่ใน (๙) โดยอัตโนมัติครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการฯ ต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ การไต่สวนข้อเท็จจริง ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๙ มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๒ มีการแก้ไข มาตรา ๔๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔๔ มีการแก้ไข มาตรา ๔๕ มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ มีการแก้ไข มาตรา ๔๗ มีการแก้ไข มาตรา ๔๘ มีการแก้ไข กรรมการขอสงวนความเห็นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้สงวนความเห็นไม่ติดใจ เชิญต่อครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๙ มีการแก้ไข

มาตรา ๕๐ มีการแก้ไข มาตรา ๕๑ มีการแก้ไข มาตรา ๕๒ มีการแก้ไข
 มาตรา ๕๓ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ การถอดถอนจากตำแหน่ง ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๕๔ มีการแก้ไข

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสมศักดิ์
 เกียรติสุรนนท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : เชิญท่านนิพิฏฐ์ครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพครับ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง
 พรรคประชาธิปัตย์ครับ ผมขออนุญาตเรียนถามท่านประธานคณะกรรมการนี้
 นะครับ ในมาตรา ๕๔ (๑๘) เป็นข้อความที่ท่านได้เพิ่มเติมขึ้นมาใหม่ นะครับ
 ท่านได้เพิ่มเติมข้อความใน (๑๘) ว่า ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ
 กระผมขออนุญาตเรียนถามว่า กฎหมายหมายถึงกฎหมายฉบับนี้บัญญัติหรือว่า
 กฎหมายอื่นบัญญัติ นั้นเป็นประเด็นที่ ๑ นะครับ

ประเด็นที่ ๒ ก็คือถ้อยคำที่ท่านใช้ในมาตรา ๕๔ (๑๘) กับข้อความ
 ที่ท่านใช้ในมาตรา ๕ วรรคสาม ไม่เหมือนกัน ต่างกันอยู่คนเดียว นะครับ
 ผมเรียนในมาตรา ๕ วรรคสาม นี้ ตอนท้าย หรือผู้ดำรงตำแหน่งตามที่
 กฎหมายอื่นบัญญัติ ท่านใช้คำว่า หรือผู้ดำรงตำแหน่งตามที่กฎหมายอื่นบัญญัติ
 นะครับ แต่ใน (๑๘) ท่านเขียนว่า ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ
 มีความหมายเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไรใน ๒ ประเด็นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : เชิญประธานคณะกรรมการครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ประธานคณะกรรมการ) :
 ท่านประธานครับ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ในฐานะประธานคณะกรรมการ
 ขออนุญาตชี้แจงประเด็นเรื่องของความตั้งใจก่อนนะครับว่า อันนี้หมายถึง
 กฎหมายอื่นครับ ไม่ใช่กฎหมายฉบับนี้ ส่วนเรื่องถ้อยคำกำลังตรวจสอบอยู่นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านนิพิฐศรีครับ

นายนิพิฐศรี อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ถ้าจะเขียนว่า ผู้ดำรง
ตำแหน่งตามที่กฎหมายอื่นบัญญัติ มันจะเหมือนกับในมาตรา ๕ ไหมครับข้อความ
เพื่อจะได้ไม่สับสน เปลี่ยนคำว่า อื่น ผู้ดำรงตำแหน่งตามที่กฎหมายอื่นบัญญัติ
เพื่อให้ถ้อยคำเหมือนกันทั้ง ๒ มาตรา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ประธานคณะกรรมการ) :
ท่านประธานครับ ไม่ขัดข้องที่จะปรับถ้อยคำลักษณะนั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผ่านนะครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๕๕ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๖ มีการแก้ไข มาตรา ๕๗ มีการแก้ไข มาตรา ๕๘ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๙ มีการแก้ไข มาตรา ๖๐ มีการแก้ไข มาตรา ๖๑ ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๖ การดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๖ มีการแก้ไข มาตรา ๖๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๗ ทวิ
คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๖๗ ตรี คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่
หมวด ๗ การร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๘
มีการแก้ไข มาตรา ๖๙ มีการแก้ไข มาตรา ๗๐ มีการแก้ไข มาตรา ๗๑
มีการแก้ไข มาตรา ๗๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๓ มีการแก้ไข มาตรา ๗๔
มาตรา ๗๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๖ มีการแก้ไข หมวด ๘ การตรวจสอบ
เจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๗ มีการแก้ไข มาตรา ๗๘
มาตรา ๗๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘๐ มีการแก้ไข มาตรา ๘๑ มีการแก้ไข
มาตรา ๘๒ มีการแก้ไข มาตรา ๘๓ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวน
ความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่ติดใจนะครับ ผ่านเลขนะครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๘๔ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘๕ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านทวีศรี

นายทวี ไกรคุปต์ (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ทวี ไกรคุปต์ จากจังหวัดราชบุรี พรรคประชาธิปัตย์ กระผมได้แปรญัตติในมาตราที่แก้ไข ๒ - ๓ มาตราที่ผ่านมา ที่มีการแก้ไขนะครับ และผมก็ได้มีโอกาสไปฟังคำชี้แจงของคณะกรรมการในการแก้ไขอันนี้ ซึ่งการแก้ไขของคณะกรรมการที่แก้ไขนี้ ก็ตรงกับที่ผมได้ขอแปรญัตติใน ๒ - ๓ มาตราที่เป็นการแก้ไขเพื่อให้อำนาจโดยสมบูรณ์แก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ใช่ให้เป็นเสียกระดากเหมือนแต่ก่อน ซึ่งสอดคล้องกับกระแสของสังคมที่ต้องการให้มีองค์กรอิสระมาควบคุมตรวจสอบในการทุจริตคอร์ปชั่น ผมจึงพอใจในการแปรญัตติของผม ถึงแม้ไม่ได้สงวนคำแปร แต่ก็ขอสิทธิอภิปรายในการแก้ไขของคณะกรรมการว่า ที่คณะกรรมการแก้ไขอันนั้น เป็นสิ่งที่ถูกต้อง ท่านประธานครับ แก้ไขเพื่อให้ ป.ป.ช. มีอำนาจในการพิจารณา โดยเด็ดขาด ไม่ต้องให้ผู้บังคับบัญชาหรือใครพิจารณาความถูกต้องนั้นอีก ซึ่งถ้าสภาแห่งนี้ที่มาพิจารณาในวาระที่ ๒ วาระที่ ๓ นี้ ถ้าผ่านไปแล้ว ก็จะเป็นสิ่งบ่งชี้ให้สังคมเห็นว่า สภาแห่งนี้โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น มิได้พิจารณากฎหมายที่จะออกไปเพื่อปกป้องอำนาจของตนเอง แต่จะเป็นการพิจารณาที่ผ่านกฎหมายฉบับนี้ไปก็เพื่อที่จะให้สังคมเห็นว่า สภาแห่งนี้ สมาชิกแห่งสภานี้ได้ผ่านกฎหมายที่ให้อำนาจในการตรวจสอบ ปลอด ถอดถอนการเป็น ส.ส. ในการปฏิบัติหน้าที่ของ ส.ส. ให้โปร่งใส ซึ่งเป็นสิ่งที่ดี ท่านประธานครับ แต่ผมก็ยังห่วงเกรงว่า กฎหมายฉบับนี้แม้ผ่านสภาไปแล้วครับ ซึ่งจะต้องผ่านวุฒิสมาชิกที่จะต้องกลั่นกรองอีกว่า จะรับเรื่องแค่ไหน ซึ่งต้องติดตามต่อไป เพราะกฎหมายฉบับนี้มีผลกระทบต่อนักการเมืองที่ทุจริต มีผลกระทบต่อข้าราชการที่ทุจริต สิ่งกระทบอันนี้ในการแก้ไขที่มีผลกระทบอันนี้อาจจะเป็นอุปสรรคต่อการพิจารณาในวาระของวุฒิสมาชิก ต่อผู้ที่มีผลกระทบในการทุจริตคอร์ปชั่น กระผมจึงขอให้สมาชิกแห่งสภาและสังคมช่วยติดตามกฎหมายฉบับนี้ต่อไปครับ ผมเองอยากเห็นกฎหมายตรงนี้ผ่านโดยเร็ว เพื่อได้ผลใช้บังคับต่อไป ท่านประธานครับ
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เป็นความเห็นที่สอดคล้องต้องกันนะครับ ท่านผู้แปรญัตติกี่ไม่ได้ติดใจอะไร ท่านประยุทธ์ เชิญครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม กระผมขออนุญาตมาตรา ๘๕ ที่กรรมการแก้ไขในวรรคหนึ่ง วรรคสอง กระผมไม่มีปัญหา กระผมเห็นด้วย แต่สำหรับวรรคสามที่คณะกรรมการแก้ไขนั้น อ่านได้ความว่า สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าว ได้กระทำความผิดในเรื่องที่ถูกลงกล่าวหา ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและ เอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ท่านประธาน กระผมไม่เข้าใจว่า ความสมบูรณ์ของมาตรา ๘๕ ตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง น่าจะมีพอเพียง แต่ทำไมเขียนเริ่มต้นด้วยวรรคสามว่า สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งไม่มีกฎหมาย เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่มีกฎหมายรองรับ มีหรือครับ เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่มีระเบียบ มีหรือครับ เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่มีข้อบังคับ มีหรือครับ ผมคิดว่าเขียนกฎหมายอย่างนี้มันก็จะขัดกันในตัวในท้ายบอกว่า ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและ เอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ในเมื่อไม่มีกฎหมาย ไม่มีข้อบังคับ ไม่มีระเบียบ ผมไม่เข้าใจว่าอำนาจหน้าที่นั้นจะเกิดขึ้นจากอะไร ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ประธานคณะกรรมการขออนุญาตกราบเรียนว่า คำว่า กฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับ ในวรรคสามนั้น เป็นกฎหมายระเบียบหรือข้อบังคับที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ซึ่งจะมีเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายฉบับนี้จำนวนหนึ่ง ซึ่งอยู่ในข่ายที่ว่านี้ ยกตัวอย่างเช่น ผู้บริหารของรัฐวิสาหกิจ ยกตัวอย่างเช่นข้าราชการการเมือง ซึ่งจะไม่มีเรื่องของวินัย แต่ว่ามีเรื่องการร้องเรียนและมีพฤติกรรม และคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าสิ่งที่ร้องเรียนมาหรือสิ่งที่กล่าวหาอันมีมูล ถ้าเป็นกรณีของข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นต้องมีการดำเนินการทางวินัยต่อไปก็สามารถดำเนินการได้โดยบทบัญญัติของมาตรานี้ ผนวกกับระเบียบขั้นตอนต่าง ๆ ที่ต้องดำเนินการทางวินัย แต่สำหรับกรณีบุคคลที่กระผมได้หยิบยกขึ้นมาเป็นตัวอย่างนั้นก็จะมีกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับที่ไปใช้ได้ แต่จะต้องไปให้ทางผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ได้พิจารณาตามข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการแล้วส่งไปให้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ไม่ดีใจนะครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๘๖ มีการแก้ไข มาตรา ๘๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘๘ มีการแก้ไข มาตรา ๘๙ มีการแก้ไข มาตรา ๙๐ มีการแก้ไข มาตรา ๙๐ ทวิ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ หมวด ๙ การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๒ มีการแก้ไข มาตรา ๙๓ มีการแก้ไข หมวด ๑๐ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๔ มาตรา ๙๕ มาตรา ๙๖ มาตรา ๙๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙๙ มีการแก้ไข กรรมการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : สมาชิกไม่ติดใจครับ เชิญครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๐๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๐๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๔ มีการแก้ไข

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ประธานคณะกรรมการ) : ขออนุญาตท่านประธานครับ ผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ประธานคณะกรรมการ ขอความกรุณาจากสภาครับว่า ในวาระสุดท้ายข้อความที่เป็นวาระสุดท้ายเลยคือ ตามพระราชบัญญัตินี้ ขอแก้ไขเพื่อความถูกต้องเป็น ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ไม่มีใครสงสัยนะครับ เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตนิดเดี๋ยวนี้ครับ มาตรา ๑๐๔ นั้นทั้งวรรคสองและวรรคสามข้อความที่ใช่ พระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๐๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๗ มีการแก้ไข หมวด ๑๑ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๐ มาตรา ๑๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๔ ไม่มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๖ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๑๙ มาตรา ๑๒๐ มาตรา ๑๒๑ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : จบการพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ต่อไปเป็นการพิจารณาทั้งร่างฯ เป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งครับ มีท่านใดจะขอแก้ไขถ้อยคำใหม่ครับ
(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ไม่มี ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ครับ ผมขอมติในวาระที่ ๓ เหยยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญสมาชิกข้างนอกด้วยนะครับ ผมขอมติว่าจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓ หรือไม่นะครับ ใช้สิทธิลงคะแนนได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ปิดการลงคะแนน ผลการลงคะแนนนะครับ เห็นด้วย ๑๙๐ ท่านไม่เห็นด้วย ไม่มี นะครับ ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔.๖ ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง
ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
เสร็จแล้ว

กรรมมาธิการชุดเดียวกันนะครับ ขอเชิญท่านประธานคณะกรรมการ
แถลงได้เลยครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ประธานคณะกรรมการ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ในฐานะประธาน
คณะกรรมการ ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
และสั่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. เพื่อพิจารณา
บัดนี้คณะกรรมการได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงนำเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าวมาเพื่อสภาได้โปรดพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุง
กระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ
ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : จบการพิจารณาเรียงลำดับมาตรา ต่อไปเป็นการพิจารณา
ทั้งร่างฯ เป็นการสรุปอีกครั้งครับ มีท่านใดจะขอแก้ไขถ้อยคำหรือไม่ครับ
(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มีนะครับ ถือว่าจบการพิจารณาในวาระ ๒ ครับ ขอมติ
วาระ ๓ นะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผมขอมติที่ประชุมครับว่าจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ในวาระที่ ๓ หรือไม่ ลงมติเลยนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ ผลการลงคะแนน เห็นด้วย ๑๘๔ ท่าน
ไม่เห็นด้วย ไม่มี ครับ ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบนะครับ ขอขอบคุณคณะกรรมการครับ

ต่อไปเป็นเรื่องตอนที่ ๑ พิจารณากรณีของวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.
ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เชิญท่านอธิบดีครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม อดิศร เพียงเกษ พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดขอนแก่น สำหรับ
ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.
ซึ่งวุฒิสภาได้ลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติม ทางพรรคความหวังใหม่ได้พิจารณา
ด้วยความละเอียดรอบคอบแล้ว เป็นการพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติม ไม่ได้
เสียหลักการ บางกรณีทำให้กฎหมายดังกล่าวนี้มีความสมบูรณ์มากขึ้น
ทางพรรคความหวังใหม่จึงเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา
เพราะกฎหมายเกี่ยวกับการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองนั้น
เราได้รอคอยกฎหมายฉบับนี้มานานหลายทศวรรษนะครับ พรรคความหวังใหม่
จึงขออนุญาตที่จะสนับสนุนให้กฎหมายฉบับนี้ได้มีโอกาสประกาศใช้เป็นกฎหมาย
เพื่อให้สิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชนไทยจะได้มีศาลเป็นที่พึ่งที่พาที่เรียกว่า
ศาลปกครอง ต่อไป จึงขออนุญาตที่จะสนับสนุนเพื่อให้ร่างกฎหมายฉบับนี้
ผ่านเป็นกฎหมายต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านอิสสระ สมชัย ครับ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม นายอิสสระ สมชัย พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดอุบลราชธานี
ในส่วนของพรรคประชาธิปัตย์และพรรคร่วมรัฐบาลนั้นได้มีการพิจารณาเนื้อหา
สาระร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.
ซึ่งวุฒิสภาได้มีการแก้ไขและส่งกลับคืนมามีความเห็นเช่นเดียวกัน เนื่องจาก
เห็นว่าในส่วนที่แก้ไขนั้นเป็นการขยายความให้กระจ่างชัดขึ้น และต้องการ
อยากจะให้ร่างกฎหมายฉบับนี้ออกไปมีผลบังคับโดยเร็ว จึงเห็นด้วยที่จะให้สภา
เห็นชอบตามที่วุฒิสภาได้มีการแก้ไขครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มีท่านใดอภิปรายนะครับ ถือว่าปิดการอภิปรายนะครับ
ขอมติเลยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผมขอมติที่ประชุมจะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา
หรือไม่ เชิญใช้สิทธิลงคะแนนได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มติเห็นด้วย ๑๘๕ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มี
ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบ กับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา

ต่อไปเป็นเรื่องตอนที่ ๒ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มีท่านใดอภิปราย ถือว่าปิดการอภิปรายนะครับ
ขอมติเลยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผมขอมติที่ประชุมจะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา
หรือไม่ เชิญใช้สิทธิลงคะแนนได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตครับ ผมยังสงสัยครับ คือว่าเมื่อที่ท่านประธานให้ลงคะแนนเลยครับ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการแก้ไขแล้วก็มี การทักท้วงบางอย่างบางประการ กระผมขอเสนอตั้งคณะกรรมการร่วมกันครับท่านประธาน เพราะท่านประธานรวบรัดเกินไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ก็ไม่เป็นไรครับท่านชัยครับ ถือว่าลงมติเนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : คือท่านจะให้ลงอย่างไรครับ จะให้มีการตั้งคณะกรรมการร่วมกันหรือว่าอย่างไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ถ้าเห็นชอบด้วยก็หมายถึงสภามีมติเห็นชอบ ถ้าไม่เห็นด้วยก็ตั้งกรรมการ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ก็ไม่เห็นด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านอดิศรเชิญครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ ผม อดิศร เพียงเกษ คือผมค่อนข้างจะตามไม่ทัน ไม่ทราบว่าเดี๋ยวนี้กำลังพิจารณาเรื่อง พ.ร.บ. คณะกรรมการกฤษฎีกาหรือเปล่าครับ เพราะว่าศาลปกครองเรามีมติที่จะเห็นด้วยกับวุฒิสภา แต่ทางคณะกรรมการกฤษฎีกา ผมคิดว่ามาตรา ๘ ที่ทางวุฒิสมาชิกเขาตัดไป แล้วก็เพิ่มมาตรา ๕ ทวิมานี้เป็นเรื่องที่กระทบกระเทือนต่อสิ่งที่เราได้อภิปรายกันไปครับ ไม่ทราบว่าผมจะมีโอกาสย้อนมาพูดได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านอดิศรครับ ถือว่าเราได้ผ่านขั้นตอนตรงนั้นไปแล้วเนะครับ แต่ถ้าวท่านอดิศรร้องขอมา ถ้าไม่มีสมาชิกท่านใดขัดข้อง ผมก็ไม่ขัดข้องครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : คือทางกรรมการประสานงานได้ประสานงานกันว่ากฎหมายฉบับนี้ในการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการกฤษฎีกากับตุลาการศาลปกครองจะดำรงตำแหน่งในคราวเดียวไม่ได้ ลักษณะท่านองนี้เป็นสาระสำคัญ ทางคณะกรรมการประสานงานทั้ง ๒ ฝ่ายคิดว่าอยากจะตั้งคณะกรรมการร่วมเพื่อพิจารณากฎหมายฉบับนี้ให้ละเอียดอีกครั้งหนึ่ง ถ้าไม่รบกวนหรือไม่ข้ามขั้นตอนจนเกินไปครับ สิ่งประสานงานกันไว้

ยังเหมือนเดิมหรือเปล่า จึงขอรบกวนท่านประธานที่จะให้ผมมีโอกาสได้พูดว่า
ไม่เห็นด้วยกับวุฒิสมาชิกเพื่อที่จะตั้งคณะกรรมการร่วมกันครับ ขอการยืนยัน
จากพรรคประชาธิปไตย ทางรัฐบาลด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านเจริญเชิญครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ไม่ขัดข้องครับ
ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านเจริญครับ ขอขยายสักนิดครับ ไม่ขัดข้องที่จะอะไรครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ
ผม เจริญ คันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปไตย ตามที่ท่านอดีตร
ประธานวิปฝ่ายค้านขอหาหรือว่าจะขออภิปรายส่วนนี้ว่าจะขัดข้องไหม
ไม่ขัดข้องครับ เพราะว่าเมื่อพิจารณาไปค่อนข้างจะเร็ว และอธิบายยังไม่ทันครับ
ก็จะขอให้ตั้งกรรมการร่วมกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านเจริญครับ เมื่อที่ไม่ขัดข้องนี้หมายถึงว่าไม่ขัดข้องที่จะ
ตั้งกรรมการร่วมกันใช่ไหมครับ หรือไม่ขัดข้องที่จะให้มีการทบทวนไว้
กลับมาอภิปรายใหม่

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ให้ตั้งกรรมการร่วมกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถ้าอย่างนี้ก็คงไม่ต้องอภิปรายนะครับ ถือว่าผ่านแล้วนะครับ
ขอมติเลยนะครับ มีอะไรครับ

นายกฤษฎางค์ แก้วโสภาก (นครราชสีมา) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม กฤษฎางค์ แก้วโสภาก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา ผมไม่ทราบว่าผมกำลังทำอะไรอยู่ในขณะนี้ครับ
ท่านประธาน เพราะมติดีกดไปแล้ว พอท่านประธานถามก็กด ตอนนี้อยู่ไม่ทราบว่า
ที่กดไปแล้วยกเลิกหรือไม่อย่างไรครับ ขอความกระจ่างครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เมื่อที่เราผ่านขั้นตอนที่จะอภิปรายไปแล้วนะครับ ถึงขั้นตอน
ที่จะขอมติแล้ว บ้งเอิญท่านอดีตรได้ขึ้นมาขอเรื่อง ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ อยากจะ

เข้าไปพบทวนย้อนกลับในการที่จะอภิปรายแสดงความคิดเห็นนะคะ
ผมก็ได้บอกว่ถ้าที่ประชุมไม่มีใครขัดข้อง ผมก็ไม่ขัดข้อง เสร็จแล้วท่านเจริญ
ก็ในฐานะวิปรัฐบาลก็ขึ้นมาพูดว่าไม่ขัดข้องถ้าจะมีการอภิปรายนะคะ แล้วก็
ไม่ขัดข้อง ยังแสดงความเห็นว่าเห็นด้วยที่จะให้มีการตั้งกรรมาธิการร่วมกัน
ในเมื่อจะมีการตั้งกรรมาธิการร่วมกัน ท่านอดิศรท่านก็ไม่ได้ตั้งใจ ก็แปลว่า
เราดำเนินการต่อเนะครับ ก็คือขอมติเมื่อที่ขอไปแล้วเนะครับ ก็ถือว่าเราอยู่ใน
ระหว่างการลงมติเนะครับ เพื่อไม่ให้มีปัญหาเนะครับ ของเก่าลบบ้างไปก่อนเนะครับ
เจ้าหน้าที่ครับช่วยดูแลด้วย ผมจะขอมติใหม่ครับ ผมขอมติจากที่ประชุมเนะครับ
จะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาหรือไม่ เชิญใช้สิทธิลงคะแนนได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มติเห็นด้วย ๑๓ ท่าน ไม่เห็นด้วย
๑๗๓ ท่าน ถือว่ที่ประชุมไม่เห็นชอบเนะครับ

ต่อไปต้องตั้งกรรมาธิการพิจารณาร่วมกัน ของจำนวนกรรมาธิการครบ
เชิญท่านเจริญครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ผม เจริญ คันธวงศ์
กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอ ๒๐ ท่าน สภาผู้แทนราษฎร
๑๐ ท่าน วุฒิสภา ๑๐ ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ๒๐ ท่านนะครับ ฝ่ายละ ๑๐ ท่าน ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอื่นนะครับ
ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบตามนี้ ต่อไปเป็นการเสนอชื่อกรรมาธิการฝ่ายสภาผู้แทนฯ
ท่านเลขาธิการฯ ครับ ขอคัดส่วนตัวด้วยครับ ๑๐ ท่านนะครับ พรรคความหวังใหม่
๓ ท่าน เชิญครับ

นายชววิทย์ พิทักษ์พรพล (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธาน
สภาที่เคารพ ผม ชววิทย์ พิทักษ์พรพล ขอเสนอชื่อ ๑. ร้อยโท กุเทพ ไสกกระจำจ่าง
๒. นายประกิจ พลเดช ๓. นายพิชาญ พิบูลย์วัฒนวงษ์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถูกต้องนะครับ พรรคประชาธิปัตย์ ๓ ท่าน เชิญครับ

นายเจอะอามิง โตะตาหยง (นราธิวาส) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม เจอะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส
พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอคณะกรรมการกฤษฎีกา ๓ ท่าน ในสัดส่วนของ
พรรคประชาธิปัตย์ คือ ๑. นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๒. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค
๓. นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศักดิ์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถูกต้องนะครับ พรรคชาติพัฒนา ๑ ท่าน เชิญครับ

นายประทีป กรีกาเวช (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายประทีป กรีกาเวช จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอ
กรรมาธิการของพรรค นายจำลอง ครุฑขุนทด ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถูกต้องนะครับ พรรคชาติไทย ๑ ท่านครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัฑ (ชลบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัฑ พรรคชาติไทย จากจังหวัดชลบุรี ในสัดส่วน
ของพรรคชาติไทย ขอเสนอ นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถูกต้องครับ พรรคกิจสังคม ๑ ท่านครับ

นางมุกดา พงษ์สมบัติ (ขอนแก่น) : กราบเรียนประธานสภา
ที่เคารพ ดิฉัน นางมุกดา พงษ์สมบัติ พรรคกิจสังคม จากจังหวัดขอนแก่น
ในสัดส่วนของพรรคกิจสังคม ขอเสนอ นายณรงค์เลิศ สุรพล ขอผู้รับรองค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถูกต้องครับ พรรคราษฎร พรรคเอกภาพ พรรคประชากรไทย
พรรคเสรีธรรม พรรคพลังธรรม พรรคไท ๑ ท่านครับ

นายพูลผล อัสวเหม (สมุทรปราการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม พูลผล อัสวเหม จังหวัดสมุทรปราการ พรรคราษฎร ในสัดส่วน
ของพรรคที่เหลือง ขอเสนอ ท่านชัย ชิดชอบ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถูกต้องนะครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายชื่อคณะกรรมการร่วมกัน
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

๑. ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำจ ๒. นายประกิจ พลเดช ๓. นายพิชาญ
พิบูลย์วัฒนวงษ์ ๔. นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๕. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค
๖. นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศักดิ์ ๗. นายจำลอง ครุฑขุนทด ๘. นายประยุทธ์
ศิริพานิชย์ ๙. นายณรงค์เลิศ สุรพล และ ๑๐. นายชัย ชิดชอบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ท่านอิสสระ เชิญครับ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : กระผม อิสสระ สมชัย
พรรคประชาธิปัตย์ กระผมอยากจะขอเปลี่ยนแปลงกรรมการในสัดส่วน

พรรคประชาธิปัตย์ โดยเปลี่ยนจาก คุณชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศักดิ์ เป็น คุณวิทยา แก้วภราดัย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ถูกต้องนะครับ จบการพิจารณานะครับ ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๓ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เชิญครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ไม่มีท่านใดขอลอภิปราย ถือว่าปิดการอภิปราย ขอมติที่ประชุมเลยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ผมขอมติที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาหรือไม่ ใช้สิทธิลงคะแนนได้เลย เชิญครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ เชิญท่านชัย

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ผมกำลังดูอยู่ก็ขอเห็นด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ขอลงมติใช้ไหมครับ ยังไม่ได้ใช้สิทธิใช้ไหม

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ใช้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : มตินะครับ เห็นด้วย ๑๗๖ ท่าน ท่านชัยเป็น ๑๗๗ ท่านไม่เห็นด้วย ไม่มีครับ ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะครับ

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๔ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.... (สืบพยานเด็ก) เชิญครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา

คนที่สอง) : ไม่มีท่านใดอภิปราย ถือว่าปิดการอภิปรายนะ ครับ ขอมติเลย ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา

คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา

คนที่สอง) : ผมขอมติจากที่ประชุม นะ ครับ จะ เห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติม

ของวุฒิสภาหรือไม่ เชิญใช้สิทธิได้เลย ครับ

(สมาชิกทำการเสียงบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา

คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนน ครับ มติเห็นด้วย ๑๕๑ ท่าน ไม่เห็นด้วย

ไม่มีนะ ครับ ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะ ครับ

ต่อไปเป็นเรื่องตอนที่ ๕ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ.
ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เชิญครับท่านรัฐมนตรี

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น พรรคประชาธิปัตย์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม การแก้ไขของวุฒิสภานั้นน่าจะขัดกับรัฐธรรมนูญ
กระผมจึงขออนุญาตที่จะกราบเรียนสภาว่าไม่น่าจะเห็นชอบด้วย ควรจะมีการ
ตั้งกรรมาธิการร่วมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มีท่านใดจะอภิปราย ถือว่าปิดการอภิปรายนะครับ
ขอมติเลยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผมขอมติที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา
หรือไม่ ใช้สิทธิลงคะแนนได้เลย เชิญครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มติเห็นด้วย ๒ ท่าน ไม่เห็นด้วย
๑๘๒ ท่าน ถือว่าที่ประชุมไม่เห็นชอบนะครับ

ขอจำนวนกรรมาธิการครบ กรรมาธิการร่วมกันนะครับ เชิญท่านเจริญ
นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ขอเสนอ ๒๐ ท่าน วุฒิสภา ๑๐ ท่าน สภาผู้แทนราษฎร ๑๐ ท่าน
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ เชิญกรรมาธิการร่วมกัน
๑๐ ท่าน พรรคความหวังใหม่ ๓ ท่าน

พันตำรวจโท ไหวพจน์ อารมณ์รัตน์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท ไหวพจน์ อารมณ์รัตน์ ในสัดส่วน
ของพรรคความหวังใหม่ มีรายชื่อดังต่อไปนี้ ๑. นายทองบักซ์ เพียงเกษ
๒. นายสวัสดิ์ คำประกอบ ๓. นายภูมิ สาระผล ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถูกต้องครับ พรรคประชาธิปไตย ๓ ท่าน ครับ

นายประวิช นิลวัชรรมณี (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นายประวิช นิลวัชรรมณี ส.ส. สุราษฎร์ธานี ในสัดส่วนของ
พรรคประชาธิปไตยมี ๓ ท่าน ดังนี้ คือ ๑. นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๒. นายไพโร
พัฒน์ ๓. นายอิสสระ สมชัย ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถูกต้องครับ พรรคชาติพัฒนา ๑ ท่าน

นายประทีป กรීทาเวช (นครราชสีมา) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ประทีป กรීทาเวช จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา
ขอเสนอคุณจำลอง ครุฑขุนทด เป็นกรรมาธิการ ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถูกต้องครับ พรรคชาติไทย ๑ ท่าน

นายชาญศักดิ์ ชวลิตนิตินธรรม (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ชาญศักดิ์ ชวลิตนิตินธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี
พรรคชาติไทย ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการ คือ นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์
ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ถูกต้องครับ พรรคกิจสังคม ๑ ท่าน

นางมุกดา พงษ์สมบัติ (ขอนแก่น) : กราบเรียนประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางมุกดา พงษ์สมบัติ พรรคกิจสังคมจากจังหวัดขอนแก่น ในลัดส่วนของพรรคกิจสังคม ขอเสนอ นายณรงค์เลิศ สุรพล ขอผู้รับรองค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ถูกต้องครับ พรรคประชากรไทย พรรคเอกภาพ พรรคเสรีธรรม พรรคราษฎร พรรคพลังธรรม พรรคไท ๑ ท่าน

นายพูลผล อัสวเหม (สมุทรปราการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม พูลผล อัสวเหม จังหวัดสมุทรปราการ พรรคราษฎร ขอเสนอ นายอนุภาพ ใจแสน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายชื่อคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ.
๑. นายทองปิกษ์ เพียงเกษ ๒. นายสวัสดิ์ คำประกอบ ๓. นายภูมิ สาระผล ๔. นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๕. นายไพโร พัฒนิน ๖. นายอิสสระ สมชัย ๗. นายจำลอง ครุฑขุนทด ๘. นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ ๙. นายณรงค์เลิศ สุรพล ๑๐. นายอนุภาพ ใจแสน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : จบการพิจารณา

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ ขอปรึกษาสักนิดหนึ่ง คือคณะกรรมการร่วมๆ นี้ต้องเป็นผู้แทนฯ ต้องเป็นวุฒิสมาชิกหรือเปล่า ผมขอปรึกษา เพราะว่าไม่ใช่เป็นคณะกรรมการวิสามัญ ผมเข้าใจอย่างนั้นครับท่านประธาน อันนี้ผมไม่ทราบ ผมอยากจะทราบเพื่อเป็นบรรทัดฐาน ผมกลัวจะต้องไปตีความกันอีกมันยุ่ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ คิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประยุทธ์ คิริพานิชย์ พรรคชาติไทย จากจังหวัดมหาสารคาม นัยของ
รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๕ ใน (๓) เขียนว่าถ้าแก้ไขเพิ่มเติม ให้ส่ง
ร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามที่แก้ไข
เพิ่มเติมนั้นไปยังสภาผู้แทนราษฎร ถ้าสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไข
เพิ่มเติม ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๙๓ ถ้าเป็นกรณีอื่นให้แต่ละสภาตั้งบุคคล
ซึ่งเป็นหรือมิได้เป็นสมาชิกแห่งสภานั้น ๆ มีจำนวนเท่ากันตามที่สภาผู้แทนราษฎร
กำหนด คือเป็นได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านชัยครับ รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๕ (๓) กำหนดไว้ชัดเจน
อย่างที่ท่านประยุทธ์ได้ชี้แจงเมื่อสักครู่ กรณีที่ไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของ
วุฒิสภาก็ให้แต่ละสภาตั้งบุคคลที่เป็นหรือมิได้เป็นสมาชิกแห่งสภานั้น ๆ มีจำนวน
เท่ากันตามที่สภาผู้แทนราษฎรกำหนด ชัดเจนนะครับ

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๖ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย เชิญครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ไม่มีท่านใดอภิปราย ถือว่าปิดการอภิปราย ขอมติเลยนะครับ
(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ผมขอมติที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาหรือไม่ เชิญใช้สิทธิได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มติเห็นด้วย ๑๘๘ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มี ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะครับ

ขอปิดประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๕๓ นาฬิกา

รพีพร ตีฆามา
สมร เกตุศรี
ดวงใจ นาชาว
รัศมี บานเย็น

บังอร วิบูลย์โกศล
นนท์สภรณ์ ขุนทองจันทร์
อุทัยวรรณ จำนงค์ศาสตร์

ศูนย์ข่าว เลขและพิมพ์ดีด

คณะกรรมการพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับและตรวจรายงานการประชุม

ลำดับ	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายวัลลภ สุปรียศิลป์ รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	
๓.	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง	
๔.	นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม	
๕.	นายสุรสิทธิ์ นิติวรรักษ์ โฆษกคณะกรรมการ	
๖.	นางสาวรัตนา อนันต์นาคินทร์ ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	
๗.	นางกรรณา ชิดชอบ ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ คนที่สอง	
๘.	นายเอียร มโนหรรทัด กรรมการ	
๙.	นายขจิตร์ ชัยนิคม กรรมการ	
๑๐.	นายเฉลิมชัย เอียสกุล กรรมการ	
๑๑.	นายสิทธิพร ขำอาจ กรรมการ	
๑๒.	นายประยุทธ นิจพานิชย์ กรรมการ	
๑๓.	นายไพจิต ศรีวรขาน กรรมการ	
๑๔.	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์ กรรมการ	
๑๕.	นายยรรยง ร่วมพัฒนา เลขานุการคณะกรรมการ	
๑๖.	นายทวีศักดิ์ สุภาศรี ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ	
๑๗.	นายฉลาด ขามช่วง ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ	

ตรวจแล้ว วันที่ 1 เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

สภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑ , ชุดที่ ๒๐ , ชุดที่ ๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๓

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

๑๕๘

ประชุมครั้งที่ ๔๒๗

ตรวจวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๓ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๒.๐๐ นาฬิกา
เริ่มตรวจหน้า ๑ - ๑๕๔ ตรวจรายงานครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๒

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่แก้ไข
๗๔	๒๓	งบประมาณรายจ่าย	งบประมาณรายจ่าย
๘๐	๔	ผู้ครองครองที่ดิน	ผู้ครอบครองที่ดิน
	๑๔	ผู้ครองครองที่ดิน	ผู้ครอบครองที่ดิน

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม ลาประชุม และขาดการประชุม
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๗ สมัยสามัญ ^{ที่ ๖๕}.....
วัน ^{พฤ}..... ที่ ๑๔ เดือน ^{กุมภาพันธ์}..... พ.ศ. ๒๕๒๕.....

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
1.	นายกนก ลิ่มตระกูล	✓			
2.	นายกมล จิระพันธุ์วานิช	✓			
3.	นายกร ทัพพะรังสี	✓			
4.	นายภูริช กงเพชร	✓			
5.	นางกรรณา ชิดชอบ		✓		
6.	นายกฤษฎาภาง แก้วโสภาก	✓			
7.	นายทวี สุภธีระ	✓			
8.	นางสาวกัญญา ดิลปอาษา	✓			
9.	นายกำชุง ประภากรแก้วรัตน์	✓			
10.	นางกิงกาญจน์ ณ เชียงใหม่	✓			
11.	นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	✓			
12.	ร้อยโท ฤเทพ ไสกระจำง	✓			
13.	นายกมลพล สภาวสุ	✓			
14.	นายกฤษณ นมิตเทศ	✓			
15.	นายเกรียง กัลปตินันท์		✓		
16.	นายเกษม รุ่งธนเกียรติ	✓			
17.	นายเกียรติ ศรีสุรินทร์	✓			
18.	นายเกียรติชัย ชัยเชาวรัตน์	✓			
19.	นายแก้ว บัวสุวรรณ	✓			
20.	นายโกวิทย์ ธารณา	✓			
21.	นายไกรสร นันทมานพ	✓			
22.	นายไกรสิทธิ์ ไกรสิทธิพงศ์	✓			
23.	นายขจรธน จุดโต	✓			
24.					

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
25.	นายขจิตร ชัยนิคม	/			
26.	นางคมคาย พลบุตร	/			
27.	นายคำรณ ณ ลำพูน	/			
28.	นายเงิน ไชยศิริมงคล		/		
29.	นายเงิน บุญสุภา		/		
30.	นายจรัส พัวช่วย	/			
31.	พลอากาศเอก จรุงญ วุฒิกาญจน์	/			
32.	นายจองชัย เทียงธรรม	/			
33.	นายจักรพันธ์ ยมจินดา	/			
34.	นายจาตุรงค์ เพ็ญนรพัฒน์	/			
35.	นายจาตุรนต์ ฉายแสง	/			
36.	นายจำลอง ครุฑขุนทด	/			
37.	นายจตุติ ไกรฤกษ์	/			
38.	นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์	/			
39.					
40.	นายเจริญ คันธวงศ์	/			
41.	นายเจริญ จรรย์โกมล	/			
42.	นายเจอะอามิง โตะตาทอง	/			
43.	พ.ต.ท.เจ๊ะอิสมาแอ เจ๊ะโมง	/			
44.	นายเจีย ก๊กผล	/			
45.	นายฉลอง เรียวแรง	/			
46.	นายฉลาด ขามช่วง	/			
47.	นายฉัฐวิสัย มุตตามระ	/			
48.	นายฉัตรชัย เอียสกุล	/			
49.	ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	/			
50.	นายเฉลิมชัย เอียสกุล	/			
51.	นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย	/			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
52.	นางสาวชนิรัตน์ พุทธปวน	/			
53.	นายชวน หลีกภัย	/			
54.	พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ	/			
55.	นายชัย ชิดชอบ	/			
56.					
57.	นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์	/			
58.	นายชาญชัย ปทุมารักษ์	/			
59.	นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์	/			
60.	นายชาญศักดิ์ ชวลิตนิตินธรรม	/			
61.	นายชาติรี พิริยะกิจไพบูลย์	/			
62.					
63.	นายชำนาญ ศักดิ์เศรษฐ์	/			
64.	นายชิงชัย มงคลธรรม	/			
65.	นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	/			
66.	นายชุมพล กาญจนะ	/			
67.					
68.	นายชูชาติ หาญสวัสดิ์		/		
69.	นายชูชีพ หาญสวัสดิ์	/			
70.	นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ	/			
71.	นายชูศักดิ์ แยกทอง	/			
72.	นายโชคสมาน สีลาวงษ์	/			
73.	นายไชยยศ สะสมทรัพย์	/			
74.	นายไชยา สะสมทรัพย์	/			
75.	นายฐานิสร์ เทียนทอง	/			
76.	นายณรงค์ ภูทธิพิวงค์	/			
77.	นายณรงค์เลิศ สุรพล	/			
78.	นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	/			
79.	นายदनัยฤทธิ์ วัชรภรณ์	/			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
80.	นาวาโท เดชา สุขารมณ์	/			
81.	พ.อ.อ.เด็ดดวงดอกกรัก คุ่มชนะ	/			
82.	นายเด่น ไต้มีนา	/			
83.	นายตรีพล เจาะจิตต์	/			
84.	นายต๋น จินตะเวช	/			
85.	นายไตรรงค์ สุวรรณศิริ	/			
86.	นายถวิล ไพรสณฑ์	/			
87.	นายถวิล ฤกษ์ห่อราย	/			
88.	นายถาวร กาศมสัน	/			
89.	นายถาวร ตีร์รัตน์ณรงค์	/			
90.	นายถาวร เสนเนียม	/			
91.	นายทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย	/			
92.	นายทรงพล โกวิทศิริกุล	/			
93.	นายทรงศักดิ์ ทองศรี	/			
94.	นายทวี ไกรคุปต์	/			
95.	นายทวี สุระบาล	/			
96.	นายทวีวัฒน์ ฤทธิ์ฤทัย	/			
97.	นายทวีศักดิ์ สุภาศรี	/			
98.	นายทศพร มูลศาสตรสาทร	/			
99.	นายทศพร เสรีรักษ์	/			
100.	นายทิวา เงินยวง	/			
101.	นายธนเทพ ทิมสุวรรณ	/			
102.					
103.	นายธวัชชัย สัจจกุล	/			
104.	นายธวัชชัย อนามพงษ์	/			
105.	นายธวัชวงศ์ ณ เชียงใหม่	/			
106.	นายธัญ การวัฒนาศิริกุล	/			
107.	นายธานีรินทร์ ใจสมุท	/			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
108.	นางสาวธารทอง ทองสวัสดิ์	/			
109.	นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์	/			
110.	นายธีรพันธ์ วีระยุทธวัฒน์	/			
111.	นายธีระ สลักเพชร	/			
112.	นายธีระชัย เตียวเจริญโสภากา	/			
113.	นายธีระชัย ศิริพันธ์	/			
114.	นายธีระวัฒน์ ศิริวันสาณฑ์	/			
115.	นายเอียร มโนหรรทัด	/			
116.	นายนพดล ปัทมะ	/			
117.	นายนิพนธ์ ธารากุมิ	/			
118.	นายนิพนธ์ บุญญามณี	/			
119.	นายนิพนธ์ พร้อมพันธุ์	/			
120.	นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ	/			
121.	นางนิภา พริ้งสุลกะ	/			
122.	นายนิยม วรรณปัญญา	/			
123.	นายนิรันดร์ นาเมืองรักษ์	/			
124.	ร้อยตรี นฤกุล ธนิกุล	/			
125.	นายเนวิน ชิดชอบ	/			
126.	นายบรรหาร ศิลปอาชา	/			
127.	นายบวร ภูจรี	/			
128.	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	/			
129.	นายบุญเกิด หิรัญคำ	/			
130.	นายบุญขง วิสมหมาย	/			
131.	นายบุญช่วย ภูจี่นาพันธ์	/			
132.	นายบุญชู ตีรทอง	/			
133.	นายบุญชู ไรจนเสถียร	/			
134.	พลตำรวจเอก บุญชู ว่างานนท์	/			
135.	นายบุญพันธ์ แซ่วัฒนนะ	/			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
136.	นายบุญมาก ศิรินาวกุล	/			
137.	นายปณวัตร เลี้ยงผ่องพันธุ์	/			
138.	นายประกอบ จิรภิติ	/			
139.	นายประกอบ สังข์โต	/			
140.	นายประกิจ พลเดช	/			
141.	นายประจวบ ไชยสาส์น	/			
142.	นายประชา โพธิพิพิธ	/			
143.	นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก	/			
144.	นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์	/			
145.	นายประทวน เขียวฤทธิ์	/			
146.	นายประทีป กรีทาเวช	/			
147.	นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา	/			
148.	นายประภัตร โทษสุน		/		
149.	นายประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์	/			
150.	นายประยุทธ นิจนานิชย์	/			
151.	นายประยุทธ ศิริพานิชย์	/			
152.	นายประวัฒน์ อุตตะไมต	/			
153.	นายประวิช นิลวัชรมณี	/			
154.	นายประวิช รัตนเพียร	/			
155.	นายประสงค์ บุรณ์พงศ์	/			
156.	นายประสาท ดันประเสริฐ	/			
157.	นายประสิทธิ์ ตั้งศรีเกียรติกุล	/			
158.	นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ	/			
159.	นายประเสริฐ มงคลศิริ	/			
160.	นายปราโมทย์ สุขุม		/		
161.	นายปรีชา มุสิกกุล	/			
162.	นายปรีชา เร่งสมบุญสุข	/			
163.	นายปรีชา เลานพงศ์ชนะ	/			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
164.	นายปรีชา สุวรรณทัต	/			
165.	นางปวีณา หงสกุล	/			
166.	นายปองพล อติเรกสาร	/			
167.	นายปัญญา เกสรทอง	/			
168.	นายปัญญา จินตะเวช	/			
169.	นายปัญญา จีนาคำ	/			
170.	นายปิยะ ปิตุเตชะ	/			
171.	นายปิยะ อังกินันท์	/			
172.	นายปิยะณัฐ วัชรากरण		/		
173.	นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ	/			
174.	นายเผด็จชัย สะสมทรัพย์	/			
175.	นายพงศกร อรรณนพพร	/			
176.	นายพงษ์อุดม ตริสุขี	/			
177.	นายพรเทพ เตชะไพบูลย์	/			
178.	นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ	/			
179.	นายพลกฤษณ์ หงษ์ทอง	/			
180.	นางพวงเพชร ชุนละเอียด	/			
181.					
182.	นายพิชัย รัตตกุล	/			
183.	นายพิชาญ พิบูลย์วัฒนวงษ์	/			
184.	นายพิเชษฐ พันธุ์ชาติกุล	/			
185.	นายพิเชษฐ สกิดรवाल	/			
186.	นายพิทักษ์ ศรีตะบุตร	/			
187.	นายพินิจ จันทรสุรินทร์	/			
188.	นายพินิจ จารุสมบัติ	/			
189.	นางพิมพ์ภา จันทรประสงค์	/			
190.	นายพิษณุ พลไวย์	/			
191.	นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	/			

๑๖๓

8

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
192.	นายพูนสวัสดิ์ มูลศาสตร์สาทร	/			
193.	นางสาวพูนสุข โฉนะโชติ	/			
194.	นายพูลผล อัครเวม	/			
195.	นายไพจิต ศรีวรขาน		/		
196.	นายไพฑูรย์ แก้วทอง	/			
197.	นายไพโร พัฒโน	/			
198.	นายไพโรจน์ ตันบรรจง	/			
199.	นายไพโรจน์ ไส้สุนทร	/			
200.	นายไพศาล จันทรภักดี	/			
201.	นายไพศาล ยิ่งสมาน	/			
202.	นายภิญโญ นิโรจน์	/			
203.	นายภูมิ สาระผล	/			
204.	นายภูมินทร์ สีธีระประเสริฐ	/			
205.	นายมงคล จงสุทธนามณี	/			
206.	นายมณฑล ไกรวัตนุสสรณ์	/			
207.	นายมณฑเชียร สงฆ์ประชา	/			
208.	นายมนตรี ด่านไพบูลย์	/			
209.					
210.	นางมยุรา อรุณเคนทร์	/			
211.	นายมัน พัดโนทัย	/			
212.	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์	/			
213.	นายมานะ คูสกุล		/		
214.	นายมานะ มหาสุวีระชัย	/			
215.	นายมานิช เขาวรัตน์	/			
216.	นายมานิชญ์ วิชัยกุล	/			
217.	ศาสตราจารย์มารุต บุนนาค	/			
218.	นางมุกดา พงษ์สมบัติ	/			
219.	นายमुख สุลอमान	/			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
220.	นายยงยศ อรุณเวสสะเศรษฐ		✓		
221.	นายยงยุทธ ดิยะไพรัช	✓			
222.	นายยรรยง ร่วมพัฒนา	✓			
223.	นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ	✓			
224.	นายยุทธ อังกินันท์	✓			
225.	นายรณฤทธิ์ชัย คานเขต	✓			
226.	นายระวี นิรัญโชติ	✓			
227.	นายรักเกียรติ สุขธนะ	✓			
228.	นายรักษ์ ด้านกุล	✓			
229.	นายรักษ์ ตันตีสุนทร	✓			
230.	นางรัตนา จงสุทธนามณี	✓			
231.	นางสาวรัตนา อนันต์นาคินทร์	✓			
232.	นายรำวี มามะ	✓			
233.	นายเววัต สิริบุญกุล	✓			
234.	นายเรืองวิทย์ ลิกค์	✓			
235.	นางลดาวัลลี วงศ์ศรีวงศ์	✓			
236.	นางลลิตา ฤกษ์สำราญ	✓			
237.	นายลาภศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ	✓			
238.	นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล	✓			
239.	นางวรศุณี เซาว์ศิริกุล	✓			
240.	นายวราเทพ รัตนากร	✓			
241.	นายวัชรินทร์ ศรีภาพร	✓			
242.	พลเอก วัฒนชัย วุฒิสิริ	✓			
243.	ร้อยตรี วัฒนา แก้วศิริ	✓			
244.	นายวัฒนา เมืองสุข	✓			
245.	นายวัฒนา อัสวเหม	✓			
246.	นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา	✓			
247.	นายวัยโรจน์ พิพิธภักดี	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
248.	นายวัลลภ สุปรียศิลป์	/			
249.	นายวาสิต พยัคฆบุตร	/			
250.	นายวิจัย วัฒนาศาสตร์	/			
251.	นายวิจิตร แจ่มใส	/			
252.	พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์	/			
253.	นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล	/			
254.	นายวิชัย ต้นศิริ	/			
255.	นายวิชัย เอี่ยมวงศ์	/			
256.	นายวิเชษฐ เกษมทองศรี	/			
257.	นายวิเชียร คันฉ่อง	/			
258.	นายวิฑูรย์ นามบุตร	/			
259.	นายวิทยา แก้วภราดัย	/			
260.	นายวิทยา คุณปลื้ม	/			
261.	นายวิทยา เทียนทอง	/			
262.	นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง	/			
263.	นายวิทยา สุจิตานนท์	/			
264.	นายวินัย เสนเนียม	/			
265.	นายวิรัช ร่มเย็น	/			
266.					
267.	นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์	/			
268.	พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	/			
269.	นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์	/			
270.	นายวิเศษ ใจใหญ่	/			
271.	นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์	/			
272.	นายวีระ ปัทมสิริวัฒน์	/			
273.	นายวีระกร คำประกอบ	/			
274.	นายวีระพล อติเรกสาร	/			
275.	พลตำรวจตรี วุฒิ สุโกศล	/			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
276.	นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย	/			
277.	นายเวียง วรเชษฐ	/			
278.	พ.ต.ท.ไวพจน์ อภรณ์รัตน์	/			
279.	พลตรี ศรชัย มนตรีวัต	/			
280.	นายศักดิ์ดา คงเพชร	/			
281.	นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู	/			
282.	นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย	/			
283.	นายศุภชัย พานิชภักดิ์	/			
284.	นายศุภสิทธิ์ เตชะตานนท์	/			
285.	นายสกุล ศรีพรหม	/			
286.	นายสง่า ธนสงวนวงศ์	/			
287.	นายสนธยา คุณปลื้ม	/			
288.	พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์	/			
289.	นายสนั่น สุธากุล	/			
290.	นายสนิท กุลเจริญ	/			
291.	นายสมเกียรติ ฉันทวานิช	/			
292.	นายสมคิด นวลเปียน	/			
293.	พ.ต.ท.สมชาย เพศประเสริฐ	/			
294.	นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง	/			
295.	นายสมชาย สุนทรวัฒน์	/			
296.	นายสมบัติ ศรีสุนทร	/			
297.	พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์	/			
298.	นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์	/			
299.	นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์	/			
300.	นายสมพร อิศวเหม	/			
301.	นายสมพัฒน์ แก้วพิจิตร	/			
302.	นายสมศักดิ์ เกียรติสุนนท์	/			
303.	นายสมศักดิ์ เทพสุทิน	/			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
304.	นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล	/			
305.	นายสมศักดิ์ พันธุ์เกษม	/			
306.	นายสมศักดิ์ แสงเจริญรัตน์	/			
307.	นายสมัคกร สุนทรเวช	/			
308.	นายสมัย เจริญช่าง	/			
309.	นายสมาน ภูมิภานุจนะ	/			
310.	ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม	/			
311.	นายสรอรรถ กลิ่นประทุม	/			
312.	นายสุฤษดิ์ ประดับศรี		/		
313.	นายสวัสดิ์ คำวงษา	/			
314.	นายสังข์ทอง ศรีเรศ		/		
315.	นายสันต์ศักดิ์ งามพิเชษฐ์	/			
316.	นายสันติ ต้นสุหัช	/			
317.	นายสันติ พร้อมพัฒน์	/			
318.	นายสัมพันธ์ ทองสมัคร	/			
319.	นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์	/			
320.	นายสาคร พรหมภักดี	/			
321.	นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย	/			
322.	นายสาวิตต์ โพธิวิหค	/			
323.	นายสำภา ประจวบเหมาะ	/			
324.	นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์	/			
325.	นายสิทธิชัย กิตติธเนศวร	/			
326.	นายสิทธิชัย ไควสุรัตน์	/			
327.	นายสิทธิพร ขำอาจ	/			
328.	นายสืบแสง พรหมบุญ	/			
329.	นายสุขวิช รังสิตพล	/			
330.	นายสุมุม เลาว์ณยศิริ	/			
331.	หม่อมราชวงศ์สุมุขพันธุ์ บริพัตร	/			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
332.	นายสุชน ชามพูนท	/			
333.	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์	/			
334.	นายสุชาติ โชคชัยวัฒนากร	/			
335.	นายสุชาติ ตันเจริญ	/			
336.	นายสุชาติ บรรดาศักดิ์	/			
337.	นายสุชาติ ศรีสังข์	/			
338.	นางสุดารัตน์ เกยุราพันธุ์	/			
339.	นายสุทัศน์ เงินหมื่น	/			
340.	นายสุเทพ ตีบุญมี ณ ชุมแพ	/			
341.	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	/			
342.	นายสุนทร วิลาวัลย์	/			
343.	นายสุนัย จุลพงศธร	/			
344.	นายสุพล ฟองงาม	/			
345.	นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร	/			
346.	คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์	/			
347.	นายสมิตร สุนทรเวช	/			
348.	นายสุเมธ พรหมพันห้า	/			
349.	นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	/			
350.	นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์	/			
351.	นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ	/			
352.	พ.ต.ท.สุรทิน พิमानเมฆินทร์	/			
353.	นายสุรพงษ์ ไตวิจักษณ์ชัยกุล	/			
354.	นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล	/			
355.	นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	/			
356.	นายสุรศักดิ์ เทียมประเสริฐ	/			
357.	นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์	/			
358.	นายสุรสิทธิ์ นิติวฒิวรวัช	/			
359.	นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ		/		

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
360.	นายสุวโรช พะลัง	/			
361.	นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ	/			
362.	นายสุวิทย์ คุณกิตติ	/			
363.	นายเสกสรรค์ แสนภูมิ	/			
364.	นายเสนาะ เทียนทอง		/		
365.	นายเสริมศักดิ์ การุญ	/			
366.	นายโสภณ เพชรสว่าง	/			
367.	นายห้างทอง ธรรมวัฒน์	/			
368.	นายองอาจ คล้ามไพบูลย์	/			
369.	นายอดิศร เพียงเกษ	/			
370.	นายอนุรักษ์ จุริมาศ	/			
371.	นายอนุสรณ์ วงศ์วรรณ	/			
372.	นายอภิชาติ กาวิกาญจน์	/			
373.	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	/			
374.	นายอรรคพล สรสุชาติ	/			
375.	นายอรรถสิทธิ์ ททรัพย์สิทธิ์	/			
376.	นายอร่าม โส่หีระ		/		
377.	นายอวยชัย สุขรัตน์	/			
378.	นางอัญชลี วานิช เทพบุตร	/			
379.	นายอาคม เองฉ้วน	/			
380.	นายอาทิตย์ อุไรรัตน์	/			
381.	นายอารยะ ชุมดวง		/		
382.	นายอาร์พีญ อุตรสินธุ์	/			
383.	นายอำนาจ คลังผา	/			
384.	นายอำนาจ ยศสุข	/			
385.	นายอำนาจ สุวรรณศิริ	/			
386.	นายอิทธิ ศิริลัทธยากร	/			
387.	นายอิสสระ สมชัย	/			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
388.	นายอุดม ไกรวัฒน์สุนทรณ์	/			
389.	นายอุดมศักดิ์ ทั้งทอง	/			
390.	นายเอกพจน์ ปานแย้ม	/			
391.	นายเอกพร รักความสุข	/			
392.	นายเอกภาพ พลเชื้อ	/			
393.	นายเอี่ยม ทองใจสด	/			
	รวม = ๓๙๕	๙๖๗	๑๗	—	

จิราดา วิภาตย์วิรัตน์
 (นางสาว จิราดา วิภาตย์วิรัตน์)
 หัวหน้างาน

อนุชิต คุ้มสารณ
 (นางอนุชิต คุ้มสารณ)
 หัวหน้างาน